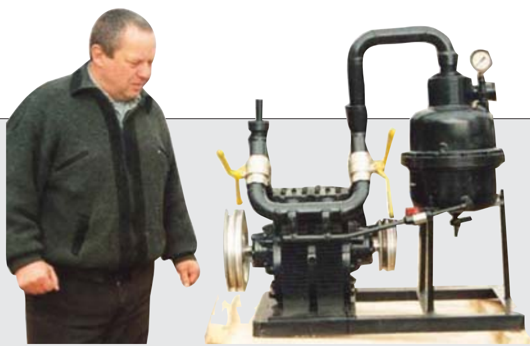

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Економіка

«Світла голова» з глибинки

► СТОР. 14

Актуально

Житлово–комунальний діалог: питань багато, а де ж відповіді...

► СТОР. 21

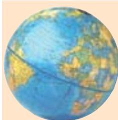

Культура

Комп'ютери допомагають незрячим

► СТОР. 22

№ 105 (5355) СУБОТА, 9 ЧЕРВНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Місцевим бюджетам збільшили видатки на погашення заборгованості

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 8 червня

Учора сесія в цілому ухвалила зміни до Закону «Про Державний бюджет України на 2012 рік» щодо розрахунків енергогенеруючих компаній перед державним бюджетом. Документом збільшуються видатки (на 2 398 511,7 тис. грн.) місцевим бюджетам на погашення заборгованості перед підприємствами водопостачання та водовідведення, яка виникла у зв'язку з невідповідністю між фактичною вартістю послуг та встановленими на них тарифами.

А перед цим традиційна для п'ятниці година запитань до уряду була присвячена відразу двом питанням: зовнішньополітичному курсу України та підсумкам навчального року й організації вступної кампанії. Щодо курсу нашої країни, то запитання стосувалися трьох основних напрямів: курс на інтеграцію до ЄС, виконання міжнародних зобов'язань та моделі української зовнішньої політики.

► СТОР. 2

Київська фан–зона: кнур–віщун, вражені вболівальники й золоті футболки

Учора годинник на Київській міській державній адміністрації, який відраховував дні, години, хвилини та навіть секунди до Євро-2012, нарешті показав самі нулі. Євро стартувало. За цими двома словами стоїть величезна праця тисяч будівельників, дорожників, лікарів, чиновників, спортсменів та ще багатьох інших людей. З цієї нагоди Президент України Віктор Янукович нагадав: «Через три тижні Київ прийматиме фінал турніру. Це — історична подія для нашої держави. П'ять років тому ми вибороли право провести Євро-2012. Нам з вами вдалося встигнути підготуватися до проведення такого масштабного заходу. Ми довели, що українці здатні це зробити». Безперечно, головне дійство відбувалося вчора в польській столиці, але й в Україні готовність номер один підтвердили відкриттям фан-зони у столиці.

► СТОР. 13

Будівництво ціною в дитячі життя

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Щороку для сотень дітлахів діагноз лікарів звучить як смертний вирок. В Україні їм допомогти не в змозі. І це при тому, що у світі сучасна медицина з їхніми недугами бореться і перемагає. Небайдужа громадськість роками оббиває пороги владних установ із проханням змінити цю ситуацію, допомогти. Але донедавна в країні, де за бюджетні кошти будуються стадіони та закуповуються останні моделі світового автопрому, грошей на допомогу маленьким пацієнтам не вистачало... Та не минуло і двадцяти років, як у Києві таки почали будувати сучасну дитячу лікарню. Роботи над зведенням лікувально-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит» у розпалі. Тепер залишилось сподіватися, що політичної волі, а головне — грошей, вистачить, щоб її добудувати.

► СТОР. 6

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 18—19-Й СТОР.

ПОДІЇ

Пункт «Нові Яриловичі» пропустить удвічі більше автомобілів

Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Білорусь в Україні Валентин Величко, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Білорусь Віктор Тихонов 7 червня врочисто відкрили оновлений міжнародний автомобільний пункт пропуску «Нові Яриловичі». Тепер він налічує 16 смуг руху, що вдвічі більше, ніж раніше. Як зазначив у своєму виступі на заході голова Чернігівської облдержадміністрації Володимир Хоменко, відкриття оновленого міжнародного автомобільного пункту пропуску створює сприятливі умови для збільшення товарообігу та пасажиропотоку, скорочує час митного оформлення товарів і митних оглядів, ліквідує черги. Під час урочистостей відділам прикордонної служби передано 20 одиниць автомобільної техніки та технічних засобів охорони державного кордону, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

Міськрада купуватиме ветеранам телевізори

У Херсоні чимало не дуже заможних городян отримають кольорові телевізори з пласким екраном діагоналлю 21 дюйм за гроші муніципального бюджету. У рамках прийнятої міськрадою програми «Вдячність» самотні ветерани, інваліди та вдови солдатів Великої Вітчизняної під час здійснення обміну своєї старої техніки на нову платитимуть тридцять відсотків вартості нового телевізора, а інші сімдесят компенсують з казни. Заступник міського голови Херсона Сергій Черевко каже, що нинішнього року на це виділено 61 тисячу гривень, а наступного дію програми планують продовжити. Насамперед новими телевізорами забезпечуватимуть тих самотніх людей похилого віку, хто через стан здоров'я практично не виходить зі своїх квартир, адже телевізор для них часто є основним джерелом новин про те, що відбувається в країні та рідному місті, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ У Гамбурзі через низьку відвідуваність закривають музей The Beatles **(«Подробиці»).**

■ З 28 червня потягу Київ—Львів повернуть його «фірмовий» номер 91/92 **(ЗІК).**

■ Держава виділила ще 100 мільйонів гривен на ТБ-приставки для пільговиків **(internetua. com).**

■ Інфляція в Україні уповільнюється — Держстат **(UBR).**

■ Білоруси хочуть включити до нематеріальної спадщини ЮНЕСКО традицію валяння валянків **(«Подробиці»).**

■ У МВС заявили: ніхто з тих, хто мітингував проти мовного законопроекту, не скаржився на застосування газу **(Цензор. Нет).**

В Україні немає расизму — заявив у інтерв'ю CNN Микола Азаров *(for-ua.com)*

Місцевим бюджетам збільшили видатки на погашення заборгованості

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 8 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відповідаючи на них, міністр закордонних справ Костянтин Грищенко зокрема зауважив, що «динаміку та зміст нашої зовнішньої політики визначає європейський напрямок». Щодо угоди між Україною та ЄС про Асоціацію, то, за словами урядовця, юридична та лінгвістична перевірка тексту буде завершена до кінця третього кварталу.

«Нині активно триває робота над технічною підготовкою тексту угоди до підписання», — повідомив К. Грищенко.

У свою чергу Сергій Соболєв («БЮТ-«Батьківщина») наголосив, що реальний крок до подальшої європейської інтеграції нашої країни — звільнення політичних в'язнів Тимошенко та Луценка. На що міністр зауважив: «МЗС не вирішує питання, які мають вирішуватися в правовій площині. Європейська інтеграція є принципово важливою для всіх, хто сидить у цьому залі, і ми не сприймаємо намагання торпедувати її через будь-які внутрішні процеси в країні. Особливо тоді, коли ми вийшли на завершення процесу».

Водночас Ярослав Кендзьор («НУ—НС») привернув увагу до мовного питання. «Російське керівництво зробило повну зачистку українських громадських організацій. На національно-культурні потреби українців Росія не витрачає жодної копійки з бюджету. Ми ж натомість на потреби російськомовних громадян витрачаємо 3,5 млрд. грн. Вас, як українця, така «паритетна» ситуація не ображає?» — поцікавився він.

У відповідь міністр зауважив, що права російських громадян українського походження мають бути забезпечені у належний спосіб і відповідно до законодавства РФ. «Наша дискусія з МЗС Росії точиться нині навколо практичного розв'язання проблеми із задоволення як культурних, так і інших потреб української громади на території РФ», — сказав він. За словами урядовця, ситуація з українською мовою на території наших сусідів доволі неоднорідна. В деяких регіонах діють недільні школи, підтримуються україномовні дитячі садки. «Але ми виходимо з того, що такий досвід не повинен обмежуватися певними регіонами. Він має застосовуватися на загальнонаціональному рівні. Тож уживаємо всіх можливих заходів, аби довести це до логічного завершення — прийняття відповідних рішень», — констатував К. Грищенко.

Про вступну кампанію-2012 народних депутатів поінформував міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник. Він зауважив, що державні умови прийому до вищих навчальних закладів уперше за 20 років були оприлюднені у жовтні 2011 року. Що дало змогу викладачам та майбутнім абітурієнтам протягом 10 місяців готуватися за стабільними правилами.

За словами міністра, цього року вступна кампанія триватиме 30 днів — з 2 по 31 липня. Водночас абітурієнти можуть подавати документи як особисто, так і в електронній формі.

Суттєво збільшилися також обсяги державного замовлення. Зокрема, на технічні професії. Так, порівняно з 2011 роком зросло замовлення на напрями: електроніка — майже на 34%, «енергетика та енергетичне машинобудування» — на 14,5%, «радіотехніка» — майже на 25%, «металургія» — на 64%, «машинобудування» — майже на 28%, «хімічні технології та інженерія» — на 46%, «авіаційна та ракетно-космічна техніка» — на 44%, «транспорт і транспортна інфраструктура» — на 32%. Збільшено замовлення і в напрямку ІТ-галузі. «Це найбільший показник обсягів навчання за державні кошти за всі 20 років», — наголосив міністр.

У першому читанні парламент ухвалив також урядовий проект закону про зайнятість населення, відхиливши водночас альтернативний, підготовлений Наталією Королевською. Для стимулювання зайнятості населення документ пропонує запровадити низку механізмів. Зокрема, зменшення розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування для роботодавців, які протягом року забезпечували створення робочих місць та виплату заробітної плати у розмірі не нижче 3-х мінімальних заробітних плат.

У першому читанні також було ухвалено зміни до деяких законів України (щодо відомчої реєстрації транспортних засобів) та зміни до Основ законодавства про охорону здоров'я щодо встановлення обмежень під час провадження керівниками та працівниками лікувально-профілактичних і фармацевтичних (аптечних) закладів професійної діяльності.

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження свого колегу Олександра Козуба (ПР).

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Олександр Козуб, Юрій Колоцей, Володимир Макеєнко.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua

ЦИФРА

Державне замовлення за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» у 2012 році становитиме 79 тис. осіб (це на 4 тис. більше, ніж торік), у т. ч. 68 тис. за денною формою навчання (на 1,5 тис. більше, ніж торік). «Бакалавр» — 127 тис. 200 осіб, у т. ч. 108 тис. за денною формою навчання. «Спеціаліст» — 74 тис. осіб, у т. ч. 57 тис. за денною формою навчання. «Магістр» — 44 тис. 600 осіб, у т. ч. понад 37 тис. за денною формою.

Способи регулювання цін уточнюватимуть

Вечірнє засідання 7 червня

Передусім Верховна Рада погодилася з пропозиціями Президента до закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення адміністративної відповідальності за порушення правил руху через залізничні переїзди та перевезень пасажирів автомобільним транспортом». За це проголосували 265 народних обранців.

Глава держави повернув у парламент прийнятий закон через те, що передбачений механізм притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил руху через залізничні переїзди є недосконалим. На цьому наголосив представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошниченко. Тим більше пропоновані зміни не врегульовують ці питання комплексно, є безсистемними та неузгодженими між собою. А тому, підкреслив доповідач, існує ризик неоднакового застосування норм закону і, як наслідок, — порушення прав громадян.

Проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення механізму правового регулювання та посилення відповідальності у сфері поводження з відходами викликав неоднозначну реакцію народних обранців. Хоча доповідач народний депутат Юрій Мірошниченко і переконував, що «в країні практично відсутня інфраструктура поводження з небезпечними відходами, що створює ризик для довкілля та людей у процесі їх зберігання». А проект закону розроблено для «структурного розвитку сфери поводження з відходами, запровадження новітніх технологій утилізації твердих побутових відходів, їх максимального повторного залучення в господарський оборот як вторинних ресурсів та вторинного джерела енергії, стимулювання екологічних інвестицій».

Натомість голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Анатолій Семинога звернув увагу на те, що цей законопроект був відхилений. На його думку, законопроект пропонує сьогодні ці проблеми, екологічні проблеми, проблеми з відходами покласти на плечі громадян. Бо після прийняття закону вони платитимуть і за вивезення, і за сортування, і за роздільний збір, і за утилізацію сміття, і за його захоронення. На його думку, це «підвищить ціни на комунальні тарифи, це підвищить ціни на вивіз сміття».

Народний депутат Володимир Карпук (Фракція «Наша Україна— Народна самооборона») звернув увагу на те, що законопроект зобов'язує кожну фізичну особу укладати договір з відповідною юридичною особою на переробку, роздільне збирання і вивезення відходів. Водночас роздільний збір також покладений на громадян.

Проте 272 народні обранці підтримали законопроект у першому читанні.

Схожа ситуація склалася і з проектом закону про ціни і ціноутворення. Доповідач, перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Анатолій Максюта, зауважив, що законопроект чітко визначає повноваження Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері ціноутворення, уточнення способів державного регулювання цін. Проект закону визначає підстави для запровадження державного регулювання цін, види державного регулювання цін, порядок їх застосування, розмежовує компетенції Кабінету Міністрів та органів виконавчої влади і місцевого самоврядування в цій сфері. Окрім того, підкреслив він, «для забезпечення неухильного виконання вимог законодавства про ціноутворення проект закону установлює диференційовану адміністративно-господарську відповідальність».

Співдоповідач, народний депутат Олексій Плотніков, наголосив, що «проект закону визначає підстави для запровадження державного регулювання цін, тарифів, плати, ставок або зборів, крім ставок і зборів, що використовуються в системі оподаткування; види державного регулювання цін, порядок їх застосування, диференціювальні адміністративні та ринкові методи». Він також зауважив, що для забезпечення взаємоузгодження нормативних положень, обумовлених проектом закону та іншими нормативними актами, передбачено внесення змін до Господарського кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення.

І хоча обговорення законопроекту було бурхливим, все ж таки голосами 261 народного депутата його прийняли в першому читанні.

На вечірньому засіданні було ухвалено цілу низку законопроектів.

Володимир КОРОЛЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

Вас слухає... влада

На Дніпропетровщині відкрився перший в Україні регіональний контакт-центр, побудований за моделлю «Урядового контактного центру». Відтепер за телефоном 0-800-505-600 (безплатно зі стаціонарних засобів зв'язку) жителі Дніпропетровщини для вирішення своїх питань можуть звернутися на спеціальну «Гарячу лінію Олександра Вілкула». Кожне звернення, яке надходитиме на неї, триматиметься на особистому контролі голови облдержадміністрації.

— Наше завдання — підвищити ефективність роботи влади, забезпечити допомогу людям. Тільки так досягається довіра до неї. Для цього ми і створили спеціальну обласну «гарячу лінію». Контакт-центр стане важливим інструментом контролю, а також інструментом боротьби з корупцією та бюрократією, — сказав Олександр Вілкул.

Регіональний контакт-центр уже працював у тестовому режимі з 12 квітня. За цей час надійшло понад 500 звернень. Чиновники стверджують, що за цей період керівники органів влади переконалися, що контроль за їх роботою — жорсткий і рішучий. «Я не допускаю бюрократії і тяганини у вирішенні проблем громадян», — підкреслив Олександр Вілкул.

Як пояснила начальник відділу роботи зі зверненнями громадян облдержадміністрації Олена Хохба, з 9-ї до 18-ї години у робочі дні звернення мешканців Дніпропетровської області реєструють 10 операторів. Ще чотири аналітики опрацьовують їх. «Розгляд звернення завершується тільки після того, як громадянин-заявник особисто підтвердив позитивний результат вирішення питання операторам контакт-центру. Усі співробітники пройшли спеціальне навчання під керівництвом експертів з «Урядового контактного центру», — зазначила Олена Хохба.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Сприяти сталому економічному розвитку

Інформація про участь Постійної делегації Верховної Ради України у ПАЧЕС у 39-й Генеральній асамблеї ПАЧЕС (22—24 травня 2012 року, м. Єреван, Республіка Вірменія)

У Тридцять дев'ятій Генеральній асамблеї ПАЧЕС взяла участь Постійна делегація Верховної Ради України у ПАЧЕС у такому складі: Микола Янковський (керівник делегації), Андрій Павловський, Сергій Подгорний, Володимир Скубенко.

22 травня 2012 року відбулося засідання Постійного комітету ПАЧЕС, в якому взяли участь керівники парламентських делегацій країн—членів Організації, члени Бюро Асамблеї і голови трьох її комітетів. Від України у згаданому заході взяв участь керівник Постійної делегації Верховної Ради України у ПАЧЕС Микола Янковський.

Відповідно до порядку денного заходу учасники затвердили Протокол 38-го засідання Постійного комітету, яке відбулося 21 лютого 2012 року в м. Стамбул (Туреччина), розглянули інформацію щодо нових мандатів, відповідно до якої передбачалося затвердити оновлений склад делегацій Росії та Туреччини, а також внести часткові зміни до складу молдовської делегації.

На завершення присутні висловили згоду щодо нагородження Почесною грамотою ПАЧЕС члена Вірменської делегації, Віце-президента Асамблеї Арега Гукасяна та колишнього Генерального секретаря ПАЧЕС Олексія Кудрявцева, а також цінним подарунком — колишнього Керівника Турецької делегації Кемалеттіна Гьокташа.

Наступне засідання комітету було вирішено провести 20 листопада 2012 року в м. Баку (Азербайджан).

23 травня 2012 року відбулося пленарне засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС під головуванням Президента Асамблеї, Голови Національних Зборів Республіки Вірменія Самвела Нікояна за участю членів Бюро Асамблеї, Постійного комітету, національних делегацій країн—членів ПАЧЕС, спостерігачів, гостей і представників дипломатичного корпусу.

Відповідно до порядку денного заходу відбулася загальна дискусія на тему «Інформаційні та комунікаційні технології — сприяння сталому економічному розвитку».

Наша держава в обговоренні була представлена Керівником Постійної делегації Верховної Ради України у ПАЧЕС Миколою Янковським. У своєму виступі він акцентував увагу на тому, що саме Україна належить до числа країн—засновниць концепції інформатизації суспільства. За його словами, саме в нашій державі була сформована система ідеологія ефективного використання методів і засобів кібернетики, обчислювальної техніки, системного аналізу, моделювання й оптимізації, автоматизованих систем, інформаційно-комунікаційних технологій. Проте, на думку доповідача, Україна все ще відстає від розвинених країн світу за рівнем інтегрованості в глобальний веб-простір.

У подальшому на розгляд Асамблеї було винесено доповіді й рекомендації трьох профільних комітетів з таких питань, які отримали позитивні відгуки і були схвалені в цілому:

— *«Удосконалення податкової системи в країнах ЧЕС»;*

— *«Перспективи розвитку виноградарства і виноробства в державах—членах ЧЕС»;*

— *«Виконання угод між країнами—членами ЧЕС щодо боротьби з організованою злочинністю»;*

— *«Правила ПАЧЕС щодо виборів»;*

— *«Система безперервного навчання в країнах—членах ЧЕС»;*

— *«Захист дітей в країнах—членах ЧЕС: оцінка нещодавніх подій».*

У подальшому Асамблея обрала на посаду заступника Генерального секретаря ПАЧЕС з питань міжпарламентського співробітництва та протоколу Євгена Капішина, заступника керівника Управління міжпарламентського співробітництва Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації.

Сорокове пленарне засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС було погоджено провести 21—22 листопада 2012 року в м. Баку (Азербайджан), а також затверджено основні питання порядку денного на основі доповідей, які готуватимуться на засіданнях комітетів восени поточного року, а саме:

— *роль державно-приватного партнерства в сталому економічному розвитку країн ЧЕС;*

— *реформування системи соціального забезпечення в країнах—членах ЧЕС;*

— *роль парламентів у зміцненні інформаційної (кібер) безпеки в країнах—членах ЧЕС.*

На знімку: делегати країн—членів ПАЧЕС.

Фото надане управлінням забезпечення міжпарламентських зв'язків Апарату ВР.

У НОМЕР

Споживання блакитного палива скорочено на 12,5 млрд. куб.

А Україна більше почала використовувати вугілля. Про це під час обговорення питань імпортозаміщення з експертами-економістами заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров. За його словами, нині уряд думає про нетрадиційні джерела, про розвідку наших родовищ. «В Україні завжди були хороші перспективи розвитку власного видобутку газу і нафти, але це залишали на потім. Ось і настав час», — сказав прем'єр. До того ж М. Азаров підкреслив, що наповнення нашого ринку тим імпортом, без якого можемо обійтися або котрий можемо замінити власним виробництвом, є пріоритетним завданням для Кабміну. Уряд докладає у цьому напрямку зусиль, зокрема, пов'язаних і з економією газу.

Насправді, за його словами, проблема, яка породжена явищами в 2007—2008 рр., дуже глибока. І це тільки здається: країна почала виходити з кризи.

ЦИТАТА

Микола Азаров: «Думати, що знайшли розв'язання всіх проблем у таких надзвичайно важких умовах, коли на нас тисне ціна на газ, борги — неправильно».

Аномальна ціна на російський газ, переконаний він, буде знижена, і це всі чудово розуміють. Крім того, за його словами, у зв'язку із завищеними тарифами на імпортний газ, поки що рано говорити про підняття цін для населення, якого вимагає Міжнародний валютний фонд. «Я доводжу МВФ, що за таких угод аморально підвищувати тарифи», — сказав прем'єр.

Також М. Азаров повідомив, що за два роки на реалізацію інфраструктурних проектів витрачено 40 млрд. грн. Це більше, ніж за 20 років незалежності. «Такий темп реалізації потрібно утримати, тому що вкладення в інфраструктуру — це вкладення в наше майбутнє», — підкреслив він.

Вл. інф.

Ресурси на підвищення зарплат у нас є

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Чернігові відбулося виїзне засідання Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці на тему «Проблеми та напрями формування системи стимулювання роботодавців до створення та збереження робочих місць».

Перед його початком народні депутати України Леонід Ісаєв, Володимир В'язівський, Тамара Єгоренко, Сергій Васютін, Володимир Марущенко, Ярослав Сухий, Олександр Стоян та голова комітету Василь Хара зустрілися з керівниками області, відвідали Чернігівське вище професійне училище побутового обслуговування та підприємство ПрАТ «ТК Стиль». У навчальному закладі парламентарії ознайомилися із системою професійної підготовки швачок, перукарів, фотографів, цікавилися і проблемними питаннями. Як з'ясувалося, нині через кризу бюджетних платежів, тендерну процедуру на одного виконавця училище не може погасити борг майже в 500 тисяч гривень за спожите тепло. Не все благополучно і в «ТК Стиль». Підприємство працює на давальницькій сировині й виготовляє за мізерні кошти пальта для зарубіжних партнерів. А ті продають їх за високими цінами у Франції. Підприємство потерпає і від роботи підпільних цехів із виготовлення одягу, практики завчасних податкових платежів тощо. Через це тут виникають серйозні труднощі з виплатою 1500 гривень середньої зарплати швачкам.

ТОЧКА ЗОРУ

Василь ХАРА: «У країні треба реформувати оплату праці, домогтися, щоб іноземні компанії платили належне за використання робочої сили в Україні».

— У нашій державі це є справді особливою проблемою, — зазначив на прес-конференції голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці Василь Хара, коментуючи побачене на підприємстві. — Ми дожилися до того, що середня зарплата — найнижча в Європі. Якщо ВВП України у 4 рази менше, ніж у середньоєвропейській країні, то середня зарплата у нас у 20 разів менша, ніж у цих сусідніх державах. Це неправильно. Це — надексплуатація працівника. Ресурси на підвищення зарплат щонайменше удвічі у нас є.

Народні депутати у приміщенні Чернігівської обласної ради розглянули та погодили винести на розгляд Верховної Ради законопроекти, зокрема, «Про зайнятість населення», «Про організації роботодавців».

Присутні зазначили, що державна політика підвищення попиту на робочу силу може здійснюватися за такими напрямами, як збереження і модернізація наявних робочих місць з ліквідацією надлишкових або неефективних, достойний рівень заробітної плати, прозора податкова система, соціальні гарантії для працівників. В. Хара у своєму виступі зазначив, що створення одного нового робочого місця нині коштує 50 тисяч доларів США. А тому, щоб кількість безробітних зменшувалася, необхідно реформувати економіку.

Члени комітету знайомляться з роботою «ТК Стиль».

Фото автора.

У роботі виїзного засідання комітету також взяли участь голова облдержадміністрації Володимир Хоменко та голова обласної ради Анатолій Мельник.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Володимир КАПЛІЄНКО: «Гуртуємо партнерів та ідеї — девіз благодійної ініціативи «Рука допомоги»

Міжнародна асоціація благодійників та Інститут соціальних проектів 6 червня презентували Всеукраїнську благодійну ініціативу «Рука допомоги». Проект покликаний створити умови для підвищення рівня ініціативності сільських громад у сфері медичного захисту та оздоровити сільське населення.

Задум складається з пілотної фази, яка триває п'ять місяців, і фази реалізації, що розрахована на два роки. Прес-конференцію було присвячено підбиттю підсумків пілотної фази та анонсуванню наступної.

У рамках акції допомогу вже надано 3000 громадян, здійснено 5000 прийомів пацієнтів у рамках 78 візитів лікарів-волонтерів до сільської місцевості, тисячі людей забезпечено безплатними окулярами та медикаментами.

Партнерськими благодійними організаціями надано місцевим лікарням медичне обладнання та гуманітарну допомогу.

Ініціатива «Рука допомоги» ставить велику мету — охоплення 30 відсотків сільської місцевості України. Володимир Каплієнко зазначив, що бюджет проекту становить майже 30 млн. грн., тому основним завданням є «побудова місточку між тими, хто може допомогти (донорами), і тими, хто цього потребує».

Раїса Сорочинська-Кириленко — відомий фахівець медичної галузі, відзначила важкий стан системи охорони здоров'я України, зупинилась на особливостях демографічної кризи в сільській місцевості. Наголосила на критичній важливості профілактичних медичних обстежень (диспансеризації) для запобігання виникненню важких захворювань (цукрового діабету, серцево-судинної системи, сліпоти), підкреслюючи при цьому незадовільний стан профілактичної медицини на селі. Народний депутат подякувала організаторам та пообіцяла допомогти залучити якомога більше партнерів до цієї благородної справи.

Володимир Каплієнко.

Фахівці фонду презентували результати соціологічних досліджень, що проводилися під час акцій (проанкетовано близько 1300 людей). Дослідження показують, що мешканці сіл відчувають нестачу у багатьох медичних фахівцях, витрачають майже половину сімейного бюджету на лікування, звертаються по медичну допомогу лише в разі загострення хвороб.

Присутні на прес-конференції селищні голови щиро подякували Фонду за ініціативу «Рука допомоги» та висловили міцне бажання співпрацювати: організовувати та інформувати людей, поширювати культуру відповідального ставлення до власного здоров'я. Гості з Житомирщини зазначили, що їхні села налічують тисячі людей, в яких є бажання співпрацювати, але просто ніхто досі не звертав на це уваги, тому фонд, як першопроходець, неодмінно знайде однодумців на місцях.

Леонід Соколов — голова правління благодійного фонду «Серце до серця» зазначив, що в проекті «Рука допомоги» вже задіяно 11 благодійних організацій, і ця кількість постійно зростає. Ефективність проекту досягається за рахунок синергії благодійників. «Ми нарешті знайшли спосіб, як донести до сільського жителя якісну медичну допомогу», — відзначив він, додавши, що тепер справа за пошуком партнерів.

Член правління фонду «Інститут соціальних проектів» Марина Полетаєва висловила думку, що в цьому меркантильному світі творення добра — неймовірно приємна справа, важка праця задля цього добра підбадьорює та стимулює, тому лікарі, які напружено працюють у рамках акції «Рука допомоги», завжди хочуть повторно взяти участь і допомогти ще більшій кількості людей.

Свій виступ Володимир Каплієнко завершив зверненням до меценатів-донорів, благодійників та небайдужих українців: «Ми запрошуємо вас до нашої акції, щоб нашими спільними зусиллями в Україні стало набагато менше людей, які потерпають. Якщо ви маєте ресурси: фінансові, трудові, будь-які — звертайтесь до нас, бо ми знаємо як, в який спосіб найякісніше донести вашу допомогу до тих, хто її потребує».

Ми прагнемо, щоб у сільській місцевості хворих не було, а ситуація, коли кожна четверта родина не може мати дітей — залишилась у минулому».

Наостанок ініціатор проекту подякував десяткам лікарів, які брали участь в акціях, і сказав: «Давайте, об'єднавшись, переможемо негаразди і хвороби, про які ми сьогодні вели мову».

Фото з персонального сайту В. Каплієнка.

КОМУНІКАЦІЯ

Прийоми у режимі відео-конференц-зв'язку

Щоб потрапити на прийом до голови Рівненської ОДА Василя Берташа, не обов'язково їхати до обласного центру, а лише в райцентр. Прийом громадян триватиме в форматі відеоконференцзв'язку, який уже апробували в облдержадміністрації. Саме так в подальшому й відбуватимуться прийоми громадян, що, переконаний Василь Берташ, заощадить людям час та гроші, які вони витратили б на дорогу до Рівного, а також сприятиме оперативному розв'язанню проблем.

Загалом під час першого прийому громадян у режимі відеоконференцзв'язку керівник області вислухав тридцять мешканців області. Ще майже стільки ж, за звичкою, приїхали на прийом в обласний центр.

Крім прийомів громадян у режимі відеоконференцзв'язку, які відбуватимуться у третій понеділок місяця, Василь Берташ продовжить практику виїзних прийомів у райцентрах та селах області.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Приватні виші можуть звільнити від сплати податків

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Відповідно до Податкового кодексу, який набув чинності 1 січня 2011 року, дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади недержавної форми власності звільняються від оподаткування прибутку, отриманого від надання освітніх послуг. Ці заклади, але вже незалежно від форм власності та джерел фінансування, звільняються від сплати земельного податку. Скасовано такі видатки і для державних вишів. Тобто сплачувати внески зобов'язані лише недержавні вищі навчальні заклади. Народний депутат, представник Президента в парламенті Юрій Мірошниченко вважає це дискримінацією, тож пропонує вирішити це питання в проекті закону "Про внесення змін до Податкового кодексу України" (щодо оподаткування навчальних закладів недержавної форми власності, реєстр. № 9742).

Вибірковий підхід стосовно звільнення від сплати податків лише вищих навчальних закладів державної форми власності є фактично порушенням основних засад діяльності суб'єктів різних форм власності, переконаний парламентарій.

У Програмі економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» одним із завдань реформи освіти визначено підвищення ефективності її фінансування. Водночас у щорічному посланні Президента до Верховної Ради «Модернізація України — наш стратегічний вибір» зазначається, що «в умовах фінансово-економічної кризи зростає загроза зниження фінансової спроможності здобуття освіти в осіб, які навчаються як за свої кошти, так і за гроші підприємств». Саме тому, переконаний Ю. Мірошниченко, «на часі перегляд усієї системи оподаткування, зокрема, і в частині освітньої діяльності».

ДОВІДКОВО

Із Комюніке Всесвітньої конференції з вищої освіти-2009: "Одночасно з тим, що необхідно докласти усіх зусиль для державного фінансування вищої освіти, необхідно визнати, що державні фонди обмежені і, можливо, не достатні для такого сектору, що швидко розвивається. Потрібно шукати інші формули та джерела фінансування, особливо ті, що основані на державно-приватній моделі співпраці" (пункт 47).

Відтак, передові суспільства роблять максимально сприятливий податковий клімат для того, щоб урізноманітнити джерела надходження коштів у вищі навчальні заклади, збільшити їх обсяги, цільове і ефективне використання. Водночас в Україні інвестиції в людський капітал, що здійснюються безпосередньо громадянами та підприємствами, додатково обкладаються різними податками. Тож кошти, які могли бути спрямовані на підвищення якості освітнього процесу, вилучають із їхніх бюджетів для сплати відповідних податків і використовують фактично не за їх безпосереднім цільовим призначенням, йдеться у пояснювальній записці.

Власне, законопроектом пропонується внести зміни до статей 154 та 282 Податкового кодексу, якими від сплати податку на прибуток та землю поряд із дошкільними та загальноосвітніми навчальними закладами недержавної форми власності звільняються також вищі навчальні заклади.

Оскільки вкладення в людський капітал в усьому світі вважають найвигіднішими, а перспективи економічного та соціального зростання справедливо пов'язують з якістю освіти, то наша країна, переконаний Ю. Мірошниченко, має також іти цим шляхом.

Вл. інф.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ТОЧКА ЗОРУ

Іван Тимошенко, голова Асоціації навчальних закладів України приватної форми власності:

— Питання про звільнення приватних ВНЗ від сплати податку на прибуток та земельного податку ми порушуємо давно. Це треба зробити, як і пропонує автор законопроекту народний депутат Юрій Мірошниченко, заради інвесторів, тобто батьків, які вимушені нести додатковий тягар тільки тому, що їхні діти навчаються в приватному закладі. Утім, хоч який законопроект парламент схвалив би, в ньому мають бути прописані норми, що стосувалися б навчальних закладів усіх форм власності. Наполягаю: всіх! Бо сьогодні склалася парадоксальна ситуація: разом із державними університетами ми готуємо кадри, платимо мільйонні податки, але позбавлені елементарних преференцій, які сприяли б розвитку приватних закладів, здешевленню ціни за навчання та підвищенню якості освіти.

Що буде, примірюм, якщо Верховна Рада ухвалить закон, яким заборонить підвищувати плату протягом навчання контрактників? Приватні ВНЗ зникнуть! Бо тарифи на комунальні послуги зростатимуть, податки і зарплата збільшуватимуться, витрати на забезпечення якісної освіти — відповідно, а плата за це буде фактично заморожена. То хто виграє? Закони мають бути справедливі та сприяти розвитку усіх суб'єктів ринку, які надають якісні послуги.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

1) в абзаці першому частини першої статті 21:

слова «Міністерства економіки України» замінити словами «центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики»;

після слів «який ґрунтується на» доповнити словами «щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України»;

2) у статті 33:

назву після слова «Визначення» доповнити словами «Основних напрямів»;

частину першу після слова «розробляє» доповнити словами «відповідно до визначених у щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України пріоритетів бюджетної політики»;

3) частину першу статті 52 після слів «зміни структури витрат державного бюджету» доповнити словами «уточнення пріоритетів бюджетної політики»;

4) у статті 109:

пункт 1 частини першої після слова «визначення» доповнити словами «Основних напрямів»;

пункт 1 частини другої після слів «підготовка питання щодо» доповнити словами «Основних напрямів»;

частину третю після слів «питання щодо» доповнити словами «Основних напрямів».

2. У другому реченні статті 41 Закону України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2010 р., № 10, ст. 107) слова «що включаються в Державну програму соціального та економічного розвитку України» виключити.

3. У частині першій статті 23 Закону України «Про гідрометеорологічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 16, ст. 95) слова «відповідно до Державної програми економічного і соціального розвитку України, державних гідрометеорологічних програм» замінити словами «згідно з відповідними державними цільовими програмами».

4. У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190):

1) частину першу статті 6 після слів «актів Президента України» доповнити словами «щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, актів», а після слів «та інших центральних органів виконавчої влади» доповнити словами «які відповідно до закону забезпечують нормативно-правове регулювання»;

2) частину другу статті 7 після слів «актами Президента України» доповнити словами «щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, актами»;

3) у пункті 8 статті 17 слова «державних програм соціального та економічного розвитку України» замінити словами «державних цільових програм»;

4) пункт 1 статті 18 після слова «складає» доповнити словами «відповідно до визначених у щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України пріоритетів»;

5) статтю 30 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Місцеві державні адміністрації забезпечують виконання виданих Президентом України актів, реалізацію програм Президента України та щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, виконання наданих Президентом України доручень, актів Кабінету Міністрів України».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

5. У Законі України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 25, ст. 195):

1) у другому реченні преамбули слова «програм економічного і соціального розвитку України» замінити словами «програм економічного і соціального розвитку»;

2) у статті 1:

абзац третій викласти в такій редакції:

«програми економічного і соціального розвитку - державні цільові програми економічного, соціального розвитку, програми економічного, соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст»;

в абзаці п'ятому слова «програм економічного і соціального розвитку України» замінити словами «програм економічного і соціального розвитку»;

3) у статті 2:

у назві та абзаці першому слова «програм економічного і соціального розвитку України» замінити словами «програм економічного і соціального розвитку»;

абзац другий доповнити словами «і на більш тривалий період»;

в абзаці третьому слова «економічного і соціального розвитку України» замінити словами «економічного і соціального розвитку»;

4) у назві та тексті статті 3 слова «програм економічного і соціального розвитку України» замінити словами «програм економічного і соціального розвитку»;

5) частину першу статті 4 викласти в такій редакції:

«Система прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку складається з:

прогнозів економічного і соціального розвитку України на середньо- та короткостроковий періоди;

прогнозів розвитку окремих галузей економіки на середньостроковий період;

загальнодержавних програм економічного, соціального розвитку, інших державних цільових програм;

прогнозів економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів та міст на середньостроковий період;

програм економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів та міст на короткостроковий період»;

6) частину третю статті 5 викласти в такій редакції:

«Прогнозні і програмні документи економічного і соціального розвитку розробляються у строки та у порядку, встановлені Кабінетом Міністрів України»;

7) у частині третій статті 7 слова «Державної програми економічного і соціального розвитку України» замінити словами «державних цільових програм»;

8) статтю 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Загальнодержавні програми економічного, соціального розвитку, інші державні цільові програми

Порядок розроблення, затвердження і виконання загальнодержавних програм економічного, соціального розвитку, інших державних цільових програм визначається Законом України «Про державні цільові програми»;

9) частину першу статті 11 викласти в такій редакції:

«Програма економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, області, району, міста Києва, Севастополя на короткостроковий період розробляється щороку взаємоузгоджено з щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України»;

10) назву розділу IV викласти в такій редакції:

«Розділ IV
ПРОГНОЗИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ЕКОНОМІКИ»;

11) у статті 12:

у назві слова «та програм» виключити;

у частині першій слова «і програми розвитку галузей економіки» виключити;

у частині другій слова «та програми» виключити;

12) статтю 14 виключити;

13) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Повноваження Верховної Ради України щодо загальнодержавних програм економічного, соціального розвитку

Верховна Рада України відповідно до Конституції України затверджує загальнодержавні програми економічного, соціального розвитку»;

14) у статті 16:

у назві статті слова «та розроблення програм економічного і соціального розвитку» виключити;

в абзаці другому слова «розробляє і здійснює Державну програму економічного і соціального розвитку України на наступний рік, організовує» та «і програм розвитку окремих галузей економіки» виключити;

в абзаці третьому слова «і програмних» виключити;

абзац четвертий виключити;

в абзаці п'ятому слова «затверджує програми розвитку окремих галузей економіки» виключити;

абзац шостий виключити;

15) у статті 17:

а) у назві статті слова «та розроблення програм економічного і соціального розвитку» виключити;

б) у частині першій:

в абзаці першому слова «та підготовки програм економічного і соціального розвитку програми» виключити;

в абзаці другому слова «Фондом державного майна України та Антимонопольним комітетом України» та «і Державну програму економічного і соціального розвитку України на наступний рік, здійснює щоквартальний моніторинг її виконання» виключити;

в абзаці третьому слова «і проекти програм розвитку окремих галузей економіки» виключити;

в абзаці четвертому слова «та програмних» виключити;

в) у частині другій:

в абзаці другому слова «і Державної програми економічного і соціального розвитку України на наступний рік, забезпечують виконання завдань, визначених цією програмою, у відповідних галузях економіки та сферах діяльності» виключити;

в абзаці третьому слова «та програми» виключити;

16) у частині другій статті 18 слова «і Державної програми економічного і соціального розвитку України на наступний рік, забезпечують виконання завдань, визначених цією програмою, на відповідній території» замінити словами «і загальнодержавних програм економічного, соціального розвитку, інших державних цільових програм, забезпечують виконання завдань, визначених цими програмами, на відповідній території».

6. У Законі України «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 47, ст. 405):

1) в абзаці третьому пункту 3 слова «проектів Державного бюджету України і Державної програми економічного і соціального розвитку України» замінити словами «проекту Державного бюджету України»;

2) абзац третій підрозділу 10 «Фінансове забезпечення» розділу III «Механізм забезпечення реалізації Програми» виключити.

7. У пункті 3 Закону України «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 7, ст. 35) слова «проектів Закону України про Державний бюджет України та Державної програми економічного та соціального розвитку України на черговий рік» замінити словами «проекту закону про Державний бюджет України».

8. В абзаці п'ятому частини третьої статті 6 Закону України «Про страховий фонд документації України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 101; 2005 р., № 9, ст. 175) слова «проектів Державної програми економічного та соціального розвитку України» замінити словом «проекту».

9. В абзаці другому пункту 3 розділу VI «Механізм забезпечення реалізації Програми» Загальнодержавної програми розвитку водного господарства, затвердженої Законом України «Про Загальнодержавну програму розвитку водного господарства» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 25, ст. 172), слова «проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України та» виключити.

10. В абзаці дванадцятому підрозділу «Стимулювання державою соціально-економічного розвитку малих міст» розділу III «Основні напрями забезпечення комплексного розвитку малих міст» Загальнодержавної програми розвитку малих міст, затвердженої Законом України «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку малих міст» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 24, ст. 332), слова «та щорічно - до Державної програми економічного і соціального розвитку України» виключити.

11. У Законі України «Про державні цільові програми» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 25, ст. 352):

1) у статті 4:

абзац другий частини першої виключити;

у частині третій слова «у складі проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України та» виключити;

2) частину першу статті 9 після слів «розробляється на основі» доповнити словами «прогнозів економічного і соціального розвитку України, прогнозів розвитку окремих галузей економіки на середньостроковий період»;

3) абзац п'ятий статті 18 та абзац четвертий статті 21 виключити.

12. В абзаці восьмому частини другої статті 45 Закону України «Про метрологію та метрологічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 37, ст. 449; 2010 р., № 33, ст. 471) слова «та Державної програми економічного і соціального розвитку України» виключити.

13. У частині першій статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 51, ст. 548) слова «державних програм економічного і соціального розвитку України» виключити.

14. Абзац другий пункту 2 Закону України «Про Загальнодержавну цільову економічну програму проведення моніторингу залишків ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у живих тваринах, продуктах тваринного походження і кормах, а також у харчових продуктах, підконтрольних ветеринарній службі, на 2010-2015 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 42, ст. 636) виключити.

15. У Законі України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 38, ст. 384):

1) частину другу статті 25 доповнити словами «та щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України»;

2) частину першу статті 30 викласти в такій редакції:

«1. Кабінет Міністрів України розробляє і вносить на розгляд Верховної Ради України проекти загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля»;

3) частину першу статті 50 після слів «актів Президента України» доповнити словами «щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України».

16. В абзаці другому частини першої статті 4 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168) слова «державними програмами економічного і соціального розвитку України» замінити словами «програмами Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України».

17. Частину першу статті 3 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385) після слів «актами та дорученнями Президента України» доповнити словами «щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України».

18. В абзаці третьому підрозділу «Етапи виконання Програми» розділу IV «Механізм виконання програм» Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року, затвердженої Законом України «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 44, ст. 457), слова «на основі формування та виконання щорічних планів соціального та економічного розвитку України» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
17 травня 2012 року.
№ 4731-VI.

У НОМЕР

Чиновники компенсуватимуть збитки з власної кишені

Посадові та службові особи державних органів відшкодовуватимуть з власної кишені збитки, якщо їхня службова діяльність призведе до рішень суду про стягнення коштів з державного органу. Про це повідомив Міністр юстиції Олександр Лавринович, коментуючи ухвалений Верховною Радою 5 червня Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень». У разі встановлення в діях чиновників складу злочину за обвинувальним вироком суду державні органи реалізовуватимуть право зворотної вимоги (регресу) до такої особи щодо відшкодування збитків, завданих державному бюджету, у розмірі виплаченого відшкодування, **повідомляє прес-служба Мін'юсту.**

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» щодо надання індивідуальним сільським забудовникам державних пільгових кредитів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Назву та частини першу і другу статті 11 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453; 1994 р., № 23, ст. 159; 2009 р., № 38, ст. 535) викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Пільги для індивідуального житлового будівництва в межах сіл і селищ, а також за межами сіл і селищ у відокремлених фермерських садибах

Уряд України, місцеві державні адміністрації сприяють розвитку індивідуального житлового будівництва в межах сіл і селищ, а також за межами сіл і селищ у відокремлених фермерських садибах, створюють сільським забудовникам (місцевому населенню і громадянам, які переселяються до сільської місцевості на постійне проживання) пільгові умови щодо забезпечення будівельними матеріалами і обладнанням, надання їм послуг і пільгових довгострокових державних кредитів.

Індивідуальні сільські забудовники користуються державним пільговим кредитом за умови їх проживання (або переселення для постійного проживання) у сільській місцевості в межах сіл і селищ, а також за межами сіл і селищ у відокремлених фермерських садибах та підтвердження ними своєї платоспроможності».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
17 травня 2012 року.
№ 4721-VI.

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Мельника П. В.:

Ледвінко Ганни Володимирівни (номер посвідчення 484/02);

народного депутата України Прокопчука Ю. В.:

Сьомчик Наталії Сергіївни (номер посвідчення 314/47).

Управління кадрів.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 105 (5355)
СУБОТА, 9 ЧЕРВНЯ 2012

За травень золотовалютні резерви України скоротилися на 2,9 відсотка і становили на 1 червня 2012 року 30 мільярдів 757,93 мільйона доларів — НБУ *(www.ugmk.info)*

Спікер Держдуми РФ Сергій НАРИШКІН заявив, що прийняття Верховною Радою законопроекту, який надає російській мові в Україні статус регіональної, сприятиме прискоренню інтеграційних процесів *(«Подробиці»)*

Будівництво ціною в дитячі життя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора на будівельному майданчику нового комплексу відбулась зустріч Опікунської ради Центру дитячої онкогематології і трансплантації кісткового мозку з представниками будівельної компанії. Запросили на неї і генерального директора «Охматдиту» Юрія Гладуша, який нагадав:

— Тут будується багатофункціональний медичний корпус у 9 поверхів загальною площею 66 тисяч квадратних метрів. На сьогодні наша лікарня має 14 корпусів. І їх площа становить 64 тис. кв. м. Тож легко порахувати, що йдеться про подвоєння території лікарні.

Новий корпус будується на місці чотирьох старих. Їх знесли у вересні минулого року. Доцільність цих робіт очевидна: старі корпуси площею були у 22 рази менші, ніж має бути новий. Останній, принаймні за планами, повинні оснастити найсучаснішим обладнанням.

— У корпусі має бути розміщено дитячий онкогематологічний центр на 5 відділень. Зокрема, із новим відділенням онкології, якого зараз у нашій лікарні немає, — продовжує Юрій Гладуш. — Відділення буде більше не хірургічного профілю, а для проходження пацієнтами хіміотерапії і необхідного медичного радіологічного опромінення. Для цього буде встановлено найсучасніше обладнання, зокрема лінійний прискорювач. Можливо, якщо нам довірить Міністерство охорони здоров'я, центру буде передано реєстр донорів кісткового мозку. І ми спробуємо зробити так, щоб цей реєстр усе ж запрацював.

Крім того, у новому комплексі планують відкрити 10 хірургічних відділень. Зокрема і відділення нейрохірургії. Додайте до цього ще плани відкрити відділення трансфузіології та переливання крові. І стає очевидним: такого проекту в Україні за 20 років ще не було.

Проте одна справа запроектувати, і зовсім інша — побудувати. Хоч учора на майданчику будівельники працювали, наче у мурашнику, стовідсоткової упевненості в тому, що комплекс таки буде відкрито, у членів Опікунської ради немає. Кажуть, навчені на вітчизняному сумному досвіді з тією ж Лікарнею майбутнього. Її також усією країною будували, а врешті так і не побудували...

Представники ж замовників і генпідрядників цього будівництва запевняють: долю Лікарні майбутнього не повторять. Щоб завершити комплекс у строки, є все необхідне: бажання, можливість і фінанси.

— Ввести об'єкт в експлуатацію ми плануємо восени 2013-го, — розповідає генеральний директор фірми-генпідрядника «Укрпрофмед» Ірина Коваль. — Минулого року нам виділили 50 млн. грн. Ми їх випрацювали, проавансували обладнання (лінійний прискорювач, два надсучасні рентгени, комп'ютерний томограф, МРТ і УЗД).

На цей же рік, за словами пані Коваль, на будівництво закладено 399 мільйонів. І хоч коштів на рахунку ще немає (мовляв, необхідно пройти цілю процедуру затвердження і погоджень), але впевненість у тому, що вони таки надійдуть, є.

Кошти на будівництво акумулюються через

Державну цільову програму з підготовки до Євро-2012. Цей факт причетні до проекту пояснюють тим, що для цієї програми було спрощено процедури держзакупівель. «Уряд прийняв рішення фінансуватися через цю програму. Це була можливість зрушити процес створення лікарні», — каже пані Коваль.

Представники ж громадськості запевняють: щоб будівництво цього корпусу не стало просто пунктом передвиборчої кампанії і після неї не припинилось, потрібен громадський контроль. А для цього вимагають від будівельної компанії оприлюднити чіткий графік спорудження комплексу: що і коли має бути зведено. Тоді, мовляв, можна буде реально стежити за цим процесом і по можливості впливати. Адже ціна пустих обіцянок і затягування цього будівництва — дитячі життя.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ВІСТІ ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ

Місто має постаршати

На сесії Запорізької міської ради оприлюднили висновки робочої групи зі встановлення уточненої дати заснування міста. Провідні історики Запоріжжя і Дніпропетровська дійшли одностайного висновку: роком народження Запоріжжя є 952-й (хоча офіційно ще з радянських часів записаний 1770-й). Адже саме цим роком датується перша письмова згадка візантійським імператором Костянтином VII Багрянородним про поселення Протовчу, що на острові Хортиця, і Краріїську переправу.

Не факт, що ця звістка переконала більшість запорізьких депутатів. Адже й раніше було відомо, що поселення Кічкас (сучасний Заводський район міста) і Кічкаська переправа (все та ж Краріїська) були нанесені на карти XVI ст., однак вік Олександрівської фортеці, закладеної на території сучасного Запоріжжя, продовжували вперто відраховувати з кінця XVIII століття.

Як човен «зник з радарів»

Один із російських Інтернет-порталів видав «сенсацію» про «происшествие с единственной украинской субмариной во время боевого дежурства в Черном море»: «Лодка шла заданным курсом, как вдруг исчезла с экранов всех береговых радаров и после этого ни разу не появлялась, а команда на связь со штабом не выходила. Пока официальных версий или комментариев от руководства ВМФ Украины не было».

Насправді човен на жодні бойові чергування не виходить, він тільки-но провів перші ходові випробування. На прохання запорізьких журналістів заступник командира підводного човна «Запоріжжя» Дмитро Загребін повідомив: корабель стоїть біля причальної стінки ремонтного заводу ЧФ Росії. На черговий етап ходових випробувань він вийде лише 12 червня. Занурення «Запоріжжя» заплановане на 24—25 червня, і статися це може лише за присутності російського корабля супроводу, який поки що перебуває в ремонті.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Інвесторам тут комфортно

Днями Дніпропетровщину відвідав посол Франції в Україні Ален Ремі. Під час зустрічі з головою облдержадміністрації Олександром Вілкулом він подякував за підтримку іноземного бізнесу.

— Думка французьких інвесторів про регіон така: справи тут у них ідуть добре, тому потрібно продовжувати працювати так, як ви працюєте, — прокоментував пан посол підсумки діяльності місцевої влади.

Ален Ремі зауважив, що це його перший візит у Дніпропетровську область.

— Він має економічний і культурний характер, — уточнив дипломат. — Я вже зустрівся з інвесторами, які працюють у Дніпропетровській області, і побачив їхнє бажання вкладати кошти саме у ваш регіон.

***Довідково:** у Дніпропетровській області зареєстровано 6 підприємств із французькими інвестиціями: ТОВ «Майсадур Семанс Україна» (вирощування зернових і технічних культур); ПАТ «Надія» (виробництво продуктів харчування); ПАТ «Софрахім» (лакофарбова продукція); україно-французьке ТОВ «Ньюмат-Україна» (консультації з питань комерційної діяльності та управління); ТОВ з іноземними інвестиціями «Кліплайн» (виробництво плит, труб, профілів і пластмаси) і ТОВ «Агро КМР» (вирощування зернових і технічних культур).*

Вл. інф.

На знімку: Посол Франції в Україні Ален Румі (у центрі) під час зустрічі з головою облгосадміністрації Олександром Вілкулом.

Фото прес-служби облгосадміністрації.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Пенсію отримував за двох

Фахівці Новоукраїнської міжрайонної Держфінінспекції провели позапланову ревізію фінансово-господарської діяльності і виявили факти незаконного отримання пенсій мешканцем Новомиргородського району Кіровоградської області. Цей громадянин за різними паспортами одночасно отримував кошти в двох управліннях Пенсійного фонду: за вислугу років в управлінні Московського району Харкова та з інвалідності — в управлінні Новомиргородського району. Загалом чоловік привласнив 59 тисяч гривень.

Олег ШВЕРНЕНКО.

Купатися заборонено!

На Луганщині лише три пляжі мають паспорти і відповідають вимогам Правил охорони життя людей на водних об'єктах, тоді як в області визначено 20 місць відпочинку на воді. Начальник Головного територіального управління МНС України Ігор Гундар зазначає, що торік таких місць було майже тридцять, до того ж нинішнього купального сезону кількість водойм не скоротилася. То в чому річ? «Облаштування місць біля води, пляжів відповідно до нормативних документів — обов'язок органів місцевої влади, — пояснює Ігор Гундар. — А їм простіше поставити табличку «Купатися заборонено!», ніж вкладати гроші в благоустрій і нести відповідальність».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ЦИФРА

На 2,5 млн. грн. поповниться місцевий бюджет Севастополя завдяки пильності податкової міліції. Правоохоронці виявили факт ухилення одного з міських підприємств від сплати такої суми як орендної плати за землю. Податківці передали документи до прокуратури міста, яка стосовно керівника підприємства порушила кримінальну справу.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На кордоні втрачатимуть менше часу

Після реконструкції урочисто відкрито пункт поглибленого огляду автомобілів на міжнародному автомобільному переході «Виступовичі» Житомирської митниці. Будівництво обійшлося в більш як 6 мільйонів гривень. Реконструкція дає змогу значно збільшити товарообіг та пасажиропотік. Замість чотирьох смуг, як було раніше, використовуватимуть сім. Це значно скоротить формальності та зробить процедуру проходження митного контролю більш прозорою та зрозумілою. Як наголосив голова облдержадміністрації Сергій Рижук, це вагомий доказ планомірного і цілеспрямованого облаштування кордону України відповідно до міжнародних стандартів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Трамваї переїхали на захід

Два трамвайні вагони чеського виробництва відправлять залізницею до Львова. Рішення про їх безплатну передачу прийнято на засіданні Вінницького міськвиконкому.

— Такий подарунок ми зробили на прохання міської влади Львова, — каже міський голова Вінниці Володимир Гройсман. — Взяли до уваги потребу стародавнього міста в електротранспорті, а також те, що Львів є одним з міст, які приймають Євро-2012. Свого часу нам зробила велику послугу Швейцарія, яка сприяла повному оновленню трамвайного парку. Тепер ми так само безплатно передаємо львів'янам резервні вагони чеського виробництва.

Вл. інф.

У столиці Фонд держмайна виставить на продаж 95,81 відсотка акцій Київського мотоциклетного заводу (Мегет)

«Дністрові перегони» чекають на екстремалів

Сьогодні у селі Устечку Заліщицького району на Тернопільщині стартує I Всеукраїнський фестиваль-змагання «Дністрові перегони-2012». Спортивно-туристичні клуби, підприємства та організації, приватні фірми виставлять понад десять команд, які сядуть у човни, щоб не лише випробувати свої сили, а й помилуватися неповторними краєвидами Дністровського каньйону. Паралельно з перегонами у вихідні в урочищі Червоне цього самого району відбуватиметься міжрегіональний етнофестиваль «Джурин-фест», на якому буде представлена багата культура не лише тернопільського, івано-франківського, буковинського Подністров'я, а й інших регіонів України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Сьогодні в Бердичеві в монастирі Босих Кармелітів (*на знімку*) відбудеться освячення санктуарію Матері Божої.

Фото Олексія КАВУНА.

Примхи погоди: навіть картопля мерзне

Днями у поліських районах Волині — Любешівському, Маневицькому, Шацькому, Камінь-Каширському, Старовижівському — синоптики зафіксували приморозки на поверхні ґрунту. У деяких місцях мороз пошкодив картоплю, квасолю, огірки. На жаль, такі погодні примхи на наших землях не рідкість.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Кому потрібні рекорди з безгосподарності?

Брянка стала рекордсменом Луганщини за кількістю нічийних водогінних мереж. Їх довжина тут — майже 28 км. «Загалом можна сказати, що в області немає жодного населеного пункту, де б не довелося спостерігати таку картину», — уточнили в ТОВ «Луганськвода».

Офіційно на балансі підприємства перебуває 7647,2 км водопроводів і 1719,2 км каналізації, але фактично до цієї кількості слід додати ще 820,4 км нічийних водогінних мереж і 65,22 км каналізаційних. Тут змушені обслуговувати й цю інфраструктуру. Торік на ремонт витратили понад 72 млн. гривень.

Замінити мережі підприємство не може, оскільки законодавство не передбачає можливість капітального ремонту майна, що перебуває у власності третіх осіб.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ВІСТІ З РІВНЕНЩИНИ

Нова фабрика — нові робочі місця

У селищі Квасилові на Рівненщині стала до ладу перша черга меблевої фабрики. Вона обійшлася іноземним інвесторам у 10,5 мільйона євро.

Інвестиційний проект реалізовано на базі незадіяних площ ПАТ «Рівнесільмаш» (а це 21 тисяча квадратних метрів). Органи виконавчої влади сприяли підприємцям у вирішенні проблемних питань. Адже введення в дію нового виробництва — це сотні нових робочих місць, надходження до бюджету. Загалом торік область залучила 15 мільйонів доларів інвестицій, а в першому кварталі нинішнього — 5 мільйонів.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: інвестор ознайомлює голову Рівненської ОДА Василя Берташа та голову Рівненської облради Юрія Кічатого з новим виробництвом.

Фото автора.

Затримали нелегальних перевізників

17 суб'єктів господарювання надавали послуги з перевезення пасажирів з Рівного до Києва, не маючи на те ліцензійних карток, повідомили у прокуратурі Рівненської області.

Ще низка перевізників працювали без дозвільних документів, а також без попереднього продажу квитків через каси автостанцій.

Загалом з березня на Рівненщині перевірено 540 транспортних засобів автоперевізників, що здійснюють регулярні перевезення пасажирів.

Вл. інф

Запобігли незаконному експорту військового обладнання

Комплекти засобів військового зв'язку, загалом 26 одиниць, керівник одного з приватних підприємств міста над Бугом замаскував під цивільне обладнання і мав намір продати за кордон. Спробі перемістити обладнання, яке нині використовується військовими, запобігли працівники управління СБУ в області.

Вантаж затримали після проходження процедури митного оформлення на митному посту «Вінниця». За інформацією прес-служби управління СБУ в області, стосовно підприємця порушено кримінальну справу. Підозрюваний достеменно знав, що його діяльність є протизаконною, уточнила керівник прес-служби Ірина Єрмолова.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

ФОТОФАКТ

У Києві відбулася акція «Рабська праця на об'єктах Євро». Її учасники протестували проти грубого порушення трудових і людських прав робітників, які трудяться на об'єктах Євро-2012.

Фото Вадима ГРИГИ (Укрінформ).

Матерям вручили нагороди

54 жінки Кам'янця-Подільського та одноіменного району отримали статус матерів-героїнь. Кожна з них виростила п'ятьох, а то й більше дітей. До слова, з-поміж нагороджених — 48 мешканок сіл району. Привітав матерів у цей день голова Хмельницької облдержадміністрації Василь Ядуха. За його словами, кожна жінка отримує, крім нагороди, ще й одноразову виплату в сумі 10 тисяч 730 гривень. «У цьому році для виконання соціальних програм із державного бюджету надійшло 102 мільйони гривень», — повідомив очільник краю.

За останні два роки на Хмельниччині вручено понад дві тисячі посвідчень матерям-героїням, але ще чимало їх очікують на заслужене звання.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...екологи — за прийняття концепції на державному рівні

У Миколаєві відбулась науково-практична конференція «Шляхи забезпечення екологічної безпеки населених пунктів України». У ній узяли участь понад 100 вчених. Долучився до події і міський голова Володимир Чайка. Важливою екопроблемою обласного центру він назвав недосконалу систему водопостачання та водовідведення.

— Місто вже декілька років поспіль не може її розв'язати за рахунок власних коштів, — наголосив Володимир Чайка. — Інвестиційний проект передбачає капітальний ремонт окремих ділянок водопровідних та каналізаційних мереж, часткову реконструкцію та модернізацію очисних споруд каналізації, впровадження енергозберігаючих технологій...

Учасники зібрання виявили підвищений інтерес до такого напрацювання депутатів, як нова редакція «Екологічної політики в Миколаєві» (прийнято у грудні 2011 року).

Загалом науковцям імпонує принципова позиція очільника міської громади у відстоюванні екобезпеки. Під час зустрічі президент ВГО «Еколого-аудиторська палата України» Павло Чеверда особисто подякував Володимиру Чайці та вручив вищий орден імені Ломоносова Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності департаменту інформації ООН.

На думку доповідачів, нині вкрай важливо об'єднати зусилля вчених і фахівців навколо питань екологічної безпеки територій, охорони довкілля та раціонального природокористування. Водночас радник Прем'єр-міністра України Михайло Болотських наголосив: «Ті проблеми, які зазвичай замовчують, обговоримо та проаналізуємо на конференції. Наступний крок — розробка концепції екологічної безпеки на державному рівні».

Свої пропозиції до влади та рекомендації екологи виклали у спільній резолюції.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...мертвих дельфінів відпочивальники ховають на пляжах

Протягом місяця море викинуло на берег курортної зони Затока в Білгород-Дністровському районі (Одеська область) чотирьох мертвих дельфінів. Причина їхньої загибелі невідома.

Екологи припускають, що морські тварини заплутались в рибальських сітях і загинули через відсутність кисню. У районі Затоки зараз триває промисловий вилов камбали.

Трупи дельфінів гниють під палючим сонцем у піщаній зоні пляжів. Щоб усунути сморід й уникнути можливого спалаху інфекції, відпочивальники риють могили на пляжах і ховають тварин.

Відповідно до спеціальної інструкції смерть дельфіна має фіксуватися зі складанням акта, а потім мертві тварини підлягають утилізації. Але про їхню загибель керівництво баз відпочинку та пансіонатів довідується тільки від відпочивальників і не вживає жодних заходів з очищення узбережжя.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

...ректором став депутат

У Запорізькому національному університеті обрали нового ректора. Ним став Микола Фролов, який набрав понад 30 відсотків голосів. Хоча дехто вважає, що призначення на посаду стало можливим не лише завдяки високому авторитету в освітянських колах, адже Микола Фролов кілька разів був заступником голови Запорізької облдержадміністрації. Нині він очолює фракцію «Батьківщини» в облраді.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Із 1 січня 2013 року споживачі платитимуть за сортування і вивезення сміття (Газета Бизнес)

В Україні пропонують створити інститут омбудсмена у справах підприємців *(MyBank)*

Виконання зобов'язань України перед РЄ ніколи не ставилося під сумнів, — Костянтин Грищенко *(Багнет)*

Маленькі жертви сексуального насильства

Достеменно нікому не відомо, скільки дітей потерпають від сексуального насильства у власних родинах. Про трагедію 6-річної киянки, яку розбещував батько, ми могли б і не дізнатися. Коли мама дівчинки запідозрила недобре і звернулася до міліції, там їй не повірили. Допомогу родині надали тільки у Міжнародному жіночому правозахисному центрі «Ла Страда». Нині постраждала дитина проходить психологічну реабілітацію, але зловмисник залишається непокараним.

Це лише одна з десятків історій, які я почула від співробітників центру.

— З початку року зафіксовано 177 фактів вчинення злочину проти дітей на сексуальному грунті, — повідомила заступник начальника управління кримінальної міліції у справах дітей МВС Уляна Котлярова. — Серед них — двадцять одне зґвалтування та сто п'ять фактів розбещення неповнолітніх.

Але говорити про реальні масштаби проблеми не наважується ніхто. Більше того, такі таємниці рідко виходять за межі родинної кухні.

— Батьки часто намагаються приховати проблему і не оприлюднюють факти насильства над дитиною заради збереження сім'ї, — каже президент Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла Страда-Україна» Катерина Левченко. — Жертви зазвичай налякані й принижені, вони замовчують те, що з ними сталося, — і це найстрашніше.

Та й на допомогу міліції громадяни не дуже розраховують, і мають на те всі підстави. Наше законодавство дуже толерантне до сексуальних насильників, тому й захистити їхніх жертв складно. За наругу над неповнолітніми їм загрожує від 5 до 8 років ув'язнення.

— Проте кожен слідчий трактує «сексуальне розбещення» по-своєму, — пояснює уповноважений Президента України з прав дитини Юрій Павленко. — Зазвичай, якщо справа стосується не власне зґвалтування, шансів на належну увагу правоохоронців майже немає. Не вистачає і спеціалістів, які могли б надавати фахову допомогу, психологи не підготовлені до опитування дитини і лише зайвий раз травмують її психіку.

— Органи внутрішніх справ працюють над тим, аби організувати достатню кількість спеціальних «зелених кімнат», де фахівці працюватимуть з дитиною і надаватимуть їй необхідну психологічну допомогу, — каже Уляна Котлярова. — Такі кімнати вже з'явилися, хоч і не в достатній кількості. Вони обладнані аудіо- і відеотехнікою, в майбутньому ми хочемо використовувати ці записи, щоб не викликати маленьких жертв на повторні допити і свідчення під час судових засідань та інших процедур. Поки що законодавство цього не дозволяє.

За міжнародними нормами дітьми вважаються особи до 18 років. У нас до 15-річних підлітків ставляться як до дорослих. Але насправді це найуразливіша категорія підлітків, які найчастіше стають жертвами педофілів.

Лякає те, що вироку у справі про розбещення можна і не дочекатись. Ще одна жахлива історія сталася із п'ятирічною дівчинкою, чия мама часто бувала у відрядженнях. Вітчим користувався її відсутністю більш ніж нахабно. Проте від листопада минулого року й досі фінальне рішення у справі переноситься від слухання до слухання, і все йде до того, що злочинець залишиться непокараним.

Шанси довести до суду справу про правопорушення проти старших дітей майже нульові. Зокрема, якщо жертвам від 16 до 18 років, вони розглядаються законодавством не як потерпілі, а як правопорушники, тому частіше приховують факти наруги над собою.

І повії можуть бути жертвами насилля. Малолітніх часто залучають до злочинного бізнесу. Допомагають їм у цьому посередники — сутенери, агентства, самі секс-туристи щедрими обіцянками і, що найжахливіше, власні батьки. Їх послугами користуються й іноземні туристи, яких у період проведення чемпіонату з футболу побільшає. Недарма Юрій Павленко порадив батькам за змогою вивезти своїх малюків у табори чи санаторії на час проведення Євро. Ще наголосив, що треба ретельніше контролювати, з ким спілкується ваша дитина в Інтернеті, адже ви ніколи не знаєте, хто сидить по той бік екрана.

Оксана МАЦУНИЧ.

Колаж Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Автошляховикам заборгували 4,5 мільйона зарплатні

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧІВ

Суд виніс рішення на користь робітників. Прокуратура порушила кримінальну справу та пред'явила заяви щодо стягнення заборгованості в інтересах 128 потерпілих громадян. Але на заарештоване майно поки що не знайшовся покупець.

«Колектив Донецького шляхово-будівельного управління ПАТ «Трест «Донбасшляхбуд» звертається із проханням посприяти в отриманні заробітної плати, яку нам не платять із листопада 2010 року. 18 жовтня 2010 року було порушено справу про банкрутство управління. Заборгованість у зарплаті на 01.01.2012 становить по підприємству близько 4,5 мільйона гривень. ПАТ «Трест «Донбасшляхбуд», підрозділом якого є управління, не вживає жодних заходів із погашення заборгованості.

Процедура банкрутства Донецького шляхово-будівельного управління із мільйонними боргами у зарплаті була заздалегідь спланована керівництвом тресту і управління. Заздалегідь усі ліквідні кошти були передані із балансу управління, договори на підрядні роботи укладалися від імені тресту, грошові кошти надходили і находять на розрахунковий рахунок тресту і розподілялися їм же. Лише незначна частина грошових коштів за виконані підрядні роботи надходила на розрахунковий рахунок управління. Із листопада 2010 року по травень 2011-го зарплата не виплачувалася взагалі, поточна зарплата виплачувалася частково із травня 2011 року.

Сьогодні робітників управління просто викидають на вулицю: залишили без роботи, без зарплати, без «розрахункових». Всі керівники тресту та управління спокійно звільнилися, за невиплату заробітної плати, за порушення трудового законодавства ніхто з них не був притягнутий до відповідальності. За такого беззаконня понад рік не отримують зарплату ті, хто звільнився, і ті, хто продовжує працювати.

Робітники управління зверталися до судів Донецька і Маріуполя із позовами про стягнення заборгованості у заробітній платі. Судами прийняті рішення на користь робітників, видані виконавчі листи, які перебувають на виконанні у Ворошиловському районному управлінні юстиції м. Донецька і об'єднані у виконавче провадження, відкрите стосовно управління-боржника. Але перспектив погашення заборгованості немає, тому що ані прокуратура, ані виконавча служба не вживають конкретних дієвих заходів із повернення та встановлення майна, на яке можна обернути стягнення.

На балансі тресту перебувають 22 квартири в будинку по вулиці Набережній у Донецьку. Будинок споруджувався для корпорації «Індустріальний союз Донбасу», і в тому числі за рахунок зарплати, яка не виплачувалася. На жаль, незважаючи на наші звернення до державних органів, жодної серйозної перевірки в тресті не проводилося ані прокуратурою, ані територіальною фінансовою інспекцією із питань праці в Донецькій області, ані державною фінансовою інспекцією. Тому досі не викриті приписка, розкрадання бюджетних коштів, жоден із керівників не притягнений до відповідальності за порушення трудового законодавства і мільйонні борги у зарплаті.

Звертаємося до редакції газети із проханням: допоможіть отримати заробітну плату!

За дорученням колективу — Грівнак, Фетісов, Шварев, Дольме, Поляруш».

Звернення представників колективу Донецького шляхово-будівельного управління редакція газети переадресувала до Головного управління юстиції в Донецькій області та прокуратури області.

«Повідомляємо, що на примусовому виконанні у відділі Державної виконавчої служби перебуває зведене виконавче провадження, відкрите у відношенні ПАТ «Трест «Донбасшляхбуд», — **йдеться у відповіді начальника управління Державної виконавчої служби обласного управління юстиції Ю. Могильного.** ***— Державним виконавцем, відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження», провадяться необхідні заходи щодо виконання судових рішень. Строк здійснення зведеного виконавчого провадження, передбачений ст. 30 закону, не порушено.***

В межах зведеного виконавчого провадження накладено арешт на все майно боржника та оголошено заборону його відчуження. На сьогодні вживаються заходи, спрямовані на реалізацію майна ПАТ «Трест «Донбасшляхбуд». При надходженні грошових коштів від реалізації майна боржника на депозитний рахунок відділу державної виконавчої служби заборгованість погашатиметься у порядку черговості, встановленої ст. 44 закону. Одночасно інформуємо, що ухвалою господарського суду Донецької області від 18.11.2010 порушено справу № 42/167Б про банкрутство боржника. Відповідно до вимог пункту 8 статті 37 Закону України «Про виконавче провадження» зведене виконавче провадження про стягнення заборгованості з ПАТ «Трест «Донбасшляхбуд» зупинено, крім виконавчих проваджень про стягнення заборгованості у заробітній платі. Інші питання, викладені у зверненні, до компетенції управління ДВС не належать».

Набагато змістовнішою виявилася відповідь прокуратури, яку наводимо нижче. Як ми і передбачали, факт невиплати заборгованості у зарплаті зацікавив правоохоронні органи. Із листа стало відомо, що на будинок у центральному районі Донецька, про який ішлося у зверненні колективу, накладено арешт. Оскільки вартість житла в цьому місці висока, є надія, що вирученних від продажу квартир грошей вистачить на погашення заборгованості у зарплаті.

«Прокуратурою області розглянуто звернення колективу ВП Донецьке ШБУ ВАТ «Трест Донбасшляхбуд» щодо порушення вимог трудового законодавства з боку керівництва вказаного підприємства в частині невиплати заробітної плати та з інших питань. З'ясовано, що прокуратурою Кіровського району м. Донецька встановлено, що на підприємстві існує заборгованість з виплати заробітної плати перед 315 працівниками в сумі 4821,6 тис. грн., у зв'язку з чим прокуратурою району порушено кримінальну справу за ч. 1 ст. 175, ст. 212-1 КК України.

Крім цього, в рамках кримінальної справи прокуратурою Кіровського району м. Донецька в інтересах потерпілих громадян пред'явлено 128 заяв про видачу наказів щодо стягнення заборгованості на суму 2327,3 тис. грн.

Стосовно доводів щодо заздалегідь спланованого банкрутства підприємства повідомляю, що за дорученням прокуратури області Філією ДГУ Агентства з питань банкрутства в Донецькій області проведено аналіз фінансово-господарського стану ПАТ «Трест по будівництву та реконструкції автомобільних шляхів «Донбасшляхбуд», за результатами якого ознак дій, які можна кваліфікувати як фіктивне банкрутство або доведення до банкрутства, не встановлено.

Крім цього, повідомляю, що на виконанні у відділі ДВС Ворошиловського РУЮ м. Донецька перебуває зведене виконавче провадження про стягнення з ПАТ «Трест по будівництву та реконструкції автомобільних шляхів «Донбасшляхбуд» заборгованості на користь юридичних та фізичних осіб, до складу якого також входять 292 виконавчі документи про стягнення заборгованості із заробітної плати на суму 4 349 752 грн.

З метою примусового виконання судових рішень державним виконавцем накладено арешт на майно боржника, вартість якого за результатами оцінки становить 57 279 грн. Торги з реалізації вказаного майна, призначені на 12.04.2012, не відбулись у зв'язку з відсутністю купівельного попиту. З урахуванням цього, заарештоване майно підлягає уціні та повторній реалізації. Виконавчі дії тривають.

Крім того, державним виконавцем заарештовано та проведено оцінку житлового будинку № 137 по вул. Набережній в м. Донецьку, який перебуває на балансі ПАТ «Трест по будівництву та реконструкції автомобільних шляхів «Донбасшляхбуд», вартість якого становить 36 135 537 грн. На теперішній час вирішується питання щодо передачі майна на реалізацію. Отримані від реалізації кошти будуть розподілені між стягувачами в порядку черговості, передбаченої ст. 44 Закону України «Про виконавче провадження», відповідно до якої вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати задовольняються в порядку надходження виконавчих документів.

З урахуванням викладеного, підстав для прокурорського реагування стосовно посадових осіб ДВС Ворошиловського РУЮ м. Донецька перевіркою не вбачається.

Перший заступник прокурора області, державний радник юстиції 3 класу Олег Сюсяйло».

«Голос України» стежить за розв'язанням проблеми та повернеться до цієї теми після отримання нової інформації.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Наше законодавство дуже толерантне до сексуальних насильників, тому й захистити їхніх жертв складно

ЗА І ПОЗА ЗАКОНОМ

Більшість не довіряє правоохоронцям

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

64% українців негативно оцінюють діяльність міліції, а задоволені нею лише 26%. Такими є результати дослідження, яке провели соціологічна служба Центру Разумкова та фонд «Демократичні ініціативи». Експерти опитали 2009 респондентів віком від 18 років у всіх областях України, Києві та АР Крим.

«Найбільше не довіряють вартовим порядку у Центральному регіоні. Тут негативно оцінюють роботу правоохоронців 69% респондентів, позитивно — 25%. Не набагато краща ситуація й на Заході. Загалом негативно оцінюють діяльність правоохоронних органів прихильники майже всіх політичних сил. Щоправда, оцінки виборців, які тяжіють до опозиції, більш негативні», — зазначила днями на прес-конференції аналітик фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва Юлія Ільчук.

У свою чергу заступник директора Центру Разумкова Михайло Міщенко наголосив, що ставлення людей до міліціонерів є негативним протягом щонайменше останнього десятиліття. І рівень цієї недовіри постійно коливається. «Після виборів ми бачимо підвищення оцінки діяльності і судової системи, і міліції. Це ми спостерігали у 2005 році, коли до влади прийшов В. Ющенко, і в 2010-му — коли Президентом став В. Янукович. Потім відбувається певне зниження рівня довіри до вартових порядку», — сказав він.

На жаль, недовіра населення до правоохоронних органів постійно зростає. ЗМІ нині просто рясніють інформаціями про катування людей у райвідділах міліції і слідчих ізоляторах. Останній жахливий випадок стався на Тернопільщині. Чоловік вистрибнув з вікна Підволочиського РУВС. Зі слів його родичів, правоохоронці жорстоко катували хлопця. «Голос України» за 02.06.2012 вже розповідав про це. Майже одразу обласна прокуратура провела службову перевірку. На жаль, результати для правоохоронців виявилися невтішними, адже факти катувань підтвердилися.

Такі тривожні повідомлення нині непоодинокі. Українські правозахисники стверджують: сьогодні кожна людина незалежно від соціального статусу, походження, матеріальних статків може зазнати катувань за певних обставин.

— Основна причина такої жорстокості — вимога міліцейського керівництва розкривати злочини за будь-яку ціну, а також відсутність громадського контролю за діями слідчих, — розповідає «Голосу України» правозахисник Олег Веремієнко. — Нещодавно Європейський Суд з прав людини у своєму рішенні у справі «Каверзін проти України» зазначив: відсутність ефективного розслідування фактів катувань з боку прокуратури є системним порушенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод з боку української влади.

ЦИТАТА

Прокуратура Тернопільської області:

«...Дослідчою перевіркою встановлено, що правоохоронці, перевищуючи службові повноваження, домагалися у чотирьох осіб зізнання у вбивстві шляхом незаконного утримання їх у приміщенні райвідділу та завдавання тілесних ушкоджень. У результаті працівники міліції завдали трьом місцевим мешканцям легких тілесних ушкоджень. Крім того, 25 травня близько 21-ї години один із чоловіків вистрибнув з вікна третього поверху актового залу приміщення райвідділу, внаслідок чого отримав тілесні ушкодження середньої тяжкості. Кримінальну справу порушено за ч.2 ст. 365 КК України».

Зліва направо: аналітик фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва Юлія Ільчук, адвокат, правовий експерт Української Гельсінської спілки з прав людини Олег Левицький, юрист Валентина Теличенко, заступник директора соціологічної служби Центру імені Разумкова Михайло Міщенко.

Тим часом днями у МВС України відбулася робоча зустріч представників відомства та громадських організацій. На ній було обговорено питання щодо подальшої реалізації спільних заходів з проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед працівників органів внутрішніх справ стосовно необхідності забезпечення додержання прав підозрюваних (обвинувачуваних) відповідно до європейських стандартів.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А чи варто так жартувати?

У Луганській області з початку року зафіксовано сім неправдивих повідомлень про замінування.

У чергову частину Луганського ГУ МВС подзвонив чоловік і повідомив, що в Києві заміновані п'ять стадіонів, і на них стануться вибухи. Напередодні проведення в Україні чемпіонату з футболу Євро-2012 співробітники Служби безпеки України, у компетенцію яких входить оперативне реагування на будь-яку загрозу вибухів, підпалів або інших дій, котрі становлять небезпеку для громадян, такі повідомлення перевіряють без зволікань.

У взаємодії з працівниками міліції насамперед встановили особу аноніма. Ним виявився безробітний 38-літній житель обласного центру, що перебував у стані сильного алкогольного сп'яніння. Як і припускали правоохоронці, насправді цей чоловік інформації про замінування не мав, а на телефонний дзвінок у міліцію його надихнула велика кількість випитого алкоголю. За цю «розвагу» жартівника чекає кримінальна відповідальність. Крім цього, йому також доведеться заплатити значну суму за витрати, яких зазнали служби під час виїзду на місце події. До речі, з початку року це вже сьоме неправдиве повідомлення про замінування об'єктів з великим скупченням людей, а в 2011-му в області зафіксовано 15 фактів надходження телефонних анонімних повідомлень, 14 з яких розкрито.

Криміногенна ситуація в області нині досить напружена. За рівнем злочинності Луганщина посідає п'яте місце в Україні. Незважаючи на кропітку й практично цілодобову працю співробітників правоохоронних структур, значна кількість злочинів залишається нерозкритою. Варто зазначити, що за перевіркою кожного неправдивого повідомлення про замінування стоїть скоординована робота цілої низки силових відомств і рятувальних служб, які зобов'язані реагувати на будь-яку інформацію про загрозу безпеці громадян. Все це потребує не тільки сил і матеріальних витрат, а й часу. Тож оскільки правоохоронці й працівники інших структур перевіряють інформацію про ймовірні вибухи й виявляють аноніма, вони втрачають змогу вчасно реагувати на скоєння справжніх злочинів і розслідувати їх.

Коментуючи ситуацію, правоохоронці зазначають, що мотивом неправдивих повідомлень про замінування зазвичай є помста або звичайне хуліганство. Непоодинокі випадки, коли «телефонними терористами» виявлялися діти, залишені батьками без догляду, а також особи в стані сильного алкогольного сп'яніння. Але незалежно від того, з яких мотивів було скоєно злочин і ким виявився телефонний хуліган, його карають з усією суворістю закону. На сьогодні силові структури мають достатні технічні можливості й методики для встановлення особи анонімів і місця їхнього перебування. Не зайве зазначити, що практично всі служби, які беруть участь у заходах з «розмінування» об'єктів, уже почали, як і передбачено законодавством, через суд подавати позови щодо компенсації витрат, завданих виїздом на неправдивий виклик. Сьогодні вони становлять у середньому близько 60 тисяч гривень. Тож перш ніж набрати телефонний номер жартома, необхідно замислитися: а чи варте воно цього?

Вл. інф.

Луганськ.

ОФІЦІЙНО

Строки позбавлення волі за неправдиві повідомлення про замінування збільшать

Позавчора Верховна Рада України прийняла за основу законопроект, що посилює відповідальність за неправдиві повідомлення про замінування об'єктів або іншу загрозу безпеці громадян. Проект змінює статтю 259 Кримінального кодексу України. Нині за свідомо неправдиві повідомлення про загрозу безпеці громадян передбачено покарання у вигляді штрафу від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, до шести місяців арешту або п'яти років обмеження волі. У разі якщо такі дії призвели до тяжких наслідків або ж вчинені повторно, вони караються позбавленням волі на строк від двох до семи років. Законопроектом пропонується в першому випадку карати позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, у другому — від чотирьох до восьми років.

Водночас головне експертне управління Верховної Ради акцентує увагу на тому, що в першому випадку автори законодавчої ініціативи ліквідують альтернативне покарання у вигляді штрафу. Тим більше що, як показує практика, просте збільшення розміру покарання, особливо у вигляді позбавлення волі, не тільки не досягає мети, а й нерідко призводить до скоєння засудженим нових злочинів. Експерти вважають: згідно з прийнятим законом ці злочини належатимуть до категорії тяжких, що порушить принцип відповідності рівня громадської небезпеки злочину розміру й виду покарання за нього. «На наш погляд, запропонований проектом санкції статті 259 Кримінального кодексу не тільки не стануть профілактичним чинником у боротьбі з зазначеним злочином, а й можуть призвести до того, що велика кількість неповнолітніх (які найчастіше і є суб'єктами таких дій) після відбування покарання у вигляді позбавлення волі стануть на шлях злочинної діяльності», — сказано у висновку експертного управління.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...зізнання вибивали силою

Дніпропетровська транспортна прокуратура спрямувала до суду кримінальну справу стосовно двох оперуповноважених лінійного відділу станції Дніпропетровськ УМВС на Придніпровській залізниці. Їх звинувачують у перевищенні влади та службових повноважень (ч. 2 ст. 365 Кримінального кодексу України).

У березні нинішнього року працівники міліції, щоб перевірити інформацію за фактом крадіжки, приїхали додому до одного з потерпілих. Правоохоронці пред'явили посвідчення та запропонували юнакам проїхати із ними до відділку, на що останні дали добровільну згоду.

Там оперуповноважені провели незаконний особистий огляд двох неповнолітніх. А потім стусанами і знущаннями намагалися вибити з них зізнання у скоєнні злочину. Одного з хлопців змушували присідати, протягом 10 хвилин стояти з витягнутими вперед руками, тримаючи залізну деталь. Потім почали душити страхувальними ременями. До ранку наступного дня підлітків незаконно утримували у відділку, позбавивши їжі, води та тепла. На щастя, вони виявилися міцними і відбулися лише легкими тілесними ушкодженнями.

Зараз один з обвинувачених перебуває у слідчому ізоляторі, для другого обрано запобіжний захід у вигляді підписки про невиїзд. Та залишається відкритим питання: хто і коли навчив ще молодих міліціонерів, 1987-го та 1986 років народження, так діяти?

Службовцям, які перевищили свої повноваження, загрожує ув'язнення на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю протягом трьох років та штраф від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

...за напад на депутата — кримінальна справа

6 червня Берегівським райвідділом міліції порушено кримінальну справу за фактом побиття депутата облради. Такі дії караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років. Приблизно о пів на другу ночі до міліції зателефонували лікарі Берегівської райлікарні і повідомили, що до них потрапив підприємець, якого побили четверо невідомих у масках. Попередньо з'ясовано, що чоловік, повертаючись додому з дружиною на власному авто «Порш Каєн», через пошкодження заднього правого колеса зупинився біля магазину «Прима». До них під'їхав автомобіль «Ауді», із якого вийшли четверо чоловіків у масках і почали бити його дерев'яними битками. Один з нападників ударив дружину постраждалого. Чоловіка було доставлено в Берегівську ЦРЛ для обстеження, але після отримання першої медичної допомоги від госпіталізації він відмовився. Щоб виявити і затримати злочинців, міліцією введено в дію оперативний план «Перехоплення». А досудове слідство контролює прокуратура області.

Василь НИТКА.

...підробляють не лише горілку, а й сигарети

Партію підроблених сигарет виявили податкові міліціонери на Тернопільщині. Незаконно виготовлену продукцію намагалися продавати під брендом відомої фірми. Всього вилучено 4800 пачок, вартість яких за роздрібними цінами перевищує 50 тисяч гривень. Працівники податкової міліції з'ясовують, хто і де виготовляв фальсифікат. Відповідно до чинного законодавства, винних можуть оштрафувати на суму від 17 до 34 тисяч гривень, а продукцію

— конфіскувати. В області, де працює кілька підприємств спиртової промисловості, час від часу виявляють фальсифіковану горілку, а тепер ось і за підробку сигарет взялися.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На жаль, недовіра населення до правоохоронних органів постійно зростає

Матч збірних України та Швеції доручили провести турецькій бригаді арбітрів. **Рефері** — Джюйнет Чакир, **асистенти на лініях** — Бахаттін Дуран і Тарік Онгун, **за воротами** — Гусейн Геджек і Бюлент Їлдирим. Французів з англійцями розсудить італієць Нікола Ріццолі

Чудовий шанс гідно представити країну на міжнародному рівні

В інтерв'ю телеканалу «Рада» у п'ятницю Голова Верховної Ради Володимир Литвин висловив сподівання, що ЄВРО-2012 в Україні відбудеться «яскраво, штатно, і без будь-яких порушень».

До того ж керівник парламенту зазначив, що українські футболісти мають «відчути відповідальність» з огляду на те, що європейський чемпіонат є «великим шансом підтримати країну і продемонструвати себе».

На думку В. Литвина, «свято європейського футболу» в нашій державі дає можливість «побачити, як треба жити, працювати, організовувати такі дійства, а головне — як з них зреалізувати вигоду насамперед для України, і не в останню чергу економічну».

Відповідаючи на запитання, В. Литвин висловив думку про важливість планової підготовки таких масштабних проектів. «Ми втратили чимало часу, і фактично до 2010 року в цьому плані нічого не було зроблено. Робили ударними темпами, а після завершення ЄВРО будемо все «дотягувати», завершувати і, очевидно, розраховуватися», — сказав він, додавши, що парламент на законодавчому рівні зробив усе, щоб чемпіонат було проведено на гідному рівні. Голова Верховної Ради також зазначив, що підготовка до проведення подібних заходів, яка потребує колосальних коштів, не може відбуватися переважно за рахунок коштів державного бюджету.

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:

«І дуже хотів би, щоб рідні стіни допомогли українській футбольній збірній».

В. Литвин заявив, що нині вже потрібно думати над тим, як використовувати спортивні об'єкти після ЄВРО, зазначивши, що необхідно докладати зусиль до розвитку в Україні масового спорту. «У нас зробили ставку на те, щоб купувати іноземних гравців, а масовий спорт, у тому числі у сфері футболу, запущений», — сказав він.

У цьому контексті керівник парламенту висловив думку про доцільність ухвалення на законодавчому рівні рішення про те, щоб до складу вітчизняних футбольних команд входили не менш ніж сімвісім представників України. «Думаю, це стимулюватиме, у тому числі, і власників клубів, і футбольних функціонерів, щоб працювати як селекціонери не за межами України, а в Україні», — сказав він.

Голова Верховної Ради також наголосив на необхідності звернути «ключову увагу» на розвиток міської інфраструктури, підземних стоянок для автотранспорту, комунальної мережі у містах, де відбуваються такі масштабні заходи.

Відповідаючи на запитання, чи не стане ЄВРО-2012 тлом для демонстрації позиції політичних сил, В. Литвин нагадав, що «традиція проведення олімпіад полягала у тому, щоб закопати сокиру війни». «На ці декілька тижнів треба було б намагатися не донести своє, а зрозуміти, що це може обернутися бумерангом проти України, — сказав він. — Треба дати людям можливість бодай у цей період відійти від навіюваної політики «українського розливу».

Голова Верховної Ради також висловив сподівання, що гості країни матимуть можливість переконатися, що «у нас прекрасні люди, прекрасна країна», у якій «можна вільно ходити, спілкуватися, відчувати себе у безпеці», що негативні уявлення про Україну не мають жодних підстав.

Відповідаючи на запитання, В. Литвин повідомив, що поки він не має ані квитків, ані запрошень відвідати матчі, зауваживши, що їх відсутність не стане для нього «трагедією». «Якщо потрібно видовище, коли хочеш відчути атмосферу, — належить йти на стадіон. А коли прагнеш професійно подивитися гру — найкраще це робити в першому ряду біля телевізора», — сказав він.

Керівник парламенту також зазначив, що він уболіватиме, «звісно, за українську збірну».

Прес-служба Верховної Ради України.

Якщо грають погано, тоді це карикатура...

Напередодні відкриття Євро-2012 у столичній Бутіковій галереї ТРК «Більшовик» відбулося нагородження переможців XIII Міжнародного конкурсу карикатур «Незалежність». Головною і єдиною темою виставки був футбол.

Голова асоціації карикатуристів України Костянтин Казанчев сказав: «Футбол — гра мільйонів, карикатура — мистецтво мільйонів. Ну, хто не любить карикатуру? Її люблять навіть ті, хто не любить футбол. А якщо грають погано, можна сказати, що це не футбол, а карикатура на футбол».

Професійному міжнародному журі у складі: Андрій Саєнко (головний художник журналу «Крокодил плюс», Україна), Бен Принц (письменник-сатирик, Нідерланди), Віктор Браницький (журналіст, спортивний оглядач газети «Голос України», Україна), Євген Товмач (адміністративний і маркетинговий директор ТРК «Більшовик», Україна), Петро Перконос (директор «Протока плюс», Україна), Пітер Нівендейк (президент ФЕКО, Нідерланди), Раїса Галешко (головний редактор журналу «Всесміх», Канада) довелося чимало потрудитися й відновлювати голосові зв'язки. Спробуй довести, що ця робота — краща! А їх було представлено ні багато ні мало 618 від 178 карикатуристів з 39 країн.

Сотню найкращих було відібрано для каталогу й виставки. Трохи більше десяти стали переможцями, серед яких робота нашого колеги голосоукраїнця Олексія Кустовського (спеціальний приз). Вітаємо! А головним футбольним карикатуристом став киянин Ігор Лук'янченко (Гран-прі).

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Робота, яка отримала Гран-прі.

Голова асоціації карикатуристів України Костянтин Казанчев (праворуч) вручає свідоцтво переможця Ігорю Лук'янченку.

ФОТОФАКТ

До Євро-2012 відкрили туристичний прес-центр у Полтаві.

Фото Сергія ПУСТОВІТА (Укрінформ).

Служитимуть іноземними мовами

У храмах Львова — Петра і Павла, Преображення Господнього та Пресвятої Євхаристії, під час Євро-2012 відбуватимуться Святі літургії українською, англійською, німецькою і португальською мовами. Священики також сповідатимуть рідною для гостя міста мовою. Літургія триватиме близько години, **інформує Медіа-центр «Львів-2012».**

«Ми визначили три храми, де наші священики, які володіють іноземними мовами, за графіком проводитимуть служби. Це ми зробили зумисне, адже так окрім краси нашого обряду гості Львова зможуть побачити різність церков, їх красу. Богослужіння відбуватимуться щодня, крім неділі, о 10.00, до 23 червня.

Храми знаходяться в центральній частині міста. Це — величні давні будівлі, які приваблюють своєю архітектурою, багатим наповненням. Вони мають велику популярність серед туристів», — сказав координатор-організатор Богослужінь іноземними мовами у храмах Львова отець Інокентій Волошин.

«У ці дні, коли центральна частина нашого міста перетвориться на фан-зону і буде місцем скупчення людей, храми дозволять гостям збагатитися позитивними емоціями не лише від спортивних подій, а й духовно. Ми обрали різні мови, бо люди, які прийдуть до нас, — це здебільшого віруючі латинського обряду. Для того, аби їм краще було зрозуміти, про що йдеться, ми читатимемо молитви також англійською, німецькою, португальською, але покладемо їх на мелодії наших піснеспівів.

На Богослужіннях ми молитимемося за те, щоб Господь Бог заопікувався нашими гостями, львів'янами; за успішне проведення тих подій, які мають відбутися у Львові; за мир, спокій і добробут у нашому місті», — наголосив капелан Львівської міської ради отець Павло Дроздяк.

Чемпіонів запросили на «Донбас Арену»

У Білій Церкві (Київська область) фінішувала фінальна частина всеукраїнських змагань «Шкіряний м'яч — Кубок Кока-Кола» сезону-2011/2012. Двадцять чотири команди визначали чемпіонів і призерів одразу у трьох вікових групах (1998-го, 1999-го та 2000 років народження). Організатором турніру виступила Асоціація аматорського футболу України (ААФУ), яку очолює народний депутат кількох попередніх скликань, відомий вітчизняний меценат Федір Шпиг.

Вирішальним поєдинкам передували матчі в групах. А потім була боротьба за нагороди. Варто зазначити, що всі чемпіонські поєдинки зберігали інтригу до фінального свистка. Нульовою нічиєю завершився основний час в матчі у молодшій віковій групі між командами школи № 20 (Харків) і ЗОШ №1 (Кременчук). Перша серія післяматчевих пенальті не виявила переможця. Далі змагалися на влучність до першого промаху. Надійно зіграв воротар Микита Овчаров. Харківська ЗОШ №20 — чемпіон сезону-2011/2012.

Подібна ситуація повторилася і в середній віковій групі. Основний час між футболістами Маріуполя (НВК №1) і Мукачевого завершився з рахунком 1:1. Перша серія пенальті також не виявила переможця — 3:3. Останній удар маріупольця Богдана Передерія виявився чемпіонським.

Щодо фінального поєдинку в старшій віковій групі, то учні НВК №26 (Рівне) не ризикнули дотягнути до післяматчевих одинадцятиметрових. Забивши в кожному таймі по м'ячу у ворота Шкарівської ЗОШ (Білоцерківський район Київської області), рівненці повезли додому головний приз турніру.

Окрім напружених поєдинків, учасники фінального турніру змагалися з елементів техніки гри у футбол. Понад годину тривало нагородження переможців і призерів. Кожна команда отримала футбольну форму і м'ячі, всі учасники фінального турніру поїхали додому з різноманітними подарунками і сувенірами. А три чемпіони, крім кубків, грамот і медалей, отримали від футбольного клубу «Шахтар» ще й сертифікати на відвідування «Донбас Арени» під час одного з матчів «гірників» у чемпіонаті України.

За словами першого віце-президента ААФУ Олександра Каденка, цього сезону понад вісімдесят відсотків українських шкіл взяли участь у турнірі — а це майже 500 тисяч юних футболістів з понад 40 тисяч команд. Ми готові й надалі разом із нашими партнерами підтримувати цей всеукраїнський захід на усіх рівнях. Адже він дуже важливий для нашого суспільства. Нам вдалося залучити до «Шкіряного м'яча» практично усіх 11—14-річних українських хлопців.

Микола МОТОРНИЙ,
член виконкому ААФУ.

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

У НОМЕР

Нові призначення

Футбол. Позавчора Вадим Євтушенко став тренером полтавської «Ворскли». Контракт з колишнім нападником київського «Динамо», дніпропетровського «Дніпра» і стокгольмського АІКа, а тепер успішним наставником підписано на три роки. Асиступувати Вадимові Анатолійовичу Олександр Гуменюк і Станіслав Бабенко. Починаючи з 1989 року, Євтушенко грав у Швеції за команди АІК і «Сіріус». А з 1996 року працював помічником тренера в клубах «Реймерсгольм» і «Гаммарбю». Потім сам очолював команди «Ярфалла» і «Валста Сіріанска».

Повернувшись до України, з 2008 по 2009 роки допомагав Олексію Михайличенку в національній збірній. Останні півроку Євтушенко був тренером кіровоградської «Зірки».

Хокей. 41-річний чеський фахівець Мілош Голан став наставником київського «Беркута». **Про це повідомляє офіційний сайт клубу.** Уперше професіональну команду він очолив в сезоні 2007—2008 років. То був норвезький «Ліллегаммер». Далі працював тренером в словацькому «Зволені» і таких чеських клубах, як «Спарта» та «Млада-Болеслав». Тренерський стаж Мілоша Голана становить 13 років.

Футбольні й національні амбіції Олександра Скоценя

ЩОЙНО З ДРУКУ

В історію українського футболу вписані імена, які знають далеко за межами нашої країни, нерідко краще, ніж наших учених, митців та політиків. Воно й не дивно, адже такі особистості, як Валерій Лобановський, Олег Блохін, Ігор Бєланов, Андрій Шевченко, Олег Лужний, Віктор Каневський, Анатолій Бишовець, Леонід Буряк зробили б честь футбольній дружині будь-якої країни. Та був у нас футболіст, грою якого захоплювались у довоєнних Польщі та Радянському Союзі, а вже наприкінці 40-х років минулого століття — на західноєвропейських стадіонах — насамперед, у Франції.

Йдеться про львів'янина Олександра Скоценя, на ім'я якого в радянські часи було накладено табу. Доходило до того, що на фотографіях передвоєнного складу київського «Динамо», де він грав центрального нападника, його просто вирізали. Допомагало те, що на знімках він стояв збоку.

Це вже у незалежній Україні, на початку 90-х років, з'явилися перші публікації про цього легендарного футболіста, зрештою він сам уперше навідався з далекої Канади, де доживав віку, в рідні краї, щоб нарешті зустрітися з родиною, згадати свою молодість. І лише напередодні цього року, напередодні європейського футбольного форуму на стадіонах Польщі й України, у столичному видавництві «Ярославів Вал» з'явилася його книга спогадів «З футболом у світ», з якою вперше познайомилися читачі за океаном двадцять років тому і яка вже тоді стала бестселером.

«Передаю в руки української читацької громади книжку моїх споминів «З футболом у світ», — написав Олександр Скоцень у лаконічному вступному слові до заокеанського видання, — і надіюся, що вона стане стимулом для інших спортових діячів у різних ділянках українського фізкультурного життя, що мої спомини збагатять українську мемуарну спортову літературу». Шкода, як справедливо зауважує видавець й автор передмови Михайло Слабошпицький, що у «святці» київського «Динамо» досі не внесено ім'я цього неймовірного форварда.

Книга «З футболом у світ» — це не тільки цікаві подробиці з життя відомого в середині минулого століття спортсмена. Це і доволі виразні, а нерідко й зовсім невідомі для сучасного читача фрагменти історії вітчизняного футболу, більше того — реальні зарисовки і спостереження з тогочасної дійсності. Адже ці спогади і роздуми не тільки про футбол. А й про те, як найкраще реалізувати Богом дані можливості, як не розтринькати талант навіть у найнесприятливіших обставинах. Це книга про те, як знайти шлях до успіху і не зректися свого коріння, свого роду, як з гідністю репрезентувати свій народ, насамперед, своїм талантом, своїми справами.

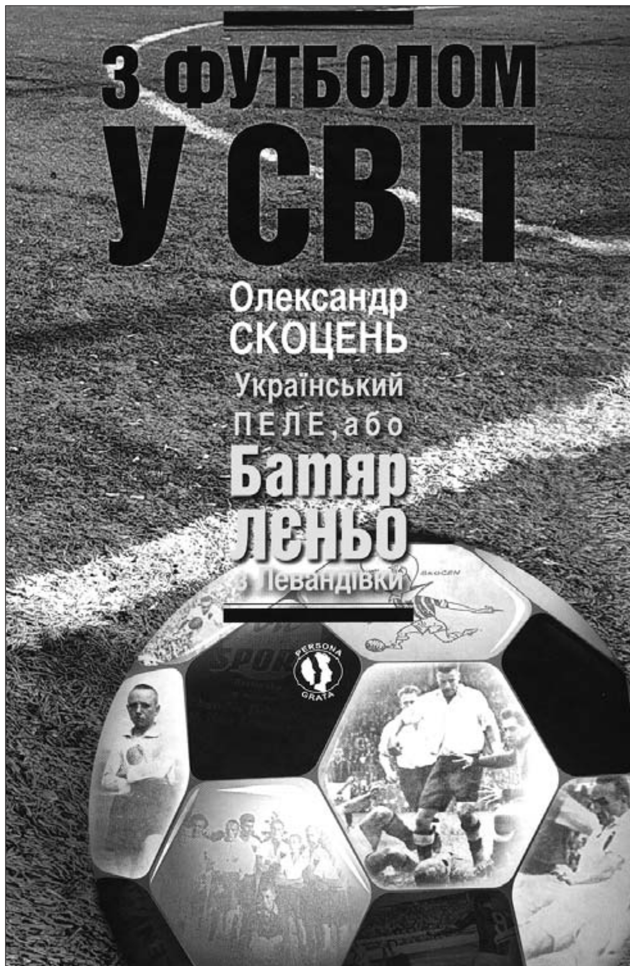

Олександр Скоцень.

Олександр Скоцень був найяскравішим українським футболістом Львова, всієї Польщі в другій половині 30-х років минулого століття, справжнім лідером київського «Динамо» у першому колі чемпіонату СРСР 1941 року. Це він забив у Москві єдиний м'яч у ворота сильної команди ЦДКА, який став переможним для киян, був улюбленцем уболівальників команди. Та це не завадило каральним органам арештувати його на початку війни за... контрреволюцію та шпигунство. А підставою стали доноси самих футболістів. Про це він довідався вже під час слідства, коли енкаведист дав йому прочитати обвинувачувальний акт. Яких тільки злочинів йому не інкримінували. І шкідливу діяльність та націоналістичну пропаганду, і наклепи на партію та її керівників, і розмови про те, що німці — наші приятелі... Врятував від смерті відомого футболіста єврей Лев Ісакович Варновіцький, котрий обіймав високу посаду у каральних органах й опікувався командою, в якій грав Скоцень, і, звісно, дуже добре до нього ставився.

Чи не найяскравіша сторінка у спортивній біографії нашого земляка — французька, коли він наприкінці 40-х років захищав кольори добре відомої команди «Ніцца», вболівальники якої носили українця на руках. Звісно, після його фееричних голів і блискучих перемог їхньої улюбленої команди. Французька преса, повідомляючи про від'їзд Скоценя за океан (у середині червня 1950 року), наголошувала, що він «залишився світлою зіркою Лазурового берега і найкращим футболістом в історії клубу «Ніцца».

«Франція була моїм останнім етапом європейського футболу, — згадує сам спортовець, — де, як біблійний жид, вічний скиталець, я закінчив свої футбольні мандри. Два останні роки (1948—1950) моєї гри в команді «Ніцца», хоч справді напружені, важкі, без сумніву, були найкращими в моєму житті. Французький спорт імпонував мені спортивним підходом, атмосферою, манерою ведення гри — джентльменським змагом».

І ще одна деталь, на яку варто звернути увагу. «Не було тижня, — пише Олександр Скоцень, — щоб у місцевій газеті на спортивній сторінці не згадували моєї особи. Чи був це довший, чи коротший огляд гри, в якій я брав участь, або інтерв'ю зі мною. Саме ці розмови з репортерами були доброю нагодою підтвердити чи оборонити свою національну приналежність. До захисту свого національного «я», до популяризації свого українського імені зобов'язувала мене ще й участь у матчах тих тисяч українців-емігрантів, які були розкидані по французьких містах і приходили у великій кількості й часто підбадьорювали мене українською. Вони пишалися тим, що я українець.

Бо й справді дивними, а то й жалюгідними деколи були у французькій пресі натяки, що, мовляв, я за національністю поляк, або, як казали частіше, «руссе» — росіянин...»

Зі спогадів спортовця постає та задушлива, замрячена атмосфера в емігрантських колах у Канаді, ті постійні українські гризня і самопоборювання, які давали привід нашим явним і замаскованим недругам тільки єхидно посміхатися з тієї непривабливої й незавидної для нас ситуації. До речі, саме горе-патріоти, яких після Другої світової війни лиха доля закинула аж за океан, у Канаду, на стадіоні жорстоко, до напівсмерті побили легендарного футболіста, по суті, зробили його калікою, після чого він уже не виходив на футбольне поле. Побили-покалічили, як то кажуть, за цапову душу. Бачте, їм не сподобалося, що Скоцень покинув одну футбольну команду, де його всіляко оббріхували, цькували та принижували, і перейшов до іншої. Справді бо, не так ті вороги, як добрі люди. «Як низько впала нинішня людина! Видно, що большовицькі і гітлерівські звірства залишили свій слід на людській психіці», — писала по гарячих слідах цієї дикунської події одна із канадських газет.

Прихід до масового читача спогадів легендарного футболіста ще раз підтвердив: нам треба пропагувати знаних у світі українських спортсменів, якими ми по праву пишаємося. Тобто тих сильних особистостей, які не пасували (і не пасують!) перед труднощами, які вміли (і вміють!) перемагати, які не йшли (і не йдуть!) в «найми до сусідів», бо там ліпше платять. Нам потрібен культ переможців, а не ниття невдах, культ лідерів, а не партачів навіть найкращих шансів. Тобто йдеться про книги, кінофільми, музейні експозиції, які показують українську звитягу духу, українську славу, українську незборимість. Нам треба вчитися жити і перемагати на прикладах таких легендарних спортовців, як брати Клички — Віталій і Володимир, Яна Клочкова, Інесса Кравець, Ірина Мерлені, Роман Гонтюк, Василь Іванчук... І, звісно, Олександр Скоцень — найкращий форвард довоєнної Польщі, зірка київського «Динамо», по суті, перший легіонер-українець у європейському футболі, єдиний українець, нагороджений доволі престижним у Канаді кубком Голланда, — за високі спортивні досягнення й джентльменську поведінку у спорті та житті.

Тоді і нас поважатимуть у світі, і ми самі нарешті покинемо той совковий маргінес, з яким досі не можемо розстатися, як раб із галерою.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

До господарів особливе ставлення

Позавчора на київському стадіоні імені Валерія Лобановського збірна України провела відкрите тренування. А перед його початком тренер нашої національної команди Олег Блохін відповідав на запитання представників ЗМІ.

— Ви вже вирішили, де базуватиметься колектив між двома матчами в Донецьку? Залишитеся там чи повернетеся до Києва?

— Поки ще не вирішили. Навіть не обговорювали це питання. На порядку денному був розбір нашого матчу з Туреччиною, тепер думаємо тільки про змагання зі збірною Швеції.

— В якому стані футболісти, котрі отруїлися перед матчем з турками?

— Вже минуло дві доби після того прикрого епізоду, футболісти в нормальному стані, вони сьогодні тренуватимуться. Та й взагалі, усе гаразд, травмованих немає.

— Однак поширювалася інформація, що в Ярмоленка розтягнення м'яза. Взагалі, в яких фізичних кондиціях перебувають ваші підопічні?

— Якби в Ярмоленка були проблеми з м'язом, я б вам сказав про це. Повторюю, всі 23 футболісти готові до зустрічі зі Швецією. Якщо говорити про фізичні кондиції, то в матчах з Австрією і Туреччиною команда з 75-ї по 90-ту хвилину додавала. Якби вона не мала нормального функціонального стану, то в цьому відрізку сідала б на свою половину поля.

— В якому психологічному стані перебувають гравці після трьох контрольних поєдинків?

— Психологічний стан команди нормальний. А взагалі оцінювати гру за товариськими матчами не варто. Я такого начитався за ці дні! Якщо відверто, то й мені не сподобався матч із Туреччиною. Але давайте змінимо тему, ми тепер готуємося до поєдинку з футболістами Швеції. У тому протистоянні ви побачите зовсім іншу команду. Я в цьому переконаний. А про зустріч із турками треба говорити в повному обсязі. Адже я міг взагалі не випустити команду на поле. А гри у нас в матчі з турками абсолютно не вийшло, я це повністю визнаю.

— Після завершальної зустрічі на австрійському зборі ви сказали, що її плюс в тому, що вам вдалося подивитися в ділі багатьох гравців, які на поле ще не виходили. Можливо, тепер когось із них бачите в стартовому складі чи, як і раніше, опиратиметеся на перевірених бійців?

— Це внутрішні справи колективу. Я ніколи не переходжу на персоналії. Тому не відповідатиму на це запитання. Розбір матчу з Туреччиною тривав протягом години. Виходить, розмова була серйозна. Зазвичай гру ми аналізуємо впродовж 30—35 хвилин.

Розминка збірної.

Олег Блохін і Юрій Калитвинцев.

— У весняній частині сезону Андрій Воронін мало грав у клубі. Що скажете про його нинішній стан?

— Звичайно, те, що відбулося з Вороніним у московському «Динамо», для мене загадка. Адже до зимової перерви він був одним із лідерів команди. Аж раптом перед самим Євро-2012 опинився на лаві запасних. Тому, мабуть, до збірної він приїхав не в належному психологічному стані. Але зараз набирає кондиції. Я з Андрієм розмовляв і поки що проблем не бачу. А чи вийде він на поле, визначимося вже перед грою. Якби не отруєння, Воронін грав би у матчі з Туреччиною. Його психологічний стан — нормальний.

— На яку гру сподіваєтесь у матчі зі Швецією? Чи буде вона такою складною, як у недавньому товариському поєдинку з «Тре крунур» у Харкові?

— Перша зустріч завжди складна — і для господарів, і для учасників цього нетривалого турніру. Чемпіонат Європи — дуже коротке змагання. Очікую дуже важкого протистояння. Всі пишуть, мовляв, той, хто програє у тому матчі, втратить усі шанси на вихід з групи. Тим самим нас вже записали в аутсайдери, вирішили, що до плей-оф потраплять Франція з Англією. То я пропоную не виходити на поле, а підкинути монетку. І за її допомогою визначити тих, хто вийде з групи...

— Чого взагалі чекаєте від Євро? Як збираєтеся впоратися з тиском на вашу команду як на господарку турніру?

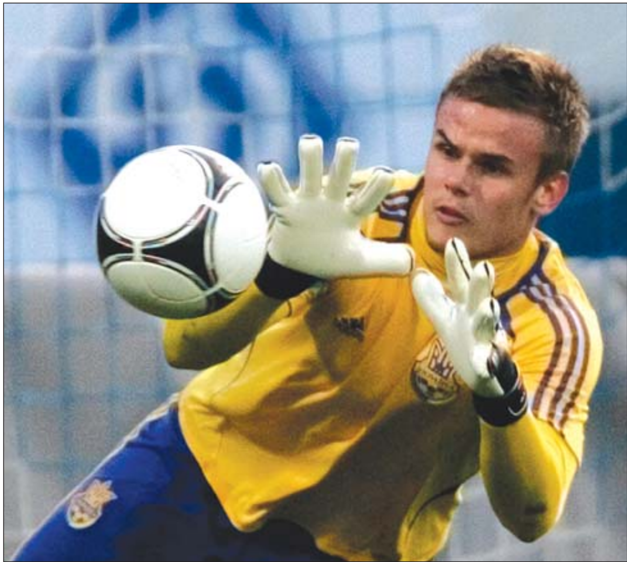
— Прес уже відчуваємо. Але я намагаюся відгородити команду від усілякого негативу, намагаюся приймати удари на себе. Така вона тренерська доля. А заводити хлопців зараз не варто. Їх все одно примусять грати вболівальники. Але я дуже прошу журналістів не розпалювати атмосферу і не роздувати ейфорію від того, що ми є господарями чемпіонату. Треба реально дивитися на речі. Футбол дуже непередбачуваний. Щоб іти вперед, потрібно щось показувати. А з таким ставленням, як зараз, будь-яка осічка команди вважатиметься провалом. Тому треба об'єктивно оцінювати і нормально висвітлювати події. Навіть фаворити обережно висловлюються тепер, кажучи, що вони можуть не виграти Євро.

— На зборах команда багато працювала над покращенням фізичних кондицій. А на чому вона зосередиться в дні, котрі залишилися до матчу зі Швецією?

— Працюватимемо над тактикою й психологією.

— Маєте вигляд досить спокійної людини... Це правильне враження?

— Я усвідомлюю всю відповідальність. Якщо ви думаєте, що я не розумію, на якому місці сиджу, то дуже помиляєтеся. Розумію, чого від нас чекає країна. Але робота гравцем і тренером привчила мене не показувати те, що в мене всередині. Яким був непередбачуваним гравцем, такий я і в ролі тренера. Скажу відверто: відчуваю передстартове хвилювання, але це нормальний стан напередодні такої серйозної події.

Максим Коваль.

— Президент ФФУ Григорій Суркіс озвучив суму преміальних для збірної в разі успішного виступу на Євро-2012. Як колектив сприйняв цю інформацію?

— Ніяк. Вона пройшла мимо. Треба спочатку зіграти, а потім будуть преміальні. Гадаю, футболісти більше думають про чемпіонат, ніж про матеріальні питання. Вважаю, це гарна ознака.

— Чи існуватимуть для команди якісь спеціальні правила дисципліни на період Євро?

— Скажіть, у якому столітті ми живемо? Звичайно, я можу забороняти айподи, телефони, скайп, Інтернет... Але не робитиму цього. Хоча запобігатиму всьому, що веде до порушення дисципліни. Контакти я не обмежую. Хочуть — нехай спілкуються. Але гравці повинні бути в рамках, які існують всередині колективу. Все інше — будь ласка.

Якщо гравець порушить якийсь внутрішній розпорядок, піде зі зборів, гулятиме всю ніч, то ми, звичайно, вживемо заходів. Але я не думаю, що під час Євро хтось захоче розважатися. Нехай спробують (сміється. — **Авт.**).

Он тренер німців Льов дозволив своїм гравцям випити щодня кухоль пива, курити, з дружинами зустрічатися. Напевно, у них так прийнято — у кожного свій розпорядок.

— Що значить Євро для України? Що вважатиметься успіхом на ньому для нашої збірної?

— Тільки те, що ми проводимо фінальну частину грандіозного турніру — це вже великий успіх. Думаю, наша країна за рахунок цього просунулася на кілька десятиліть уперед. Те, що вперше за часів незалежності України ми беремо участь у чемпіонаті Європи, — це також колосальне досягнення. Я хлопцям уже сказав, що в Україні багато футболістів, а ви — еліта, якій надана можливість захищати честь держави на такому великому форумі. Який результат буде для нас успіхом? Почнемо грати, тоді й розмовлятимемо про це.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Володимира КОТЛЕНКА (спеціально для «Голосу України»).

Немає нічого неможливого

Головний тренер національної збірної Швеції Ерік Гамрен **(на знімку)** нещодавно дав інтерв'ю журналу «World Soccer». Нагадаємо, що шведська національна команда є суперником української по групі D на Євро-2012. Матч між ними відбудеться вже в понеділок на НСК «Олімпійський» у Києві.

Пан Гамрен обожнює атакуючий футбол — швидкий і технічний, коли створюється велика кількість можливостей для взяття воріт опонента. «Звичайно, багато залежить від суперника, бо він може використовувати таку саму тактичну схему, але набагато майстерніше, — вважає наставник шведів. — Намагаюся прищепити своїй команді саме такий стиль незалежно від суперників».

— Що для вас значить турнір, який для вашої команди стартує через кілька днів?

— З нетерпінням чекаю старту чемпіонату Європи. Інтерес до цього змагання просто колосальний. Ми йшли до мети наполегливо, виграли вісім матчів з десяти. Небагато збірних мали більше очок, ніж ми. Тому я розраховую на успішні виступи моєї команди на полях України та Польщі.

— Розкажіть, будь ласка, про збірні, з котрими вестимете боротьбу в групі.

— Франція та Англія є незаперечними фаворитами. У їхніх складах є безліч великих гравців, які здатні перемагати. Навіть за умов, що вони діють не дуже добре. Збірна України також дуже сильний опонент. Українці грають удома, що додає їм шансів на успіх. Якщо звернутися до історії, то господарі чемпіонатів рідко втрачали очки у стартових зустрічах. Переконаний, українці створять нам багато проблем під час нашої гри 11 червня.

— Як далеко ви можете пройти по турнірній сітці?

— Ми повинні перебувати у бойовому настрої: і команда в цілому, і кожен виконавець конкретно. Так, на нас чекають три дуже непрості матчі. Але це не привід для всіляких відмовок — ми повинні виходити на поле і в кожній зустрічі грати на перемогу. Стати чемпіоном Європи дуже складно, але якщо згадати Данію зразка 1992 року та Грецію 2004-го, то виходить, що немає нічого неможливого. Чому б і нам не створити таке диво?..

Фото з архіву «Голосу України».

Тільки те, що ми проводимо фінальну частину грандіозного турніру, — це вже великий успіх

Київська фан–зона: кнур–віщун, вражені вболівальники й золоті футболки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Упс

Проте менш ніж за годину до відкриття на території фан-зони все ще кипіла робота. Працівники встановлювали монітори, намети, прибирали все довкола, а біля повороту до Пасажу група робітників встановлювала дороговказ, намагаючись встромити його між плитами бруківки. Проте це не завадило організаторам учора рівно о 12.00 оголосити зону відкритою. Та й, чесно кажучи, неполадки видно лише прискіпливому журналістському оку, тоді як уболівальників цікавлять футбол і пиво. Про що не приховуючи розповіли фани з Нідерландів. «Пиво добре. Голландія чемпіон!» — прокричали вони на камери англійською. «А як вам українські дівчата?» — провокаційно запитали журналісти. І тут голландці продемонстрували своє знання української, заявивши: «Дівчата файні!». А потім знову англійською серйозно додали, що жартують. У всіх них є подружки, але українські жінки справді неймовірні.

«А ви на сто відсотків українка?»

Очікується, що гостями столиці стануть 20 тисяч уболівальників із 16 країн Європи. Після інформаційної кампанії з дискредитації України, яка розгорнулася в західних ЗМІ напередодні чемпіонату, ті іноземці, які відважилися приїхати до нас, чекають будь-чого: і ведмедя за рогом, і расистів, які бігають вулицями і вбивають усіх, хто має інший колір шкіри. Тому, звісно, більшість фанів, прогулявшись Хрещатиком і не знайшовши расистів, бандитів та повій, уже мають позитивне враження від нашої країни.

ДО РЕЧІ

У Черкасах та райцентрах області відкрито 30 фан-зон, на території яких шанувальники футболу зможуть дивитися фінальні матчі Євро-2012 на великих екранах, передає наш власкор Лідія Титаренко.

Темношкірий британець Ален Кінг приїхав підтримати свою збірну. «Моє перше враження — Україна гарна держава, але люди, здається, не дуже звикли спілкуватися з іноземцями, — розповів він. — Друге враження — більшість українців розмовляють лише своєю мовою. Але тепер, коли Україна відкривається світу, варто знати й англійську. Це найбільші труднощі, з якими я стикнувся. Але загалом хочу підкреслити: люди тут дуже привітні». Далі розговорившись з Аленом, я показала йому, де метро, туристичний інформаційний центр, ресторан української кухні, й порадила обов'язково спробувати борщ та вареники. Справжній захват у фана неочікувано спричинив той факт, що я знаю ще й його рідну мову — французьку (Ален розповів, що має конголезьке походження). Ще трохи поспілкувавшись, він недовірливо мене запитав: «А ви точно українка, на сто відсотків?». «На всі сто», — сміючись, відповіла я.

Золоті футболки та квитки

У фан-зоні можна добре розважитися, якщо ти любиш футбол та пиво. Яток з цим напоєм не бракує, як і широких екранів, на яких демонструватимуть матчі для тих, кому квитки не по кишені. А не по кишені вони багатьом. На матчі зі збірною України їх тут продають по 1200 гривень, на решту — по 600. Ну а пропуск на фінал обійдеться аж у 1500 гривень! Для тих, хто бажає придбати сувеніри, теж доведеться полегшити свій гаманець на кругленьку суму. За фірмові футболки Євро-2012 нині просять 200 гривень. Шалики стануть у 100—150 гривень. Не знаю, як для європейських вболівальників, а для українських Євро напевне запам'ятається ще й цінами.

Однак те, що свято наближається, вчора в Києві відчували всі: гості, кияни й навіть величезний кнур-віщун, який уже встиг зробити свої перші прогнози. Отож можна сміливо сказати: Євро розпочалося!

Тетяна ПАСОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У НОМЕР

У Польщі 388 сертифікованих УЄФА «місць публічного перегляду»,

повідомила на прес-конференції міністр спорту і туризму Йоанна Муха.

Окрім приймаючих міст — Варшави, Вроцлава, Гданська та Познані, фан-зони із сертифікатом УЄФА працюватимуть також у Любліні, Жешові, Ополі, Гдині, Пйотркові Трибунальському та сотнях інших населених пунктів Польщі.

Сьогодні познайомимось з чотирма найважливішими, де Євро-2012 святкуватимуть не лише поляки, а й уболівальники з різних країн, які вже приїхали і приїжджатимуть до Польщі упродовж чемпіонату.

Найбільшою за площею (120 тис. м²) та місткістю стала офіційна фан-зона у польській столиці, готова прийняти одночасно 100 тисяч уболівальників. По 30 тисяч фанів зможуть переживати спортивні емоції у Вроцлаві (18 тис. м²) та Гданську (40 тис. м²), натомість у Познані (17 тис. м²) — 18 тисяч. Звичайно ж, традиційним для таких місць є постійний рух — одні любителі футбольних вражень приходять на зміну іншим, наголошує у розмові з кореспондентом «Голосу України» речник Головного управління польської поліції Маріуш Соколовський. Силовики не беруться прогнозувати кількості фанів, що можуть з'явитися в офіційних зонах.

Найбільша в історії Євро фан-зона у Варшаві коштувала міській владі 23 мільйони злотих (приблизно 57,5 млн. грн.), ще 12 млн. злотих (близько 30 млн. гривень) надано УЄФА. Вболівальники спостерігатимуть за трансляцією подій на стадіонах на шести величезних екранах, найбільший з яких має 147 м². Розпорядок роботи зони залежатиме від календаря матчів. У дні футбольних зустрічей фан-зона буде у розпорядженні фанів з 12-ї ранку до 1 ночі. У перервах між матчами бажаючі можуть стати учасниками насиченої програми святкування Євро-2012, яка триватиме з 12-ї до 23-ї години.

Відвідувачі Варшавської фан-зони залишились задоволеними умовами. Звичайно ж, тут все відбувається за правилами УЄФА. Вона ж регламентує і цінову політику. З приводу ціни на пиво (8 злотих = 20 гривень) і закуски (наприклад, за 6 «українських вареників» правлять 15 злотих — 37,5 грн.) жодних нарікань у вболівальників не виникало. Натомість не приховували свого критичного ставлення щодо вартості атрибутики Євро в офіційних фан-магазинах УЄФА. Ціни космічні, резюмували і польські, і українські відвідувачі, з якими спілкувався кореспондент «Голосу України». Для прикладу: за футболку збірної України бажаючим доведеться заплатити 280 злотих. «Це ж 700 гривень. Пенсія моєї мами», — з нотками розчарування та обурення майже скрикує львів'янка Оксана. Що вже казати про м'яч, який коштує 500 злотих — 1250 грн. у нашій національній валюті. Оскільки ціни кусаються, більшість вдовольняється шапочками та шарфиками, які по ціні є найдоступнішими для абсолютної більшості вболівальників. До речі, ціни у всіх офіційних фан-зонах — уніфіковані.

Вл. інф.

«Коко, коко, Євроспоко», —

такими словами неофіційного національного гімну Євро-2012 «допінгуватимуть», тобто підбадьорюватимуть до переможної гри футболістів національної збірної, а себе «заводитимуть» до гарної ЄВРОзабави, польські вболівальники (польською «кібіци»).

«Коко Євроспоко» («KokoEurospoko») стало неофіційним гімном польської збірної за результатами конкурсу, який провело національне телебачення (TVP 1). Не відомий до цього часу широкій громадськості аматорський жіночий хор «Горобина» («Jarzebina») із села на польсько-білоруському прикордонні Люблінського воєводства за кількістю смс-ів глядацьких симпатій залишив позаду кількох зірок польської естради, зокрема, відому і в Україні Марилю Родович.

Початок гімну, можна навіть сказати, інтернаціональний, точніше, польсько-український — «Радіє Польща, радіє Україна, що для нас усіх Євро розпочинається». Але завершення не дає ані найменших сумнівів, на кого роблять ставку польські вболівальники: «Не турбуйся, брате, що не дамо ради, не журися, сестро, ми Євро виграємо».

Найбільше контраверсій навіть серед самих поляків викликало тлумачення молодіжного сленгового слова «споко», що дає підстави для різного трактування того, як сприймати словосполучення «Євроспоко». В молодіжному середовищі це слово використовується, з одного боку, як синонім «ОК», «в порядку» чи «в ажурі». З другого боку, його можна сприймати як заклик до «збереження спокою». Більшість уболівальників, з якими кореспондент «Голосу України» спілкувався під час відкриття фан-зони у Варшаві, наголошували на його третьому розумінні: «позитивний настрій, пов'язаний з упевненістю у своїй перемозі».

Цей гімн звучав учора під час матчу відкриття Євро-2012 (Польща — Греція) і виконуватиметься під час усіх наступних зустрічей, в яких гратиме національна збірна країни. Проте не в оригінальному, «живому» виконанні. Співачки народного хору — жінки широкої вікової гами — від 32 до 82 років, не отримали запрошення Польської футбольної федерації. Організатори Євро-2012 пояснили це тим, що «цього не передбачалось умовами телевізійного конкурсу».

А що з національними гімнами країн-учасниць? На матчі відкриття гімни Польщі та Греції «в живу» виконував Академічний хор Варшавського університету під керівництвом москвички Ірини Богданович, яка з 1999 року мешкає і працює у Польщі. До речі, у виконанні цього ж колективу, щоправда у запису, звучатимуть гімни решти учасників чемпіонату.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Фото автора.

Тиск на бізнес в Україні досяг свого максимуму, вважають у Європейській бізнес–асоціації *(УкрБізнес)*

В Умані працівники податкової служби виявили і ліквідували конвертаційний центр, котрий незаконно спрямував у тіньову економіку 16,8 мільйона гривень, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

«Світла голова» з глибинки

«Туалетний» злочин

Лише за добу через несправні зливні бачки в квартирах українців витікає в каналізацію 4,2 мільйона тонн води — очищеної річкової чи джерельної. За рік цифра становитиме 1 642 500 000 тонн найціннішого мінералу — питної води. «Це злочин!», — попереджає співвітчизників пенсіонер із селища Стара Ушиця Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині Олександр Ліщук **(на знімку)**, який і провів такі підрахунки. Олександр Олександрович — винахідник СРСР, України, має понад два десятки патентів, почесний доктор наук України, двічі призер Всесвітньої виставки винаходів у Женеві... Мешкає у віддаленому від райцентру селищі, має за плечима вже 72 роки, та це не стало перешкодою для щоденної творчої праці. І плекає надію, що її результати знадобляться все-таки Вітчизні.

Ось його розрахунки. У нашій країні приблизно 16,6 мільйона сімей. Припустимо, половина (мешканці міст) допускають вражаючі втрати води, навіть якщо вона підтікає у зливному бачку тонесенькою цівкою. Більшість із нас не дуже поспішають ремонтувати це домашнє обладнання, вважають, що нічого страшного. Якщо встановити пристрій Ліщука вартістю 110 гривень у кожній квартирі, країна мала б змогу заощадити близько двох кубокілометрів води на рік, або два мільярди тонн. У гривнях це за середньоукраїнської ціни на воду становило б не менш як вісім мільярдів.

Де побачити?

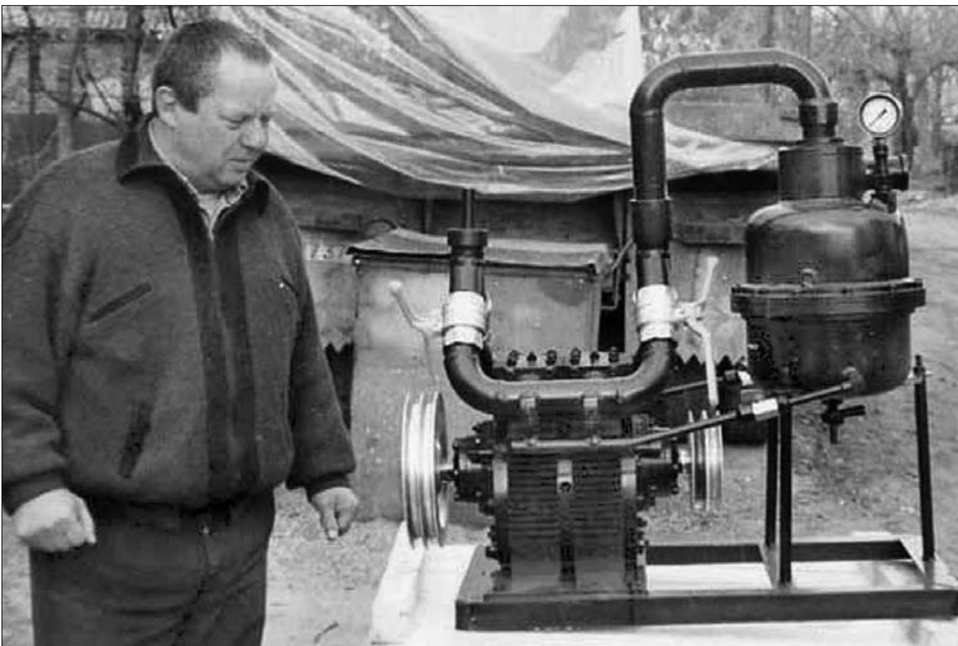
Хоча винахід уже запатентовано і деінде його одразу поставили б на виробничий потік, у нас такого не сталося ані в загальнодержавних, ані в місцевих масштабах. Побачити цю розробку в дії можна в кам'янець-подільському навчально-виховному комплексі №13.

Ще в липні 2007 році винахідник провів тут експеримент зі своїм винаходом. Кустарним способом виготовив та встановив бачки. Проста конструкція бачка та його надійність дали можливість спростити та здешевити обслуговування.

То чому ми зволікаємо?!

Авто на повітрі

У світі за серійне впровадження винахідник отримує чималий гонорар. Олександр Ліщук, утім, як і більшість вітчизняних інтелектуалів — винахідників та раціоналізаторів, — не розбагатів завдяки своїй світлій голові, а навпаки витратився, бо дещо мусив продати із домашніх речей, щоб виготовити зразки своїх розробок. З деякою заздрістю слухає новини про європейців, індусів, котрі намагаються впроваджувати екологічний транспорт, замінити традиційне автомобільне пальне тим, яке не дає шкідливих викидів. Такий двигун він теж придумав. Це принципово новий силовий агрегат (пневмодвигун), який може працювати і на пальному (зовнішнє згоряння), і без пального (на стиснутому повітрі). Він невеликий (250 мм х 300 мм х 250 мм), але, як каже розробник, «залежно від тиску, може розвивати потужність від 40 до 300 кінських сил і водночас його коефіцієнт корисної дії втричі вищий, ніж у двигуна внутрішнього згоряння, взагалі за багатьма технічними характеристиками він кращий». До слова, на виставці в Женеві тоді «зустрілися» дві ідентичні за технічними рішеннями моделі: одна — запатентована в США, а друга — українця Ліщука.

Іноземний експонат вирізняється використанням сучасних технологій виробництва, а український зроблено кустарним способом. Але в експозиції діючою моделлю був саме наш виріб. Іноземці до нього виявили жвавий інтерес. Подолянин удостоївся бронзової медалі.

Немає вітчизняних інвесторів

Кам'янець-Подільський став, можна сказати, другим після Києва осідком товариства. Луданний з однодумцями працює над тим, щоб відкрити в місті експериментальну майстерню — центр нових технологій. Колись осередки винахідників діяли всюди, нині більшість їх закрито, а «мізки» переважно «витекли» за кордон. «Раз на квартал збираємося в Києві на пленум, — каже Луданний. — Ми госпрозрахункова організація, яка сьогодні безсила щодо втілення проектів своїх членів. Співпрацюємо з Міносвіти, бо дуже вболіваємо за молоде покоління: чи захоче воно винаходити, чи не опиниться без державної підтримки? На міській станції юних техніків є чимало талановитих учнів, які досягли серйозних успіхів. Тому я став співавтором нової державної програми розвитку технічної творчості молоді, яку наразі подано для розгляду до Верховної Ради України. Ми й самі намагаємося знайти інвесторів, котрі допомогли б утілити винаходи в життя, тільки-но департамент інтелектуальної власності запатентує той чи інший із них. Вітчизняних, на жаль, немає.

Винахідництво влітає в копієчку і в... нерви

Тим часом на Поділлі є чимало талановитих людей, котрі невтомно «народжують» блискучі технічні новинки. Це підтверджує Клавдія Романюк, керівник обласного осередку згаданого всеукраїнського товариства. Вона називає академіка Юрія Козловського, доктора наук Івана Трацишина, котрі творять в галузі енергозбереження, заслуженого раціоналізатора України Антона Возовика... Та цим людям простіше, бо за ними або науковий заклад, або підприємство, є якась база. Не те що у звичайного селянина. А цей селянин спромігся й на винаходи, які одразу стали державною таємницею та пильно охороняються.

Отримання патенту на винахід не безкоштовне. Вартість патентування залежить від низки чинників. Якщо автор не може сам займатися отриманням патенту, він наймає патентного повіреного. Але це не для Ліщука, який розраховує лише на пенсію. Йому, на жаль, досі навіть не присвоїли звання заслуженого винахідника України, незважаючи на вагомі та визнані розробки. Хіба це не ображає?!

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

Фото з альбому Олександра Ліщука.

Чи можна прожити без своїх АЕС і чужого газу

Відповідь на це запитання директор Інституту громадянського суспільства Анатолій Ткачук знайшов у Норвегії

Уже не один уряд уперто привчає українців до думки, що без поширення атомної енергетики та використання російського газу на нашу економіку може чекати справжній колапс. Але чи справді це так? У деяких країнах, котрі не скаржаться на дефіцит згаданих власних енергоресурсів, наполегливо шукають шляхи відмови від них. Про те, як і чому це роблять, наша розмова.

— Протягом останніх років уже аксіомою стала фраза, що більшість наших економічних проблем виникає саме через завищені ціни на імпортований газ. Чи справді це так?

— Якщо розраховувати тільки на нього, то так. Але чому ми поставили за головну мету знизити чужу ціну, а не відшукати власні джерела енергії, скажімо, як це зробили норвежці? Там теплозабезпечення промислових об'єктів і житла на дві третини здійснює електроенергія, п'яту частину — спалена біомаса, а ще — різні види мазуту, енергія вітру, сонця, землі. Водночас 99 відсотків електроенергії дає не атомна, а гідроенергетика. І це в державі, яка найбільше в Європі видобуває газу й нафти. Однак для внутрішнього споживання їх практично не використовують.

Коли потрапляєш до Норвегії, дивує насамперед кількість штучного світла. Воно скрізь — на нічних вулицях, в порожніх офісах, на трасах... Складається враження, що енергії повно, її ніхто не рахує і тим паче не економить. Насправді це не так. І на державному, і на місцевому рівнях проводиться жорстка політика енергозбереження, починаючи від заборони на традиційні лампочки розжарювання та вікна, що не відповідають стандартам енергозбереження, закінчуючи будівлями, теплопровідність яких не відповідає вимогам енергозбереження. А до того ж в опалювальних котлах спалюється не газ чи нафта, а, скажімо, сміття.

Саме воно спалюється на спеціальних заводах і дає тепло та гарячу воду всьому Осло і приміській зоні. Ту частину тепла, яку не можна подати трубами, перетворюють на електроенергію і знову використовують. А органічне сміття є джерелом іншого біоресурсу — метану. Весь сміттєпереробний цикл є чистим екологічно й ефективним енергетично, хоча потребує відповідних капіталовкладень.

Ну і, звісно, норвежці не забули про деревину. Це важливе джерело енергії особливо в невеликих комунах далеко від столиці. Будинки там здебільшого опалюють дровами. Інфрачервоне проміння від полум'я обігріває кімнату через великі скляні двері пічки. А спеціальні отвори допомагають швидкому проникненню теплого повітря в кімнату. Одночасно пічка нагріває ще й воду, яка подається в батареї.

Лікарні, школи, підприємства обігрівають здебільшого водяні котли, в яких спалюють тирсу і всі відходи деревини. Для того, щоб не рубати цінні дерева, почали навіть штучне розведення швидкоростучих. Так, триметрова верба виростає там за два роки. А в наших умовах це дерево за два роки могло б вирости і до п'яти метрів.

— Можливо, дерева насадити можна було б. Але цього замало. Навіть таке, здавалося б, примітивне доступне джерело енергії, як дрова, потребує серйозних інвестицій.

— Так у тому й уся суть. Ми витрачаємо чималі кошти на розвиток енергетичної галузі, плануємо розбудову АЕС, а водночас не маємо ні виграшу сьогодні, ні гарантій на майбутнє. Чому, приміром, наш ріпак іноземці скуповують просто на полі? Бо Європа готова виробляти з нього біодзель, а ми — ні. Тепер уже заходить мова про будівництво заводів для біодизеля і в нас. Але інвестори готові вкласти гроші й отримати пальне, а що отримає Україна? Додаткові проблеми з виснаженням грунтів, виробничі затрати та екологічні проблеми?

Енергію землі в Норвегії навчилися використовувати зовсім по-іншому. Для цього бурять свердловину в півтори сотні метрів, де зберігається стабільна температура приблизно у 15 градусів. Закачане у свердловину повітря нагрівається, а потім віддає це тепло вже назовні. Ця технологія недешева, але варто раз витратити гроші, щоб потім мати справжню економію. Саме так обігрівається міжнародний аеропорт в Осло.

А ще ведеться будівництво великого критого стадіону з паркінгом і торговельним центром, обігрів яких здійснюватиметься завдяки використанню енергії відвідувачів. Тепло від людей буде акумулюватися й підтримувати тепловий баланс у будівлі навіть тоді, коли там нікого не буде.

— Звучить просто фантастично.

— Так. Але про ці технології в Норвегії почали задумуватися ще років сорок тому, коли традиційні енергоносії коштували справжні копійки. Уже тоді в Осло створили міський фонд енергоефективності, встановивши на десять років надбавку до тарифу на електроенергію у 0,01 крони за 1 кВт електроенергії для всіх споживачів. За цей час мало акумулюватись 600 мільйонів крон. Мало того, якщо ці кошти покласти на банківський депозит у 10 відсотків річних, то щороку можна отримати 60 мільйонів крон доходу, які й підуть на енергозберігаючі технології. Як задумали, так і зробили. І до того ж через десять років залишили недоторканним сам фонд, який без додаткових надходжень працює й донині. Скористатися ним може кожен, хто хоче модернізувати свій будинок чи підприємство з використанням енергозберігаючих технологій. Якщо запропонований проект буде визнано ефективним, то можна отримати навіть не кредит, а грант у 10—20 відсотків його вартості.

— І технологічні, і фінансові проекти вражають своєю простотою. Але чому ж в Україні вони такі недосяжні?

— Справді, я не бачив нічого такого, що теоретично не могло б бути реалізовано в нас. Але чомусь нікому і на думку не спадає зробити це на практиці. Чи не тому, що для багатьох перехід від газу, скажімо, на дрова означає крок не до майбутнього, а назад. Тому заміна газу, мазуту, вугілля деревом, соломою, торфом чи сонячними батареями сприймається як забаганки окремих диваків, а не система для всієї держави.

— То вся проблема лише в ментальності?

— І в цьому теж. Але змінити потрібно мислення не тільки споживача, а й державних діячів, котрі мають не лише продумати, а й запровадити в життя дієві і довгочасні програми, скажімо, і таку, як норвезькі фонди енергоефективності. Вони могли б діяти і у великих містах, і на рівні регіонів. До того ж варто виходити з наших реалій, а не сліпо копіювати. Так, міста-мільйонники можуть через надбавку до тарифу сформувати свої фонди. А на регіональному рівні їх можна створити завдяки коштам від приватизації обленерго чи інших об'єктів енергетики. Головне — створити механізм, щоб такі фонди не стали корумпованими, а гроші з них не розкрадались, а використовувались на реальні проекти. Усе це можливо. І витрати на реалізацію значно менші від тих, що платимо за чужий газ. Головне — було б бажання.

Розмову записала Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Чому ми поставили за головну мету знизити чужу ціну, а не відшукати власні джерела енергії?

Статистику можна взяти під сумнів?

За останні два роки продаж будівельних матеріалів на Луганщині зріс в рази й значно випереджає офіційні темпи будівництва житла

ЖИТЛОВА ПРОБЛЕМА

Донедавна Луганщина посідала останнє місце в сфері будівництва житла, і ця низька оцінка була просто принизлива для регіону. Адже колись область будувала багато, постійно й досить активно, а за темпами молодіжного житлового будівництва лідирувала в країні. На жаль, за останні двадцять років територія втратила свої передові позиції, незважаючи на спроби виправити своє незавидне становище. В 2011 році ситуація нарешті почала змінюватися на краще. Щоправда, не кардинальним чином, однак з'явилися істотні просування, і це вселяє оптимізм. Наприклад, сьогодні за загальним показником темпів розвитку будівельної галузі серед інших регіонів Луганська область посідає 11-те місце за обсягами виконаних робіт. І, як стверджують керівники області, потенціал подальшого зростання є.

Головна проблема — гроші. Точніше, їх відсутність

На думку першого заступника голови Луганської облдержадміністрації Едуарда Лозовського, сьогодні в області є всі технічні можливості для того, щоб поліпшити житлові умови населення. У кожному місті та районі є будівельні майданчики для забудови житлових будинків, що ввійшли в генеральні плани розвитку територій, є серйозні будівельні компанії, потужні виробництва з випуску будматеріалів... Питання впирається тільки в одне — у гроші. Їх немає у держави, їх немає у населення.

ФАКТ

Луганська область є одним з лідерів у країні за темпами молодіжного будівництва. Пільгові кредити й компенсації надано 1542 молодим родинам. 1400 з них уже одержали нові квартири, загальною площею 38 тис. кв. м.

Держава, щоправда, пропонує низку механізмів фінансування будівництва житла, але вони здебільшого кредитні. Головна ідея такої допомоги — мінімізація відсоткової ставки для окремих категорій населення, які потребують житла. В області, наприклад, така програма працює для молодіжного будівництва, медичних працівників, педагогів, працівників культури та держслужбовців, а для підтримки індивідуального забудовника на селі створено регіональну програму «Власний дім». До речі, на 2012—2016 роки область планує збільшити її фінансування до 123 млн. грн. За інформацією КП «Луганський обласний фонд підтримки індивідуального житлового будівництва на селі», за весь час, починаючи з 1997 року, сільські жителі одержали пільгові кредити (6 відсотків річних) на 100 млн. грн. Це справді реальна програма допомоги селянам у будівництві та реконструкції житла, а також у формуванні інженерних мереж і розвитку особистих господарств. Однак вона, як то кажуть, погоди не робить. Ні кредити, ні пільги, ні іпотеки не дають можливості будувати масово все з тієї самої головної причини — фінансової. Відродження будівельних комплексів можливе тільки у разі підвищення добробуту населення. Людині потрібна не іпотека, а гарна зарплата, щоб вона могла виплачувати кредит без великих втрат для свого сімейного бюджету.

Згідно з офіційною статистикою середній розмір номінальної заробітної плати жителів області становить сьогодні 2 тис. 822 грн. Цей показник в 2,9 разу перевищує законодавчо встановлені державні соціальні стандарти, отже, можна дійти висновку, що луганчани живуть не бідно. Водночас Тернопільська область, яка не має такої потужної промислової індустрії, як Луганщина, та й середній заробіток населення тут значно нижчий, будує житла набагато більше та інтенсивніше. У чому ж річ? Швидше за все, темпи житлового будівництва цього регіону залежать від того, що значна частина його населення заробляє гроші за кордоном, а вкладає їх у себе на батьківщині. Якщо орієнтуватися на такий показник, можна зробити несподіваний висновок: кількість луганчан, котрі працюють за кордоном, сильно перебільшена. Принаймні за темпами будівництва житла й по питу квартир на вторинному ринку можна дійти висновку, що великих грошей у населення немає.

Вартість будівництва 1 кв. м нового житла в Луганській області перевищує 6500 грн., у той час як вартість якісного житла на вторинному ринку в обласному центрі коливається в межах 5300—6200 грн., а в інших містах регіону — від 2500 до 4000 грн. Враховуючи цінову політику, яка склалася на ринку житла, великі обсяги житлової площі купує населення переважно на вторинному ринку. А це, як підказує логіка, значною мірою знижує темпи нового будівництва.

Фахівці облдержадміністрації проаналізували, хто ж конкретно є в області основним покупцем і забудовником житла? Платоспроможними виявилися дві групи — бізнесмени та високооплачувана категорія найманих працівників. Активними одержувачами іпотеки вони, швидше за все, стають тому, що можуть надати банку офіційну довідку про свої реальні доходи, які викликають довіру у банківської установи. До речі, за останні два роки на первинному ринку житла області серйозно зросла частка підприємців, котрі займаються малим і середнім бізнесом. Щоправда, тут є один пікантний нюанс: число покупців на цьому ринку зростає швидше, ніж офіційна кількість тих, що займається бізнесом. Але це вже інша тема.

Не все, що будується — реєструється?

Так. Не все побудоване житло враховується офіційною статистикою, і це негативно позначається на показниках житлового будівництва загалом по області. На доказ наведемо лише один факт: за останні два роки продаж будівельних матеріалів на Луганщині зріс у рази й значно випереджає офіційні темпи будівництва житла. Про що це свідчить?

— Коли ми проаналізували ці показники, — пояснює Едуард Лозовський, — то дійшли висновку, що багато об'єктів житлового будівництва не реєструються. На жаль, у країні немає обов'язкової форми реєстрації побудованого житла. Ми бачимо, що на взятих земельних ділянках виростають нові будинки, або ж капітально реставруються старі приміщення, однак вони ніде не значаться як будинки житлового призначення. Немає такого закону, який би зобов'язав людей їх зареєструвати, немає для цього ні економічної, ні соціальної мотивації. Ми вважаємо, що такі відомості державі потрібні, щоб грамотно управляти розвитком будівельного комплексу. Свої пропозиції ми надіслали до Міністерства розвитку житлово-комунального господарства та будівництва, до Кабінету Міністрів.

ДУМКА

Основною перешкодою для принципового розв'язання житлової проблеми в Луганській області є низька купівельна спроможність населення.

Перші будинки таун-хауза на Гострій Могилі в Луганську.

Виходячи із вищесказаного, можна зробити висновок, що ситуація з будівництвом житла в області насправді є значно краща, ніж у цифрах. Однак, виходить, що до статистики довіри більше.

Усі дороги ведуть до мети

Для розв'язання проблем житлового будівництва область обрала кілька напрямів. Перший шлях — це інвестиції. Приємно відзначити, що квола робота з іхнього залучення залишилася в минулому. Сьогодні вона досить успішно просувається в напрямку пошуку інвесторів, у тому числі проявляючи турботу й про інвестиційну привабливість житлового будівництва. Виходить. Наприклад, за рахунок коштів інвесторів у Луганську триває будівництво цілого міста, у якому передбачено 625 квартир у таун-хаузах, дитячий садок, громадський спортивний комплекс, магазини та інша соціальна структура. У місті Перевальську, де з 1996 року було закрито шахти, проводять експеримент з будівництва соціального житла з використанням нових технологій, які дають змогу істотно здешевити всі будівельні роботи. Зведення житлових будинків здійснюють із дерев'яних конструкцій, які швидко збираються, і щитових панелей з утеплювачем, на капітальному фундаменті за канадською каркасно-щитовою технологією. Вартість такого житла не перевищує 4000 грн. за кв. м і, можна вважати, є доступним для широкого кола споживачів. Перші п'ять житлових будинків загальною площею близько 800 кв. м уже введено в експлуатацію. Зокрема, і будинок сімейного типу для прийомної багатодітної родини. Найближчим часом відчинять двері для новоселів ще два житлові будинки.

Крім того, розпочато системну роботу із власниками великих промислових підприємств. Їх переконують у необхідності виділення позик для своїх працівників, передусім молоді, для участі в програмі «Доступне житло». У результаті таких контактів державне підприємство «Ровенькиантрацит» фінансує будівництво 75-квартирного житлового будинку в селищі Ясенівському. Велику будівельну програму запланував новий власник Сєвєродонецького «Азоту». У місті створюється науковий центр хімічної промисловості, і для його фахівців починається будівництво малоповерхового житла. Нині для цієї мети виділяють і оформлюють землю під забудову.

ФАКТ

У рамках обласних програм на будівництво дитячих будинків сімейного типу і на поліпшення житлових умов багатодітних родин в 2011 році виділено 6,80 млн. грн. У 2012 р. разом з міжнародним фондом «Sos-kinder Dorf» у Луганську буде побудовано дитяче селище для проживання в прийомних сім'ях 60 дітей-сиріт. Загальна вартість проекту — 2,50 млн. євро. Співфінансування з обласного бюджету становить 30 відсотків.

Крім того, в 2012 році область разом з «Укрзалізницею» розпочинає будівництво багатоповерхового будинку для залізничників.

— Тільки-но у підприємства з'являється ефективний власник, — підкреслює Едуард Лозовський, — він найперше добирає кадри і вирішує їхні житлові проблеми. Я вважаю, що цей спосіб буде одним з магістральних шляхів найближчої перспективи житлового будівництва в нашій області.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото Олега КОСТЯЄВА.

АКТУАЛЬНО

Волинь цікава Азербайджану

На Волині з 4 по 7 червня перебувала офіційна делегація з Азербайджанської Республіки. Голова облдержадміністрації Борис Клімчук під час зустрічі з головою азербайджанського міста Гянджа Ельмаром Валієвим обговорили питання поглиблення напрямів міжнародної регіональної співпраці. Під час їх спілкування були також присутні третій секретар Посольства Азербайджанської Республіки в Україні Руслан Гурбанов, ректор Азербайджанського державного аграрного університету Мірдамед Садигов та директор регіонального наукового центру Фуад Алієв.

Як відзначив на зустрічі голова ОДА, між Україною та Азербайджанською Республікою за останні два роки спостерігається позитивна динаміка співпраці. Цьому сприяє й створена під час роботи Бориса Клімчука Надзвичайним і Повноважним Послом України в Азербайджані президентська рада обох країн.

Співпраця Волині з містом Гянджа розпочалася ще 2009 року підписанням Угоди про торгово-економічне, науково-технічне та культурне співробітництво. Однак потенціал торгово-економічних відносин використовується не повною мірою, хоча обидві сторони готові до їх розширення.

Представникам іноземної делегації презентовано економічний потенціал Волинської області. Пріоритетними напрямками регіону залишається залучення інвестицій у м'ясне скотарство, впровадження новітніх технологій у вирощуванні та заготівлі овочів, розвиток туристично-рекреаційного потенціалу, заготівля і переробку деревини, новітніх технологій енергозбереження.

Гості з Азербайджану ознайомилися з діяльністю низки волинських підприємств. Підписано Меморандум про співпрацю з Волинським національним університетом імені Лесі Українки і Азербайджанським державним аграрним університетом. Борис Клімчук висловив впевненість, що зустріч посприяє поглибленню співпраці обох сторін і принесе їм взаємну користь.

Представників влади Волині та бізнесових кіл запрошено відвідати місто Гянджа. Візит заплановано здійснити в другій половині жовтня.

Микола ЯКИМЕНКО.

Часті перевірки дратують бізнес

Про це говорили всі, хто виступав на розширеній нараді, яка відбулася в Закарпатській облдержадміністрації. Мова, кажучи бюрократично, стосувалася впливу діяльності правоохоронних та контролюючих органів на розвиток бізнесу, роботу державних установ та органів місцевого самоврядування. Підприємці та голови місцевих рад відверто говорили керівникам цих структур, що настав нарешті час зменшити кількість перевірок і почати ставитися до підприємців цивілізовано, як це є у сусідніх країнах Європи.

— Часом складається враження, що контролюючі органи радше женуться за виконанням та перевиконанням планів перевірок, — зауважив директор одного з найпотужніших підприємств області ПрАТ «Єврокар» Олексій Ягічев.

Поскаржився на тиск із боку правоохоронних та контролюючих органів і директор заводу-радгоспу «Мужіївський» Бейло Ердеї: «Сьогодні наше підприємство не має жодних боргів. Але перевірки не закінчуються».

Представники правоохоронних та контролюючих органів, як повідомили «Голосу України» у прес-центрі облдержадміністрації, запевнили учасників наради: жодних безпідставних перевірок не проводять і працюють у межах чинного законодавства.

— Зрозуміло, що слід послабити часом надмірний тиск на підприємців, а співпрацю бізнесу та правоохоронців перевести в конструктивне русло. Я часто буваю у районах і чую про такі проблеми. До прикладу, фермери та приватні землевласники єдині в думці, що надто часті перевірки заважають робочому процесу. А від бізнесу залежать і робочі місця, і податки, тому необґрунтовані перевірки — неприпустимі, — наголосив голова ОДА Олександр Ледида.

Вирішено провести такі само наради у районах, щоб розв'язати гострі проблемні питання і досягти максимального порозуміння між бізнесменами та правоохоронцями.

Василь НИТКА.

Україна заплатила Росії майже 650 млн. дол. за імпортований у травні газ *(Пульс Києва)*

У стіні Великої лаврської дзвіниці під штукатуркою знайшли фігурку Архангела Михаїла, *повідомляє ForUm*

Дипломатія, як море життя, — живиться струмками поточних турбот

Генеральна дирекція з обслуговування дипломатичних представництв відзначила 20-річний ювілей. Стратегічне завдання підприємства — створення необхідних умов для роботи дипкорпусу, дипломатів, представництв міжнародних організацій, що працюють у Києві.

Виступаючи на врочистій церемонії з нагоди 20-річчя генеральної дирекції, Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Марокко в Україні Абдельжаліль Саббрі сказав, що за роботою генеральної дирекції іноземні дипломати часто формують свою думку про Україну. Від імені іноземних дипломатів, які працюють в Україні, він подякував співробітникам генеральної дирекції та її керівникові Павлу Кривоносу за розуміння й оперативність у розв'язанні проблем дипредставництв і дипломатів.

Про історію створення Генеральної дирекції з обслуговування дипломатичних представництв, про сьогодення і плани підприємства на завтра розповідає перший заступник генерального директора Анатолій ВОРОХАЄВ (на знімку).

— Нещодавно Генеральна дирекція з обслуговування дипломатичних представництв, де ви працюєте першим заступником генерального директора, відзначала 20-літній ювілей. Звичайно, згадували історію створення підприємства.

— 20 років тому, коли в Києві почали працювати посольства, консульства багатьох країн, розгорнули діяльність представництва багатьох міжнародних організацій, постало питання про створення підприємства із забезпечення функціонування будинків дипломатичних представництв. Була створена генеральна дирекція, її очолив Павло Олександрович Кривонос, який і сьогодні успішно, енергійно та ефективно трудиться на цій посаді. За заслуги у створенні іміджу України йому присвоєно дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного посланника 1-го рангу.

У Павла Олександровича чудова трудова біографія — він пройшов шлях від майстра ЖЕКу до генерального директора.

Наразі відбувається процес перепідпорядкування генеральної дирекції державному управлінню справами.

— Що входить у «зону відповідальності» вашого підприємства?

— Сьогодні генеральна дирекція обслуговує 71 закордонне посольство, 21 генеральне консульство, 76 почесних консульств, 17 представництв міжнародних організацій, понад 3000 представництв закордонних фірм, їх численний персонал і членів сімей. До складу генеральної дирекції входять п'ять дирекцій і філія в Ялті.

— Тобто генеральна дирекція — це, образно кажучи, ЖЕК, який обслуговує дипломатичні представництва?

— Це — занадто спрощене розуміння цілей і завдань генеральної дирекції. Загинайте пальці й лічіть. Ми займаємося капітальним будівництвом і реконструкцією об'єктів, профілактичним ремонтом дипредставництв. Структурний підрозділ «Колцентр» організовує відпочинок, лікування, оздоровлення та побутове обслуговування дипломатичного корпусу. Дирекція «Труханів острів» спеціалізується на озелененні територій, облаштуванні газонів і клумб.

Дипломатія, як море життя, — вона живиться струмками поточних турбот. А поточні турботи в дипломатичному світі — це наші турботи.

— Очевидно, проблем з фінансуванням роботи генеральної дирекції немає. Тим паче що технічне обслуговування будинків дипломатичних представництв особливих труднощів, напевно, не становить.

— Техобслуговування будинків, про яке ви говорите, — це верхівка айсберга у сфері діяльності гендирекції. Буквально з перших днів її створення почалася активна участь у поліпшенні інфраструктури дипломатичного сервісу. Генеральна дирекція сприяє в медичному і санітарному обслуговуванні, утриманні транспорту, доборі персоналу для дипломатичних представництв, організації відпочинку дипломатів. По суті, уся сфера діяльності генеральної дирекції спрямована на формування позитивного іміджу України серед численного дипломатичного корпусу, який живе й працює в Києві.

Павло Олександрович Кривонос згадує, що перші роки роботи дирекції були, з висоти сьогодення, просто найскладнішими. Наприклад, дипломатам видавали талони на 20 і 40 літрів бензину на тиждень. У найкоротший термін гендирекція створила власну АЗС для заправлення і техобслуговування автомобілів дипломатичних місій.

Для того щоб зняти напруження продуктового дефіциту 90-х років, дирекція відкрила для дипломатів два продовольчі магазини на вулиці Дарвіна та в районі площі Перемоги з гідним продуктовим асортиментом.

— Делегації закордонних дипломатів можна зустріти у найрізноманітніших куточках України, часто їх супроводжують працівники генеральної дирекції.

— Справді, з перших днів діяльності генеральної дирекції йде активна робота з ознайомлення дипломатів з Україною. До речі, перша поїздка дипломатів відбулася в Умань, у Софіївський парк. Довелося попрацювати з місцевою владою, щоб відремонтувати дорогу до Умані, упорядкувати парк, побудувати там сучасне кафе. Після Умані були поїздки дипломатів у Переяслав-Хмельницький, Львів, Кам'янець-Подільський, Ужгород, Тернопіль, Чернівці, Чернігів, Одесу, Крим.

— Генеральна дирекція з обслуговування дипломатичних представництв бере участь у будівництві нових будинків дипломатичних місій. Як вони вписуються в архітектурний ансамбль Києва?

— Можу сказати, що всі вони не зіпсували, а прикрасили зовнішній вигляд столиці України. Йдеться про будинки посольств, побудовані за особистої участі генеральної дирекції — посольства США, Туркменістану, Узбекистану, Білорусі, Грузії. Нині триває робота над проектуванням і зведенням будинків посольств Казахстану та Індії.

Будується й житло для дипломатів. Йдеться про 22-поверховий будинок для дипломатів на бульварі Лесі Українки, на вулицях Пирогова, Артема, Гоголівській, Павловській, Тургенєвській. Авторитет генеральної дирекції дозволив вибрати земельні ділянки й затвердити документацію по зведенню житла для дипломатів у кращих і найпрестижніших районах Києва.

Генеральна дирекція виконувала функції замовника декількох сучасних готелів, які відповідають міжнародним стандартам, зокрема «Редіссон-Київ», «Хайят».

Отож, де люблять роботу, там проявляють турботу. Це про наше підприємство сказано. Слово в слово, як то кажуть.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олександра ШЕПЕЛЬОВА.

У Полтаві відкрили туристичний прес–центр

Відтепер він працюватиме у міському краєзнавчому музеї, де обладнали спеціальний куточок. Тут мандрівники зможуть отримати всю необхідну інформацію, в тому числі — довідкову літературу про готельні комплекси, туристичні маршрути і фірми, музеї, курорти тощо.

Прес-центр працюватиме так само, як і музей, щодня тут чергуватиме по два волонтери — студенти вузів, які добре знають англійську.

— Міський краєзнавчий є найбільш відвідуваним музеєм на Полтавщині. Сюди обов'язково приводять гостей міста. Тому відкриття такого центру дасть можливість поширити інформацію про область серед досить широкого кола туристів, — пояснює заступник голови ОДА Віктор Шадчнєв.

Згодом, за його словами, такі прес-центри з'являться на всіх автобусних станціях і залізничних вокзалах. Музею ж він допоможе дізнаватися про запити туристів для максимального їх задоволення.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

ФОТОФАКТ

До 975-річчя Свято-Троїцького Мотронинського монастиря черкаські архітектори Василь Дмитренко, Сергій Туренко та скульптор Микола Теліженко створили пам'ятну дошку, яка прикрасила стіни православної обителі.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Стартувала «Взаємодія»

7 червня в Лівадійському палаці-музеї стартував громадський українсько-російський форум «Взаємодія-2012», відкриється виставка ікон народного артиста України, заслуженого діяча мистецтв АРК Володимира Денщикова, а в Сімферопольському музичному училищі імені Чайковського організують Міжнародне свято музикантів-народників «День балалайки», присвячений 75-річчю Георгія Шендерева.

Крім того, 11 червня в рамках фестивалю «Велике російське слово» у Сімферополі організують свято російської книги, а 12 червня відбудеться відкриття представництва Россвівробітництва у Сімферополі.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Довкілля від пива не постраждає

Інноваційні споруди з очищення стічних вод введені в експлуатацію на виробництві знаменитого «Чернігівського» пива. Завдяки цьому 80% органічних сполук перетворюватимуть на біогаз, який підприємство використовуватиме у своїй діяльності. Передова технологія біологічного очищення за допомогою аеробного та анаеробного мулу запущена в дію в рамках реалізації масштабного проекту із захисту довкілля. З цього приводу на Чернігівському відділенні ПАТ «САН ІнБев Україна» відбулися урочистості. У відкритті споруд взяли участь голови обласної державної адміністрації Володимир Хоменко та обласної ради Анатолій Мельник, чернігівський міський голова Олександр Соколов, керівництво підприємства.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ЦИФРА

У першу десятку списку міст, у яких влада створила найсприятливіші для бізнесу умови, увійшов Севастополь. Рейтинг склав журнал «Forbes». Журналісти аналізували півтора десятка соціально-економічних показників у містах, що налічують більше 200 тисяч жителів.

Микола МАГДИЧ.

«Швидкі» приїхали зі Скандинавії

Дві карети «швидкої» подарувала Бердичеву шведська християнська місія «SAM Help». З цієї країни жовті «Мерседеси» прибули власним ходом за три дні.

Вони не нові — випущені 2003 року. Як розповів керівник християнської місії Алан Вендефош, машини придбано у шведських лікарнях, й було проведено тестування, яке засвідчило, що вони в нормальному стані.

До речі, дизельні двигуни економні — споживають близько 8 літрів пального на 100 кілометрів.

Подарунок дуже доречний, адже із 16 машин міської станції «Швидкої допомоги» лише 5 експлуатують не більш як 10 років, решта — 15—20. Останніми роками держава майже не виділяла коштів для придбання санітарного транспорту, нагадала головний лікар Бердичівської центральної міської лікарні Лариса Бабікова.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Дипломатам видавали талони на 20 і 40 літрів бензину на тиждень

Вітаміни з присмаком нітратів

Тепличних овочів без «хімії» на базарних прилавках нині в нас не зустрінеш

СИТУАЦІЯ

Весняні холоди, які затрималися на півдні України, майже на місяць подовжили терміни дозрівання овочів у закритому ґрунті. Навіть у Херсонській області, де цілі райони на лівобережжі Дніпра виживають за рахунок тепличних господарств, відчувається дефіцит ранніх овочів, який покривають за рахунок імпорту з теплих країн. Тож на базарах поряд з вітчизняною продукцією є молода картопля із Франції, турецька зелень, ізраїльська редиска й полуниця. До того ж вартість імпорту й місцевих овочів практично однакова — різниця лише в тому, що привізний товар має привабливіший вигляд і акуратно розфасований по коробочках з яскравими етикетками.

Однак за зовнішнім виглядом не скажеш, скільки кожний конкретний тепличний житель містить нітратів з пестицидами, а споживач дуже хотів би це знати. Знання в цьому разі досить корисне для здоров'я, тому що отруєння нітратами супроводжується неприємними симптомами, як-то: блювота, понос, головний біль. То які ж ранні овочі нині безпечніші — імпортні чи вітчизняні?

Редиска із сюрпризом

— Почнемо з того, що вміст нітратів в імпортних овочах, легально завезених в Україну, гранично допустимого рівня перевищувати не може з тієї простої причини, що на кордоні вони проходять фітосанітарний контроль — небезпечну продукцію не пропустять. Якщо порівнювати привізний товар і наш, то результати аналізів нині такі. При обстеженні тієї самої ізраїльської редиски вміст нітратів у ній у середньому становив майже 600 міліграмів на кілограм, а в нашої — близько 900 мг/кг, за норми в 2,4 тисячі мг/кг. Хоча загалом більшість наших овочів, вирощених у закритому грунті, успішно пройшли експертизу, за сезон ми забракували близько двох десятків партій місцевої редиски, де гранично допустимий рівень по нітратах було перевищено у півтора-три з половиною разу, і три партії молодих кабачків, — розповідає лікар лабораторії ветсанекспертизи найбільшого в Херсоні Центрального ринку Валентина Гаращук.

Улітку буде безпечніше

Звичайно, після зими українцям дуже хочеться урізноманітнити стіл свіжими овочами та зеленню. Однак мисливцям за вітамінами варто пам'ятати, що норми вмісту нітратів в овочах з теплиць і тих, які вирощені просто неба, у нас сильно відрізняються: для цілої низки тепличних овочів дозволено удвічі більший рівень їх гранично припустимої концентрації. Це, зокрема, цибуля-перо, редис, капуста, помідори, огірки, солодкий перець, зелень.

І навіть якщо ви не пошкодували грошей на більш дорогі овочі з етикеткою «органічна продукція», це зовсім не означає, що «хімії» там не буде. Навіть коли землю в теплиці удобрюють не хімікатами, а тільки гноєм, це зовсім не гарантія ідеальної якості: адже худобу, яка і дає гній, могли підгодовувати концентрованими кормами, вирощеними із застосуванням тих самих нітратів. Та й під час розкладання будь-якої органічної речовини одним з кінцевих продуктів цього процесу будуть саме нітрати.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОВІДКОВО

Про ситуацію з безпекою городньої та тепличної продукції можна судити за даними, які надав начальник управління ветеринарної медицини Херсона Віталій Деріведмідь.

З початку року лабораторії ветсанекспертизи на дев'яти ринках обласного центру перевірили 22752 партії овочів. В 53 випадках вміст нітратів виявився вище від допустимого. Загалом експерти забракували 2145 кілограмів коренеплодів, переважно буряку та моркви, — вміст нітратів у цій продукції перевищував норму в два й більше разів.

Заборонені забави

Курортників, які приїхали позасмагати на Чорноморське та Азовське узбережжя Херсонщини, нинішнього літа хочуть позбавити такої сумнівної забави, як катання в зонах відпочинку на водних мотоциклах. Місцева влада зробила правила користування ними значно жорсткішими. Гідроцикли тепер заборонено здавати напрокат відпочивальникам, які не мають посвідчення на право керування цим транспортним засобом, і користуватися ними поруч із пляжами. Крім того, сам гідроцикл повинен бути зареєстрований, мати номер і пройти технічне обслуговування.

Наводити порядок із водними мотоциклами в області стали тільки після серії нещасних випадків. Так, жінка—менеджер київської фірми, яка відпочивала торік у курортному селищі Залізний Порт Голопристанського району Херсонщини, на прокатному гідроциклі врізалася у водний велосипед із двома іншими відпочивальниками. Хлопець, який керував велосипедом, одержав струс мозку і травми, а в його супутниці — дівчини із Закарпатської області — тріснула грудна клітка, було вибито зуби, зламано ніс і щелепу. В аварії її спотворило так, що експерти визнали тілесні ушкодження тяжкими.

З'ясувалося, що кинянка сіла за кермо водного мотоцикла вперше, жодних навичок з його водіння не мала, як не мала навіть і «сухопутного» водійського посвідчення. Тому прокуратура Голопристанського району притягла винуватницю аварії до кримінальної відповідальності за грубе порушення правил руху на транспорті, а районний суд присудив їй два роки обмеження волі з річним відтермінуванням виконання вироку й сплату постраждалій 153,3 тисячі гривень відшкодування матеріального збитку (видатки на лікування).

Утім, відпочивальники зазначають, що жорсткість правил користування водними велосипедами в нас, як завжди, «компенсується» їхнім невиконанням. Гідроцикли, часто-густо з розмазаним напідпитку, на курортах Херсонщини як носилися уздовж пляжів без номерів і дозволів, так і носяться, а всі проблеми з перевірялиниками їхні господарі норовлять залагодити дрібними хабарами.

Страйкують по–італійськи

Страйк по-італійськи розпочався в комунальному підприємстві «Херсонелектротранс», яке обслуговує тролейбусні маршрути обласного центру. Оскільки полишати роботу «офіційно» працівникам системи громадського транспорту не дозволили, бригади з ремонту рухомого складу виходять на зміну і... розтягують технічне обслуговування цього транспорту до безкінечності. В результаті з 65 тролейбусів на вуличні маршрути щодня виходить не більше 12—13 одиниць і чекати їх на зупинках доводиться по годині!

Підстава для акції протесту у транспортників вагома: чесно зароблену зарплату вони не отримують уже більше двох місяців. І керівництво підприємства нічого вдіяти не може: понад три чверті пасажирів херсонських тролейбусів становлять пільговики — пенсіонери та інваліди, витрати на перевезення яких має компенсувати бюджет. Але замість належних з початку року дев'яти мільйонів гривень КП «Херсонелектротранс» отримав тільки чотири мільйони, повідомляє його директор Михайло Мосін. А продаж квитків дає тільки чотириста тисяч гривень щомісяця, що в три з лишком рази менше, ніж потрібно на зарплату для двохсот членів трудового колективу підприємства. І це при тому, що зарплати в них вельми скромні: в середньому не більше 1600 гривень на місяць.

На безгрошів'ї і лотерея не допоможе

На Херсонщині знову загострилася проблема несплати за комунальні послуги. З початку року в краї на десять відсотків зросла заборгованість із заробітної плати, а одразу за нею споживачі почали нарощувати і борги з розрахунків за електроенергію, тепло, житло. Загалом по області постачальники послуг недоотримали 202,5 мільйона гривень (дані Головного управління статистики ОДА), однак найдошкульніше неплатежі вдарили по двох підприємствах, які забезпечують централізований обігрів обласного центру: КП «Херсонтеплоенерго» та державний ТЕЦ. За минулий опалювальний сезон абоненти не розрахувалися з ними і на 80 відсотків, тому енергетики змушені постійно вигадувати якісь нестандартні кроки, щоб переконати городян виконати свої фінансові зобов'язання. Спершу це були судові позови та автододзвін по домашніх телефонах абонентів із нагадуванням про борг, а тепер разом із батогом намагаються застосувати й пряник. Так, адміністрація херсонської ТЕЦ нинішнього року започаткувала серед городян лотерею — серед споживачів її послуг розігрують пральні машини, фени та кольорові телевізори. Умова для участі в розіграшу єдина — стовідсоткова оплата опалення. Та споживачі до перспективи отримати телевізор однаково ставляться без ентузіазму, і кажуть, мовляв, було б з чого платити за тепло, давно б розрахувалися, і жодних лотерей не треба.

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

Назріває дефіцит безплатних адвокатів

У Херсонській області працює понад чотириста професійних правозахисників. Однак для місцевої влади стало великою проблемою відшукати серед них потрібну кількість добровольців для надання допомоги за рахунок держави людям, що проходять у кримінальних справах, які знадобляться вже із січня наступного року. Головне управління юстиції Херсонщини організувало для кандидатів у безплатні адвокати конкурс, але заявки на участь у ньому подали лише тринадцять осіб, а на обов'язкове тестування знань законодавства з'явилося тільки семеро, причому один із них відбору не пройшов. Заступник начальника управління Ірина Кравченко каже, що восени доведеться проводити новий етап конкурсу, адже для ефективного правового захисту жителів області необхідно щонайменше два-три адвокати на кожний район і не менше сорока — на обласний центр.

Поламали «дах» від рибінспекції

Черговий корупційний скандал вибухнув на Херсонщині. Оперативники Держслужби по боротьбі з економічною злочинністю УМВС області за підозрою в отриманні хабарів затримали цілу групу посадовців з управління «Херсондержрибоохорони».

Історія доволі типова: рибінспектор затримав на Дніпрі 27-річного херсонця, котрий ставив сіті у час нересту, коли ловити рибу взагалі заборонено. Рибалка чесно сплатив за це адміністративний штраф і прийшов до управління просити, щоб йому повернули човен та дорогий мотор. Інспектор прийняв його і запропонував кращий, на його думку, варіант: городянин отримує майно назад і продовжує безперешкодно ловити рибу під його «дахом». Браконьєра ніхто не зачіпатиме, але за це він повинен віддавати по три тисячі гривень щотижня. Та цим не скінчилося. На виході з інспекторського кабінету прохача перехопив водій одного з керівників управління і почав вимагати ще вісім тисяч гривень для свого шефа.

Тут херсонець второпав, що доведеться заплатити більше, ніж отримати від продажу риби, і здав вимагачів міліції. Після передачі готівки правоохоронці вилучили три тисячі мічених гривень у сейфі рибінспектора, а ще вісім тисяч — у службовій «Ниві» посадовця «Херсондержрибоохорони». Причому з рук водія вони вже встигли перекочувати до чиновника, якого він возив.

Начальник сектору зв'язків із громадськістю УМВС Херсонщини, полковник Олена Ренкас додає, що інспектор, водій та його шеф затримані. Проти посадовців порушено кримінальну справу. Але насторожує інше. Ще рік тому та сама ДСБЕЗ у Голопристанському районі області ліквідувала злочинну групу з двох рибінспекторів, котрі замість того, щоб боротися з браконьєрами, брали з них данину. Тодішній начальник «Херсондержрибоохорони» Богдан Артющик після не менш гучного скандалу, судового процесу та публікацій у пресі подав у відставку за власним бажанням (хоча йому ніхто жодних звинувачень не висував), а багатьох інспекторів звільнили. Обласна державна адміністрація відзвітувала в Київ про «очищення лав» рибінспекції та нову еру прозорості.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сторінку підготував наш власний кореспондент у Херсонській області Сергій ЯНОВСЬКИЙ

Медицина по-сімейному чи сімейна медицина

Для реформування системи охорони здоров'я важливі не назви, а реальні зміни

Прокуратура Хмельницької області, порушивши кримінальну справу стосовно фельдшера «Швидкої допомоги» Білогірської центральної лікарні, звинуватила його в ненаданні потерпілому належної медичної допомоги. Завдана ножова рана не була смертельна, однак саме через недогляд медпрацівника хворий втратив багато крові і помер. Щоб встановити причинно-наслідковий зв'язок між загибеллю людини і непрофесійними діями фельдшера, знадобилась експертиза, яка тривала майже півроку.

Пораненого навіть не перев'язали

Факт нетиповий. Не так з точки зору загибелі людини через лікарську байдужість, халатність чи непрофесіоналізм (з такими скаргами доводиться стикатися доволі часто), як через те, що проти фельдшера все-таки порушено кримінальну справу. Та чи дійде вона до суду і чи вина обвинуваченого буде підтверджена, поки що говорити рано. Адже сам фельдшер наразі більшість звинувачень відкидає.

Початок історії був доволі стандартний. В одному із сіл посварилися двоє братів. Під час суперечки один із них отримав ножове поранення, тож сусіди викликали «швидку допомогу». Поки вона дісталась із райцентру, кров навколо рани встигла підсохнути і, як свідчить сам фельдшер, розріз десь у півтора сантиметри видавався зовсім незагрозливим. Медпрацівник запропонував потерпілому поїхати до лікарні. А коли той відмовився, довго вмовляти не став: він — один черговий на весь район, виклики можуть надійти і з інших місць, а тому тут йому надовго затримуватися нічого. На тому й розійшлися.

Хлопчина переночував ніч, а на ранок помер. Як було встановлено пізніше, через значну втрату крові і шок. Припускають, коли б його рану належним чином обробили або хоча б перебинтували, фатальних наслідків не було б. Натомість мати загиблого каже: фельдшер навіть пластир не наклав на місце поранення.

Якщо навіть закрити очі на фахові помилки, то не можна не помітити прямого порушення закону, коли медпрацівник не повідомив у правоохоронні органи про ножове поранення. Щоправда, він все-таки викликав міліцію, але... наступного дня, коли приїхав вже не лікувати, а констатувати смерть свого пацієнта.

Багато хто з односельців, навіть не знаючи про результати експертизи й порушення кримінальної справи, одразу зробили свої висновки: трагедія сталася через погане медичне обслуговування. Не будемо давати оцінок до завершення кримінальної справи. Та все-таки історія спонукає до роздумів. Як могло статися, що фельдшер із майже сорокарічним (!) стажем припустився таких помилок? Чому під руками у нього не було інструменту, котрий дав би змогу обстежити глибину рани? І де гарантії, що з іншим пацієнтом в іншому селі не може статися таке саме?

Про реформи звітуємо справно

Не так давно саме в Білогірському районі проходив своєрідний звіт місцевої влади та медиків щодо роботи галузі охорони здоров'я. Як це заведено нині, акценти робилися не так на згаданому випадку, як на питаннях реорганізації та оптимізації в мережі лікувальних закладів. Тоді ж прозвітували, що на постійному контролі перебувало виконання заходів національної, державної та районних програм.

Можна не сумніватися, що така оптимізація дає змогу хоч трохи, але все-таки зекономити бюджетні кошти. Але як усе це може вплинути на поліпшення медобслуговування? Уже вкотре автори нинішніх реформ намагаються переконати, що присутність не те що лікаря, а навіть фельдшера в кожному селі зовсім необов'язкова. Мовляв, для казни — обтяжливо, а користі мало.

ФАКТ

Медичну допомогу населенню Білогірського району надають 43 лікувально-профілактичні заклади. Внаслідок їх оптимізації скорочено по 10 ліжок у пологовому відділенні ЦРЛ та в терапевтичному відділенні Ямпільської дільничної лікарні, проведено оптимізацію (читай — скорочення) ліжкового фонду в інфекційному відділенні на 20 місць. Крім того, Ямпільську райлікарню реорганізовано в дільничну, а фельдшерський пункт села Загірці — в медичний пункт і приєднано до ФАПу села Йосипівці.

Та уявімо собі, що сільський лікар буквально за кілька хвилин міг би з'явитися біля пораненого. І навіть не помітивши небезпеки одразу, він все одно не поспішав би до райцентру, а зміг би через годину-другу знову навідатися. Це правда, що на місці він навряд чи зміг би здійснити хірургічне втручання, але простежити за станом хворого все-таки зумів би. І життя було б врятоване.

Гіпотетично можу припустити, що не тільки в цьому разі. Бо попри відсутність кримінальних справ та офіційної статистики щодо того, скільки хворих помирають через погане лікування, думається, пригадати щось схоже, в найрізноманітніших варіантах, зможуть не в одному селі. А так звана оптимізація не додає ні кваліфікації, ні просто кількості медперсоналу там, де це необхідно.

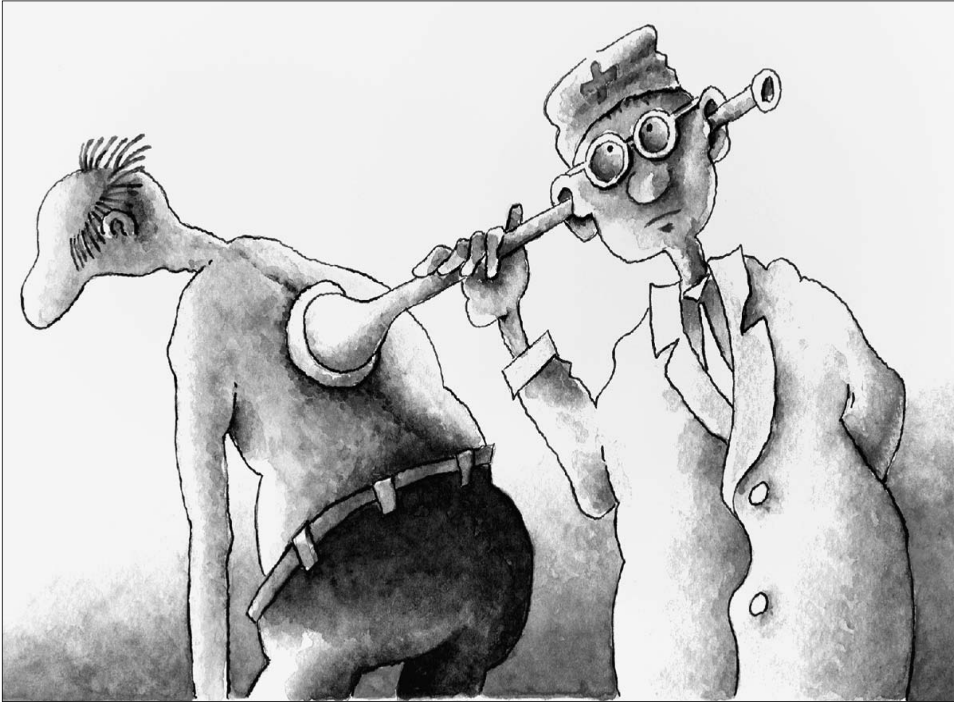
У тому ж Білогірському районі в лікувальних закладах працюють 67 лікарів й укомплектованість становить лише 77 відсотків. Про якого сімейного лікаря на селі може йтися, коли навіть у ЦРЛ кадрів не вистачає.

Щоправда, шукаючи вихід із ситуації, там видали десять цільових направлень для вступу в медичні ВНЗ і майже стільки ж у медучилища. Але й це зовсім не означає, що через п'ять—сім років нинішні студенти повернуться у глибинку.

Чверть ескулапів — пенсіонери

Дефіцит не те що висококваліфікованих кадрів, а навіть просто дипломованих спеціалістів у сільських дільничних і навіть районних лікарнях — проблема не сьогоднішнього дня. Роками її не вдається розв'язати. Однак тепер проголошено, що все змінить сімейна медицина.

Сучасна офіційна доктрина розглядає сімейну лікувальну практику як таку, що забезпечує тривалу опіку за здоров'ям людини і всіх членів її сім'ї незалежно від характеру хвороби, стану органів і систем організму в усі періоди життя. У щоденній практиці це має вигляд приблизно такий: роками сімейний лікар не просто спостерігає за станом здоров'я сім'ї, а стежить за профілактичними заходами, надає первинну допомогу, координує взаємовідносини хворого з іншими спеціалістами та медичними закладами тощо. Звучить багатообіцяюче. Сьогодні в області принцип надання медичної допомоги на засадах загальної практики сімейної медицини наявний у 138 закладах.

Але що змінилось у практиці сільського лікаря, фельдшера, медсестри, окрім назви? Хоч яку вивіску почепи, розумних, кмітливих, талановитих, а головне — охочих відправитись туди на роботу не додалося. Нині в області чверть (!) усіх лікарів — це люди пенсійного віку. Що далі від обласного центру, то відсоток цей стає більший, а в сільських лікувальних закладах перевалює за третину.

Коли ми зустрічалися з головним лікарем Зіньковецької амбулаторії загальної практики сімейної медицини в Деражнянському районі Інною Ліщишиною, стаж її роботи перевищував 42 роки. Про те, що свого часу тамтешня дільнична лікарня обслуговувала чотири села та хутір, тепер уже й забули. З усіма пацієнтами, а це близько восьмисот людей, тепер має справлятись сімейна амбулаторія. До того ж на молоде підкріплення особливо розраховувати не доводиться.

Щоправда, не так давно в лікарню направили на роботу новоспечених фельдшера та акушера. Але що може втримати молодих дівчат у селі, коли в однієї батьки та рідний дім залишилися у Хмельницькому, в іншої — в Кам'янці-Подільському. А в Зіньківцях обом доводиться знімати кімнати. І перша зарплата у молодих дипломованих спеціалістів ледь дотягувала до восьмисот гривень. Тож можна не сумніватися, що за першої ліпшої нагоди молоді медпрацівники намагатимуться влаштуватися ближче до рідного дому. А пацієнти із Зіньковець, Радянського, Підлісного, Яблунівки, хутора Бомково і сотень схожих населених пунктів залишаться, у кращому разі, під опікою своїх лікарів та фельдшерів-пенсіонерів. Та й то лише тоді, коли їхні медичні заклади не зачепить теперішня оптимізація.

Третина лікаря на 10 тисяч населення

Але навіть управлінці в системі охорони здоров'я вимушені зізнатися, що й остання вже перестала давати той ефект, на який розраховували спочатку. Констатують: темпи переорієнтації первинної ланки на засади сімейної медицини протягом останніх років сповільнились. Показник забезпеченості сімейними лікарями в області залишається останніми роками майже незмінний. Якщо протягом двох позаминулих років він становив 2,0 на десять тисяч населення, то за два минулі зріс лише до 2,1. У цілій низці районів ця цифра не доходить і до 1,5, а, скажімо, в Летичівському взагалі становить третину середньостатистичного сімейного лікаря на 10 тисяч населення. То про які якісні зміни в медичному обслуговуванні можемо вести мову?

Крім того, як засвідчують самі медики, в центральних районних лікарнях працюють близько сотні дільничних терапевтів і майже стільки ж у міських поліклініках, яких, відповідно до планів реформувань, потрібно спрямовувати на спеціалізацію із сімейної медицини. Згідно з місцевими планами, протягом наступних семи років перекваліфікацію мають пройти 367 лікарів, з яких у нинішньому — 33. Але спробуймо поставити собі одне запитання: чи справді реально не просто видати довідку про перекваліфікацію, а змінити свідомість і ментальність дільничного лікаря з 30—40-річним стажем?

Залишимо його без відповіді. Для себе її так чи інакше шукатиме кожен пацієнт, що прийде на прийом і сподіватиметься на справді кваліфіковану медичну допомогу. Утім, так було завжди, коли практику сімейної медицини у нас успішно заміювала своєрідна «медицина по-сімейному». У тому розумінні, що пацієнти просто перестали довіряти лікарям і самі за допомогою реклами, Інтернету і сімейних порад почали ставити діагнози, купувати медпрепарати й лікувати себе. Щоправда, відповідальність за кінцевий результат при цьому ніхто не несе. Але ж хіба не те саме відбувається і в теперішній сімейній медицині? Випадок, з якого довелося розпочати цю розмову, — яскравий тому приклад.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Таблетки з кодеїном можуть вилучити з вільного продажу

В Україні хочуть заборонити продавати без рецептів ліки, що містять малі дози кодеїну. З такою ініціативою виступила Державна служба з лікарських засобів. Відповідні зміни має бути внесено в наказ Міністерства охорони здоров'я України від 31.10.2011 р. №723 «Про затвердження Ліцензійних умов здійснення господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами».

— Ми не є регуляторним органом і не маємо права законодавчої ініціативи, ми лише можемо звернути увагу МОЗ на цю проблему, — каже прес-секретар голови Держлікслужби Олена Лицоєва. — До речі, в сусідній Російській Федерації її вже розв'язали.

Із 1 червня препарати, що містять кодеїн (у тому числі знеболюючі та противокашлеві) у РФ можна реалізовувати лише за рецептами. Як стверджують російські вартові порядку, наркомани в кухонних умовах навчилися робити з них дезоморфін («крокодил», другий за популярністю після героїну важкий наркотик).

Тим часом в Україні обсяги продаж таких препаратів зростають. Експерти припускають, що однією з причин несезонного збільшення попиту на ліки від кашлю з кодеїном може бути їх «немедикаментозне застосування наркозалежними особами».

Щоб убезпечити від спокуси підлітків, Держлікінспекція пропонує заборонити продавати будь-які медикаменти дітям до 14 років. «Це стосується й рецептурних, і безрецептурних препаратів», — уточнює Олена Лицоєва.

Останню ідею експерти сприймають неоднозначно. Фармацевти кажуть: чиновники вирішили ще більше ускладнити життя пацієнтам. Після того, як в Україні заборонили продавати ліки через Інтернет з доставкою додому, хворі просто змушені посилати в аптеку більш здорових родичів, нехай навіть неповнолітніх. А що їм робити, якщо поруч більше нікого немає?

— Безперечно, потрібно підвищувати культуру реалізації лікарських засобів, але не можна перегинати палицю, — вважає президент Всеукраїнської ради із захисту прав і безпеки пацієнтів Віктор Сердюк. — Сувора заборона продавати медпрепарати дітям може завдати певної шкоди. Уявіть картину: мама лежить удома зі зламаною ногою й відправляє сина з рецептом по пігулки, а з аптеки той повертається ні з чим — фармацевт ліків не продав... Тут необхідно прийняти зважене рішення. Адже це, за великим рахунком, питання професійної етики. Потрібно прописати відповідні правила або інструкції для фармацевтів і обов'язково — виняток із цих правил.

ДОВІДКОВО

«Кодеїн» належить до групи опіатів і може спричинити таку само залежність, як і розчин опію, стверджують у Держлікінспекції. В Україні ліків, що містять незначну дозу цієї речовини, продають без рецепта.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Чи справді реально змінити свідомість і ментальність дільничного лікаря з 30—40-річним стажем?

В Ужгороді відкрили «Покров»

Заснували цей медзаклад представники православного духовенства, вихідці із США. Один із організаторів архімандрит Григорій, який за океаном очолює монаше братство, повідомив, що проект стартував три роки тому, коли священики отримали земельну ділянку під будівництво. «Наш перший проект в Ужгороді — благодійна медична клініка, що понад три роки успішно діє. Нині ж запрацював повноцінний медичний заклад, обладнаний сучасною апаратурою», — зазначив архімандрит.

Новий медцентр — це компактна лікарня, на першому поверсі якої діятиме поліклінічний підрозділ діагностики, на другому — дві операційні та харчовий блок, на третьому — стаціонарне відділення з комфортними дво- та одномісними палатами з кондиціонерами, телевізорами, доступом до Інтернету, індивідуальними санвузлами.

За словами директора закладу Анатолія Тимченка, медичний центр «Покров» використовує новітнє закордонне обладнання. Тут працюватимуть фахівці, які попередньо пройдуть стажування у провідних європейських клініках.

Голова облради Іван Балога як позитив відзначив той факт, що в медичній галузі відкриваються такі потужні центри: «Заклад заснували благодійники, які хочуть, щоб закарпатці мали змогу отримати медичні послуги світового рівня».

Влад МИКИТА,
Василь НИТКА.

Фото
Влада МИКИТИ.

Під час відкриття медзакладу.

Відповідні умови для... дива

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Голос України» неодноразово розповідав про причини та авторів ідеї депортації клінічних відділень Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Л. Громашевського з прилаврської території і знищення, по суті, лікувальної та наукової бази найбільшого в країні закладу такого профілю.

Нагадаю, до цієї ганебної операції долучився Кабінет Міністрів і... Національна академія медичних наук, що є подвійним абсурдом з огляду на призначення і медицини, і науки. Бажання вдатися до «евтаназії» клініки, де лікують хворих на СНІД, нейроінфекції та вірусні гепатити, виявилося для просто чиновників і чиновників від медицини нестерпним, наче свербіж: його прояви щоразу посилюються під «благочестиві» заклики настоятеля Києво-Печерської лаври єпископа Павла (Лебедя) «очистити «центр вселенського православ'я» від «притону». «Ситуація, коли я або братія монастиря молимося, просимо вибачення у Господа, одночасно озираючись навколо, чи немає поблизу хворих на небезпечні захворювання, — протиприродна. Уряд прийняв абсолютно правильне рішення, затвердивши указ на відселення лікарні», — так владика пояснив журналістам необхідність створення стерильних умов для лаврської братії. Залишається сподіватися, що Господь під час цих відфільтрованих від людського страждання молитов не тільки пробачить тутешньому духовенству і ченцям переступу християнських заповідей, а й просвітить їх в основах медицини: ні ВІЛ, ні вірусні гепатити, ні нейроінфекції, озирайся — не озирайся, повітрям не передаються. А ось якщо у певний спосіб «відпускати гріхи» запопадливим до «нічного розкаяння парафіянкам», підчепити якусь неприємність можна...

Намагаючись виконати «абсолютно канонічне рішення» уряду, ніхто не перейнявся ні проблемами медколективу, ні потребами хворих. Комусь розумному спало на думку переселити відділення в неробочий корпус шкірно-венерологічного диспансеру на околиці Києва, де навіть бомжі не зважилися облаштувати собі нічліжку через обвалену стелю. Вкладати кошти в ремонт цих «апартаментів» — до того ж орендованих на кілька років — все одно, що розвіяти взятий під високі відсотки банківський кредит за поривами вітру.

Парадокс цієї ідеї зрозумілий навіть пацюкам — єдиним «пацієнтам», що зважилися на «прописку» в руїнах. Тим паче очевидна вона для фахівців: міська санітарно-епідеміологічна станція після проведення експертизи в січні цього року надала висновок про «неможливість розміщення інфекційного відділення в будівлі лікувального корпусу на вулиці Галицькій, 4». У березні, коли тема переселення знову набула «актуальності», спеціально створена комісія зафіксувала в об'єкті оренди тріщини і просідання фундаменту, відсутність його гідроізоляції, руйнацію цегляної кладки, відсутність електропостачання, діри в покрівлі, цвіль і грибок на стінах та інші «принади» для ефективного лікування потенційних пацієнтів. (Мабуть, паралельно з переїздом його ініціатори планували здійснити і медичний експеримент: вплив грибка на життєздатність вірусів — хто кого «з'їсть» перший, аби вже «переможець» доконав хворого). Зрозуміло, що після переліку цих «архітектурних надбань» наполягати на переїзді в диспансер стало незручно навіть тим, хто звик слухняно виконувати накази.

Після широкого розголосу в ЗМІ, зокрема, ще раз нагадаю, і в «Голосі України», та протестів громадськості в історії з примусовим виселенням лікарні, яку так затято «возлюбили» печерські панотці, що не побачили в її пацієнтах «ближнього», взяли «тайм-аут». На спеціальній нараді в МОЗ президент НАМН Андрій Сердюк запевнив, що «клініка працюватиме у звичайному режимі й питання про переведення хворих в інші установи не підніматиметься, доки не буде створено відповідних умов в інших закладах». Одне слово, президент академії передумав екстерном виганяти «поналежавших» на вулицю і ласкаво дозволив приймати до стаціонару претендентів на противірусну терапію. Здавалося б, усе зрозуміло. Дискусію вичерпано, всі, хто переймається долею закладу, кинулися створювати «відповідні умови» для пацієнтів клініки...

Але це «пацан сказав — пацан зробив». А президент НАМН — людина поважна: академік, колишній міністр, автор багатьох винаходів, зокрема, концепції гігієнічного регламентування для населення, яке проживає біля джерел електромагнітного випромінювання: він, звичайно, не допустив би, щоб хворі «регламентувалися» грибком. Хоча, якщо добре подумати, то відсутність електропостачання якраз у концепцію вписується: нема джерела — нема випромінювання. Лежи біля цвілої стіни — оздоровлюйся...

Гірка іронія автора ще більше гірчить від цілком можливого втілення цієї картини в життя. У квітні з'являється ще один експертний висновок, затверджений заступником голови державної санітарно-епідеміологічної служби Людмилою Черненко. Чи то за місяць, що минув після попереднього вивчення будівлі та виставлення незадовільної оцінки її стану, встигли все капітально відремонтувати й оголосити бойкот пацюкам, чи то сталося диво, вимолене печерськими панотцями, але раптом непридатне приміщення стало... «відповідати вимогам чинного санітарного законодавства України» (!).

Чим насправді пояснюється «революційний» прорив у висновку? І тут ми натрапляємо на дивовижний збіг обставин. З'ясувалося, останню експертизу проводила державна установа «Інститут гігієни та медичної екології імені О. Марзєєва АМНУ». Саме той інститут, який тривалий час очолював пан Сердюк, звідки виріс до президента Академії медичних наук і нині керує ним у ще вищій іпостасі. Якщо це випадковість, то така специфічна, що справді нагадує «оцерковлене диво»...

Утім, можливо, воно виростає із цілком земного підґрунтя. Президент НАНУ звик своє слово тримати. Сказав — на вихід з речами. І робить усе для «відповідних умов»? А що не для пацієнтів та колективу клініки, то це дрібниця. Головне, гігієнічно регламентувати братію, котрій доводиться проживати біля джерела людського страждання. Бо який комфорт для молитви під його опроміненням. І прощення Господа не розчуєш...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У ТЕМУ...

Відкритий лист православної християнки, жительки міста Миколаєва Гудзь Ганни Борисівни до ченців Києво-Печерської лаври.

Історія православ'я свідчить, що монастирі завжди були осередками не тільки релігії, а й освіти, культури, носіями кращих людських якостей: добра, турботи про близьких, допомоги стражденним, милосердя. Саме монастирі навчали грамоти бідних дітей, створювали притулки для сиріт, богадільні для старих людей, лікарні для незаможних, за що народ особливо шанував їх, жертвував свої останні гроші, йшов за тисячі верст, щоб поклонитися їм. І хоча минули століття, імена тих, хто рятував людей від лиха, і зараз вимовляють із благоговінням.

Приклад тому — чернець Києво-Печерської лаври святий Агапіт, який посів гідне місце в плеяді прадавніх лікарів, визнаний світом великим цілителем нарівні з Авіценною, Гіппократом, Пантелеймоном. Вам би, нинішні насельники Лаври, продовжити його святу справу, усіма даними Богом здібностями допомагати лікарям клініки ставити на ноги людей, що потрапили в біду, — з волі Господньої, що стали найближчими вашими сусідами. Служити біля їхніх ліжок молебні з Акафістом святому Агапіту та з водосвяттям, окропляти й напувати хворих цією освяченою водою, сповідувати їх, причащати, творити за їхнє здоров'я милостиню.

Та й згадайте слова Господа: якщо хворий хто, покличте пресвітера, нехай помолиться над вами, помаже вас вином і єлеєм. Ви геть-чисто викреслили зі своєї пам'яті ці Його настанови. Забули ви й інші слова з Євангелія: я був хворий і ви не прийшли до Мене, ідіть від Мене, прокляті, у вогонь вічний, уготований дияволу й ангелам його.

Євангеліє дане нам не для того, щоб ставити його в золоченій оправі на книжкову полицю або класти на аналой. По ньому потрібно жити, звіряючи з ним кожне своє слово, кожен крок, кожен учинок. Ви ж знехтували це. То як же на Страшному суді ви збираєтеся тримати відповідь перед Богом за те, що не тільки не відвідали хворих з добрими намірами, з бажанням допомогти їм, а, навпаки, розгорнули кампанію, щоб викинути їх з упорядкованих, пристосованих до успішного лікування палат мало не під відкрите небо.

Переконливо раджу: припиніть свої зазіхання на будівлю клініки доти, доки їй не підберуть зручне, добре обладнане приміщення, оснащене сучасним обладнанням і лабораторіями. Інакше народ України підніметься проти вас, тому що багато людей уже замислюються над тим, а що буде зі мною, з моїми дітьми, якщо ми потрапимо в таку саму біду, як і ці нинішні пацієнти клініки? Обстоюючи їхні інтереси, ми цим обстоюємо і свої. Отож прийдімо їм на допомогу.

Господь, прощаючись із земними своїми послідовниками, сказав: «Тож любіть одне одного. По любові вашій усі дізнаються, що ви Христові». Щось, добродії ченці (назвати вас братами в ситуації, що склалася, не хочу), вашої любові до людей не видно. То чи Христові ви?

Раба Божа Ганна Гудзь.
(Лист друкується зі скороченнями.)

ДОСЛІДЖЕННЯ

Учені виростили печінку зі стовбурових клітин людини

Учені Університету міста Йокогама вперше у світі виростили печінку з людських індукованих плюрипотентних стовбурових клітин iPS в організмі миші, **повідомила в п'ятницю газета «Йоміурі».**

Учені виростили зі стовбурової клітини-iPS людини три види клітин, необхідних для будови тканин печінки. З їх допомогою їм вдалося створити клітину-прародительку клітини печінки, яку й було пересаджено миші. В організмі миші ця клітина перетворилася на звичайну клітину печінки. Вирощений орган невеликий — лише 5 міліметрів, однак його склад і функції нічим не відрізняються від людської печінки. Вирощена печінка виробляє протеїни й розщеплює лікарські препарати, що надходять до організму, безперебійно працюють у ній і кровоносні судини.

Керівник групи вчених професор Хідекі Танігуті вважає, що цей успіх відкриває дорогу для досліджень і створення інших органів. «Використовуючи ті самі прийоми, ми можемо створювати й інші органи, наприклад, підшлункову залозу», — вважає професор.

Уперше штучні багатофункціональні стовбурові клітини неембріонального походження, так звані індуковані плюрипотентні стовбурові клітини (induced pluripotent stem cells — iPS), здатні формувати здорові клітини різних органів, були отримані професором університету Кіото Сінья Яманака в 2006 році, котрого вважають одним з найвірогідніших претендентів на Нобелівську премію серед японських учених.

Стовбурову клітину було створено зі звичайної клітини шкіри людини. Це відкриття зняло етичну проблему використання ембріональних клітин людини й дало перспективи створення тканин і органів замість ушкоджених чи втрачених внаслідок хвороби або травми. Будівельним матеріалом для цих органів і тканин стануть клітини самої людини.

За шість років з моменту відкриття iPS-клітин, учені, піддаючи їх різним впливам, навчилися вирощувати клітини серцевого м'яза, кишечнику, підшлункової залози, сітківки ока, крові, шкіри, а також нервові клітини. Головною проблемою, що гальмує використання таких клітин у медицині, залишається високий ризик розвитку онкологічних захворювань.

Кількість випадків раку, що виявляють щорічно, до 2030 року перевищить 22 мільйони

Такі дані були отримані в ході дослідження, проведеного фахівцями **Міжнародного агентства з вивчення раку (IARC).** Результати роботи опубліковані в журналі The Lancet Oncology.

Співробітники IARC, що входить у структуру Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), вивчили дані про поширеність онкологічних захворювань у 2008 році. Вони також оцінили динаміку ракових захворювань у період з 1988 по 2002 рік і на основі цих даних склали прогноз на 2030 рік.

За результатами дослідження, в 2008-му в країнах, індекс розвитку людського потенціалу (ІРЛП) яких перевищує середній рівень, 62 відсотки всіх випадків раку становили пухлини молочної і передміхурової залоз, легенів, стравоходу, шлунка, товстого кишечнику та печінки. Жителі держав з низькими показниками ІРЛП частіше страждали на злоякісні новоутворення шийки матки, а також печінки та грудей.

У чоловіків найчастіше виявляли онкологічні пухлини простати, легенів і печінки. Рак грудей і шийки матки був найпоширенішим серед жінок. Усього в 2008 році було зареєстровано близько 12,7 мільйона випадків онкологічних захворювань. За оцінками авторів роботи, до 2030 року цей показник становитиме 22,2 мільйона нових випадків раку.

Фахівці IARC зазначили, що зростання соціально-економічних показників у багатьох країнах супроводжується зниженням захворюваності на інфекційно обумовлений рак і одночасним збільшенням частки пухлин, розвиток яких пов'язаний з гормональними розладами та незадовільним харчуванням.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Точмаш", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Точмаш", які знаходяться у виробничих приміщеннях та на території ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, а саме: товарно - матеріальні цінності у кількості - 2581 позицій за списком, незадіяне у виробничому процесі, непридатне до подальшого використання, початкова ціна продажу - 1 957 272,77грн. з ПДВ., гарантійний внесок - 195727,28грн. З фіксованими умовами конкурсу, а також зі списками майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 02 липня 2012р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 10 липня 2012р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: 0(62) 304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном ВАТ "Точмаш", яке виставляється на конкурс можна на ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК", а саме - будівля матеріального складу (літ. Ю-1), площа - 1009,1кв.м., яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Умова, 1 р, початкова ціна продажу - 105 515,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 5 275,75грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 19 червня 2012р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 20 червня 2012р. на Донецькій філії товарної біржі "ИННЕКС" об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "СКАРЛЕТ - ДОНЕЦЬК". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю "ДЕСЛА" (код 30625224, Миколаївська область, м. Миколаїв, Заводський район, вул. Чкалова, буд. 33-А) 22 травня 2012 року прийнято рішення про ліквідацію підприємства та призначено ліквідаційну комісію на чолі з Постикою Андрієм Леонідовичем (телефон 0958741994). Вимога кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 54056, м. Миколаїв, а/с 14.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151, р/р 2600001258208 МФО 325365 ХВ ЦФ ПАТ "Кредобанк", оголошує про проведення аукціону по реалізації

1. Майно підприємства банкрута ВАТ "Шепетівський завод культиваторів" Хмельницька область м.Шепетівка, вул. Тітова 1А . А саме : Нежитлові будівлі у кількості 31 одиниця загальною площею 67400,5 кв.м ; Споруди у кількості 74 одиниці; Колісні транспортні засоби у кількості 5 одиниць; Обладнання та устаткування у кількості 545 одиниць; Товари на складі у кількості 6273 одиниць (Згідно переліку).Площа земельної ділянки 139532 кв.м (у оренді.)

Стартова вартість майна - 13 207 300,00 гривень з врахуванням ПДВ

Дата аукціону 12.07.2012р. З переліком майна можна ознайомитися на сайті ptbr.hm.ukrtel.net. Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

Аукціон проводиться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Інформація про проведення аукціону з продажу майна
ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325)

Лот 1. Автомобіль Volkswagen Transporter, 2008 р.в., шасі № WV1ZZZ7HZ9H015286, реєстр. № AA9216IE. Початкова ціна: 273 400,00 грн.

Лот 2. Автомобіль KIA Magentis, 2008 р.в., шасі № KHEGD222245370748, реєстр. № AA5598AI. Початкова ціна: 54 400,00 грн.

Лот 3. Автомобіль KIA Magentis, 2008 р.в., шасі № KHEGE222265079411, реєстр. № AA5994MA. Початкова ціна: 75 200,00 грн.

Лот 4. Автомобіль Chevrolet Lacetti, 2006 р.в., шасі № KL1NF35BE8K836605, реєстр. № AA9364EX. Початкова ціна: 66 100,00 грн.

Ціни вказані з урахуванням ПДВ 20 %.

Місцезнаходження майна: м. Київ.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду та початкової ціни за позиціями за тел. 537-47-54.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 22 червня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 11-00, 25 червня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

На виконання Ухвали Господарського суду Донецької області від 05 травня 2011 року у справі №5/76б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Донспецпром" (і.н. 30645586), з метою спростування передчасного оголошення, що було опубліковано в офіційному друкованому засобі інформації - газеті Верховної Ради України "Голос України" №78 (5073) від 21 квітня 2011 року, повідомляємо таке.

Дійсно, Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, місто Донецьк, вулиця Артема, 157) від "04" квітня 2011 року порушено провадження у справі №5/76-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Донспецпром" (і.н. 30645586), місцезнаходження: 83087, Україна, місто Донецьк, вул. Калініна, 51 та введено процедуру розпорядження майном. Водночас введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та заборонено будь-яким особам відчужувати майно боржника без згоди розпорядника майна.

Розпорядником майна боржника - Товариства з обмеженою відповідальністю "Донспецпром" (і.н. 30645586), призначено арбітражну керуючу Ковалко Галину Іванівну, (ліцензія серії АВ №470473, і.н. 2385609628, адреса: 80100, Львівська область, місто Червоноград, вул. Клюсівська, буд. 18, кв. 29).

Втім підготовче засідання у зазначеній справі ще не відбулося, ухвалу господарського суду за його результатами не постановлено, а відтак раніше згадне оголошення не тягне за собою правових наслідків у вигляді початку перебігу строку звернення кредиторів із вимогами до боржника. За результатами підготовчого засідання ініціюючим кредитором буде опубліковано відповідне оголошення. Раніше опубліковане оголошення ТзОВ "Компанія " Лізинговий дім "офіційно скасовує.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 29.05.2012 р. по справі № 29/5005/4432/2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю "Техмонтажресурс", код ЄДРПОУ 36906925, адреса: 49106, м. Дніпропетровськ, пров. Добровольців, буд.17.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056)770-27- 40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 29.05.2012р. по справі № 5021/1639/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Фрунзе - Будіндустрія" (адреса: 40000, м. Суми, вул. Горького, 58, код 34013232, р/р 26006014019400 в АКІБ "УкрСиббанк" м. Харків, МФО 351005) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Міжнародна громадська організація "Міжрегіональна асоціація підтримки малого та середнього бізнесу України та Росії" (надалі-Асоціація)

інформує про проведення позачергового з'їзду членів Асоціації, який відбудеться 06 липня 2012 року за адресою: м. Київ, вул. Леонтовича 5, оф. 301 о 10.00. Реєстрація членів Асоціації з 09.00 години 06.07.2012 року.

Господарським судом Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м.Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14, ухвалою від 15.05.2012 р. в порядку ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" порушено справу про банкрутство № 5027/291-б/2012 Новоселицького виробничого управління житлово-комунального господарства (юридична адреса: 60300, Чернівецька обл., м. Новоселиця, вул. Центральна, 140, код 03357292, розрахунковий рахунок 26005177408 в ПАТ "Райфазен Банк Аваль" у м. Київ, МФО 380805). Постановою від 29.05.2012 р. дане підприємство визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабанюка Віктора Степановича (ліцензія сер. АБ № 547815 від 19.10.2010 року), що мешкає за адресою: 58022, м. Чернівці, вул. Залозецького 38/1.

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/4435/2012 від 05.06.2012 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ТЕХНОАЛЬЯНС ТРЕЙД ЛТД" (код ЄДРПОУ 37877487) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРТЕХБУД", код ЄДРПОУ 19158092). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Степового Фронту, буд. 42, корп. 1, кв. 16. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ТЕХНОАЛЬЯНС ТРЕЙД ЛТД" (код ЄДРПОУ 37877487).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі № 5011-49/327-2012-15/183-2012 про банкрутство Комунального підприємства по обслуговуванню закладів соціальної сфери "Плодоовочі" (КП "Плодоовочі") код 24940647, адреса; 01103, м. Київ, вул. Військовий проїзд, 1, п/р № 26000014470401 в ПАТ "Банк "Фінанси та кредит" у м. Києві, МФО 300937.

Ухвалою господарського суду м. Києва у справі № 5011-49/327-2012-15/183-2012 від 29.05.2012 р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стоян Марину Миколаївну (ліцензія серії АВ № 600801, видана Міністерством юстиції України 24.05.2012 р. (поштова адреса: 02100, м. Київ -100, а/с № 166).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Особи, які бажають взяти участь у санації боржника, можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції щодо санації (план санації).

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 29.05.2012 р. по справі № 10/5026/322/2011 ТОВ "Ліспромтрейд" (18008, м. Черкаси, вул. Хоменка, 24, кв.80, код ЄДРПОУ 35274441, р/р 26000013015469 в ПАТ "ВТБ Банк", МФО 321767) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гончарова Анатолія Олександровича (ліцензія серії АВ № 482127, видана Державним департаментом з питань банкрутства 19.10.2009 р., адреса для листування: 18005, м. Черкаси, а/с 893. Печатки, штампи та установчі документи банкрута вважати недійсними.

Голова ліквідаційної комісії Симонов Андрій Леонідович повідомляє, що постановою Господарського суду Донецької області по справі № 5006\27\696\2012 від 31.05.2012 р. визнано банкрутом Мале приватне підприємство "Галакс" ЄДРПОУ 13537629, м. Маріуполь, вул. Енгельса, 60 та відкрита ліквідаційна процедура строком до 31.11.12 р.

Ліквідатором по справі призначено голову ліквідаційної комісії МПП "Галакс" Симонова Андрія Леонідовича.

Вимоги кредиторів приймаються впродовж 1 місяця з дати виходу даного оголошення за адресою: м. Маріуполь, вул. Фонтанна, 70, каб.309, тел. 0629410850.

Інформація про проведення аукціону з продажу майна
ТОВ "Український промисловий банк", код ЄДРПОУ 19357325
(ціни знижено на 30 %)

Лоти 1 - 2. Алюмінієві перегородки з установкою, 2 шт., 2007 р.в. Початкові ціни: від 2327,64 до 2861,04 грн.

Лот 3. Дверний блок, 2004 р.в. Початкова ціна: 252,84 грн..

Лот 4. Картотека AIKO AFC 04 с файловими папками FP-100 (150шт.), 2008 р.в. Початкова ціна: 1251,60 грн..

Лоти 5 - 8. Касові алюмінієві перегородки з монтажом і тон.плівкою (4 шт.), 2007 р.в. Початкові ціни: від 1459,08 до 2426,76 грн. (за одиницю).

Лот 9. Конструкція алюмінієва з установкою, 2008 р.в. Початкова ціна: 1162,56 грн..

Лот 10. Кронос ОП8Р, 2009 р.в. Початкова ціна: 1200,36 грн..

Лот 11. Локальна сітка СКС, 2007 р.в. Початкова ціна: 1474,20 грн..

Лот 12. Міні АТС, 2004 р.в. Початкова ціна: 1953,00грн..

Лот 13. Нормалізатор напруги НОНС-1000, 2007 р.в. Початкова ціна: 1669,92грн..

Лот 14. Охоронна сигналізація, 2007 р.в. Початкова ціна: 1118,88 грн..

Лот 15. Охоронно-пожежна сигналізація, 2007 р.в. Початкова ціна: 3784,20 грн..

Лоти 16 - 24. СДМ "Банкнота-1КУ", 9 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 1223,88 до 1741,32 грн.

Лоти 25 - 27. Сейфи, 3 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: від 997,08 до 2105,04 грн.

Лот 28. Стійка абонентських ячейок АВ.50, 2008 р.в. Початкова ціна: 3183,60 грн..

Лоти 29 - 32. СДМ "Банкнота-1КУ", 4 шт., 2007-2008 р.в. Початкові ціни: від 1342,32 до 2046,24 грн.

Лот 33. Лічильник банкнот SHINWOO SB1100, 2008 р.в. Початкова ціна: 12536,16грн..

Лоти 34 - 35. Прилад контролю грошей "МагИК, 2 шт., 2008 р.в. Початкові ціни: 1256,64 грн. (за одиницю).

Ціни вказані з урахуванням ПДВ 20 %.

Місцезнаходження майна: м. Київ та регіони.

Додаткова інформація щодо майна, його огляду та початкової ціни за позиціями за тел. 537-47-54.

Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".

Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 22 червня 2012 р.

Час та місце проведення аукціону: 10-00, 25 червня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.

Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.

ТОВ "ХАРВЕСТ КОНТРАКТ" 2 липня 2012 року об 11-00 годині за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44 (конференц-зал ТОВ "Агромат-Центр") проводить аукціон по продажу майна, що належить ТОВ "Табол", а саме:

№ Лота	Найменування майна	Комплектація	Кількість	Початкова ціна, грн. без ПДВ.
1	Система відображення інформації Leaster Screen DV20	Повнокольоровий світлодіодний екран (пітч 20мм. Розмір екрана 3,84*3,84); Персональний комп'ютер з програмним забезпеченням для виводу інформації на світлодіодному екрані; Передавач сигналів Frame Board; Динаміки для зовнішнього використання (2шт.); Комплект кабелів та розломів, монтажний комплект.	1	91466,67

Загальна вартість майна складає 91466,67 (дев'яносто одна тисяча чотириста шістдесят шість) гривень 67 копійок без ПДВ.

Ознайомитись з об'єктом продажу можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: (067) 2311521

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 10 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві, МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389; отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".
- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260093291101 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві, МФО 380980, код ЄДРПОУ 37815389; отримувач - ТОВ "Харвест Контракт".

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою: м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22.

Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Житлово–комунальний діалог: питань багато, а де ж відповіді...

Спроби окремих українців розібратися у житлово-комунальній арифметиці можна легко об'єднати під рубрикою «А вам слабо?». Роками люди намагаються дізнатися, за що платять, звертаються до різних інстанцій, ведуть із ними тривале листування, і все дарма. Попри численні заяви влади про відкритість і прозорість приміром процесу формування тарифів, насправді все не так. Між житлово-комунальними організаціями, що обслуговують будинки, та їх мешканцями зведено велетенську залізобетонну стіну нерозуміння.

Цими днями киянин Михайло Збирко «відсвяткує» другу річницю тісних взаємин зі своєю житлово-обслуговувальною організацією. Увесь цей час чоловік намагається знайти, як то кажуть, спільну мову із комунальниками. Але порозумітися не вдається. Налагодити контакт заважає небажання комунальників відповідати на конкретні питання. «Усе одно, що запитуєш: «Котра година?», а тобі відповідають: «На вулиці падає дощ», — розповідає Михайло Дмитрович. Він уже назбирав кілька тек відписок із різноманітних інстанцій: від районної прокуратури до адміністрації Президента. Та і досі не знає:

Хто, коли та як вираховував площу прибудинкової території?

Очікуючи відповіді на це питання від обслуговувальної організації (до слова, йдеться про третє відділення комунального підприємства з експлуатації та ремонту житлового фонду «Житло-сервіс»), наш читач вирішив самотужки виміряти площу прибудинкової території. Знання та сили для цього мав. Як-не-як, а свого часу чоловік був депутатом Київради першого скликання і з 1990 по 1994 рік обіймав посаду голови постійної депутатської комісії з житлових проблем і комунального господарства.

— Ми з сусідом взяли 20-метрову рулетку і все виміряли. Обрахували, і вийшло, що реальна прибудинкова територія для нашого будинку становить 1368 кв. м.

Отримане число виявилось у чотири рази меншим від заявленої обслуговувальною організацією площі. Скільки читач не просив показати їхні розрахунки — все марно. Комунальники ховаються за фразою: «КП «Житло-сервіс» наполягає, що площа території для зазначеного будинку становить 5474 кв. м». Запрошення Михайла Дмитровича прийти і разом із ним переміряти територію ігнорується. Та це — тільки квіточки.

— У вересні минулого року КП «Житло-сервіс» надіслало листа, в якому принаймні спробувало конкретно відповісти на мої питання. Так от, як з'ясувалося, земельна ділянка за адресою мого будинку (бульвар Верховної Ради, 21-б) належить до комунальної власності. Чорним по білому в листі прописано: «Жодних цивільно-правових угод чи інших законних підстав, на яких право власності на цю ділянку перейшло до фізичних чи юридичних осіб, немає». Виникає питання:

якщо це комунальна власність, то чому я плачу за її утримання як за свою приватну?

Відповісти на це запитання киянину не змогли ані в самій обслуговувальній організації, ані в районному суді. Тепер Михайло Дмитрович сподівається на допомогу апеляційного суду.

Між тим, окрім питання про прибудинкову територію, цікавить його і те:

Хто і на якій підставі без відома власників квартир продав нежитлові приміщення?

— Наш будинок зведено за кошти інвесторів. Тобто всі ми разом фінансували будівництво у тому числі й технічного поверху. Але що маємо зараз: технічний поверх викуплено.

Власники квартир на останньому 16 поверсі якимось чином спромоглися заволодіти і технічним поверхом. І замість звичайної квартири тепер мають модну, дворівневу. І все б нічого, та нашого читача не полишає питання: хто дав дозвіл на продаж цих приміщень. Адже за великим рахунком, технічні поверхи — то спільна власність власників квартир, усіх...

— Я не один раз запитував і поки не отримаю конкретної відповіді, не відступлю: хто продав мою власність? Хто компенсує мені мої витрати?

Здавалося б, якщо все було зроблено як то кажуть, по закону, дайте конкретну відповідь — і проблему знято. Але конструктивного діалогу на цю тему також не вийшло. На запитання «Яка фактична площа проданої частини технічного поверху, її вартість, і на що було витрачено ці кошти?» обслуговувальна організація відповіла, що вона «не має жодного стосунку до будь-якого відчуження приміщень у будинку». А інформація «щодо захоплення приміщень у КП відсутня». Дивна ситуація: про захоплення не знають, до відчуження приміщень стосунку не мають, але про те, що технічні поверхи переобладнано на квартири — у курсі. «Та найцікавіше те, що за свої перероблені квартири, наскільки мені відомо, люди платять. От тільки не за платіжками за комунальні послуги, а за якимись рахунками-фактурами», — запевняє читач.

Дізнатися про те, хто, коли, на якій підставі видав (і чи видавав узагалі) свідоцтво на право власності на технічний поверх, йому також не вдалося. Це, як тлумачить обслуговувальна організація, суперечить закону. Адже: «Збирання, зберігання, використання і поширення інформації про особисте життя фізичної особи без її згоди не допускається...» Словом — поговорили кожен про своє.

Тим часом уже два роки Михайло Збирко намагається дізнатися:

Чому будинок, де він мешкає, сплачує за опалення, на 20—25 відсотків більше, ніж майже такий само по сусідству?

Сказати, що виною великих «теплових» апетитів будинку є його поважний вік, не можна. Адже йому всього лише 11 років. То в чому ж причина? Михайло Дмитрович переконаний: корінь зла — в офісних і торгівельних закладах, які облюбували перший поверх його будинку.

— У нас, приміром, на першому поверсі гастроном. Усю зиму навіть при лютих морозах там вхідні двері були навстіж.

У будинку ж, мовляв, установлено загальний лічильник тепла. А окремих приладів обчислення теплової енергії гастроном, банк і решта фірм, розміщених на першому поверсі, не мають. Щоправда, обслуговувальна організація запевняє: власники чи орендарі нежитлових приміщень сплачують за теплову енергію за тарифами, у декілька разів вищими, ніж для споживачів житлової частини. Та тут є ще один нюанс. Наш читач, між іншим, і сам точно не знає, скільки має платити за опалення.

— За всі роки я жодного разу не добився від керівників КП «Житло-сервіс» дозволу подивитися в їх присутності чи інших посадових осіб на показники лічильника теплової енергії, за яким сплачую за опалення.

Така таємничість може свідчити про одне: якщо хтось це приховує — значить, комусь це вигідно... «Розмовляти немає з ким. Усі сидять, слухають, але нічого не відповідають. І ти гадаєш: вони нічого не розуміють чи ж зайняли позицію говори-говори, а ми робитимемо своє...»

Очевидно, що діалогу із обслуговувальною організацією не вийшло. Тому читач вирішив залучити до дискусії експертів зі сторони.

— Майже рік тому працювала комісія, яка розглянула мою заяву. В її акті вказано, що надана мною інформація підтвердилася... Ну то й що? Жодних кроків для виправлення ситуації, для відновлення моїх прав не зроблено до цього часу.

Почалось «велике листування»

Куди б не писав Михайло Дмитрович — відусюди отримував лише відписки. Знайти правду зараз намагається у судах. Поки що безрезультатно. Дніпровський районний суд нічого підозрілого у діях КП «Житло-сервіс» не помітив. А тому своїм рішенням не задовольнив жодної вимоги читача. Михайло Збирко каже, що мав розмову віч-на-віч із одним суддею. Той, буцімто, відверто зізнався, що рішення на користь нашого читача не буде, адже це створить «непотрібний і небезпечний» прецедент...

Це одкровення, щоправда, киянина не зупинило. Зараз його справа перебуває на розгляді в апеляційному суді столиці. Нещодавно відбулось засідання. Суд вислухав обидві сторони, долучив до справи нові докази і оголосив перерву до серпня місяця.

Тим часом КП «Житло-сервіс» у суді всі позовні вимоги заперечує. Вважає їх необгрунтованими та безпідставними. На підтвердження власних слів цитує з десяток статей вітчизняного законодавства. Мовляв, усе зроблено по букві закону. Можливо, так воно насправді і є — юристам і суддям видніше. Та понад усе обурює той факт, що всю інформацію нашому читачеві доводиться мало не силою вибивати із обслуговувальної організації, ніби це — державна таємниця.

Михайло Дмитрович зізнається: коли починав цю справу, щиро вірив у правосуддя, у верховенство права тощо. Тепер від цих романтичних думок і сліду нема. Здавалося б, уже після першого десятка відписок можна було б зупинитись, пожаліти себе, поберегти нерви. Мабуть, саме на таких громадян і розраховують комунальники. Та де-не-де з'являються люди, які починають ставити питання, шукати відповідей і тим самим розхитують систему. Як каже народна мудрість: вода й камінь точить. Безсумнівно, з часом ця залізобетонна стіна, якою дехто із комунальників відгородився від простого люду, таки впаде. Щоправда, за допомогою удару великої владної кувалди це вдалося б зробити набагато швидше.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...екскурсію по «Вервольфу» проведе автогід

Фахівці Вінницького обласного краєзнавчого музею підготували тексти екскурсій по території колишньої ставки Гітлера «Вервольф», що розташована неподалік обласного центру.

— Текст віддали на переклад, — каже директор музею Катерина Височька. — Далі його запишуть на аудіоносії. Пристрої пропонуватимуть туристам, які виявлять бажання самостійно подорожувати територією колишнього «вовчого лігва», так ще називають місце перебування фюрера у роки минулої війни.

Автогід «працюватиме» чотирма мовами: українською, російською, німецькою та англійською. Текст читатимуть професійні диктори. Надаватимуть пристрої під заставу певної суми. Гроші повернуть власнику після завершення екскурсії, коли він передасть технічний засіб організаторам екскурсії.

— Підготовлений текст має кілька характерних особливостей, — продовжує директор музею. — Про ставку Гітлера розповідається у контексті подій того часу — окупація Вінниччини, створення на її території концтаборів і гетто, розстріли мирних людей, а також тих, хто споруджував бункер для Гітлера. По-друге, в ньому передано всі існуючі версії характеристик самого бункера.

Одна з них свідчить про те, що підземелля має в глибину кілька десятків метрів і там розміщено бетонний бункер. За словами вінницького історика Сергія Гареника, таке повідомлення зробив одразу після війни перший військовий комендант Вінниці Ісай Беккер. Дослідник Другої світової війни, бельгійський історик Мартін Богарт доводить, що у підземеллі нема ніякого бункера, бо він був наземною спорудою.

— Пов'язаних з «Вервольфом» версій багато, — каже Сергій Гареник. — Але жодна з них не має документального підтвердження.

На території ставки завершують створення історико-меморіального комплексу пам'яті жертв фашизму. Вже огороджено територію, споруджено службовий павільйон, закінчують будувати музейне приміщення. До 22 червня, дня початку Великої Вітчизняної, тут планують установити 19 інформаційних стендів українською та англійською мовами.

— У зв'язку із збільшенням кількості відвідувачів ми продовжили графік роботи екскурсоводів до 19-ї години, екскурсії проводимо щодня починаючи з 9.30, — каже директор обласного краєзнавчого музею Катерина Височька. — Найбільше відвідувачів у вихідні, протягом суботи-неділі на «Вервольфі» буває приблизно тисяча осіб. Сюди заїжджають майже всі туристичні автобуси з Києва, які везуть бажаючих подивитися на наш фонтан.

Екскурсії платні: для дорослих — 10 гривень, для дітей — 5. Огляд території ставки триває приблизно годину. У перспективі бажаючі зможуть здійснити подорож на автомобілі часів війни. Таку послугу надаватимуть члени клубу ретро-автомобілів.

Довідково

Будівництво військово-польової ставки Гітлера «Вервольф» під Вінницею розпочато восени 1941-го. Завершили роботи через рік. Полонених, які працювали на будівництві, фашисти розстріляли.

Віктор СКРИПНИК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 105 (5355)
СУБОТА, 9 ЧЕРВНЯ 2012

Столична влада збирається передати в приватні руки приміщення Київського театру опери і балету для дітей та юнацтва, заявив лідер фракції УДАР у Київраді Віталій Кличко. Це приміщення на Межигірській, 2 є пам'яткою архітектури місцевого значення *(ЦЕНЗОР.НЕТ)*

Сьогодні відбудеться бенефіс прима-балерини Національної опери України Олени ФІЛІП'ЄВОЇ

Феміда на дозвіллі

У голови Апеляційного суду Черкаської області, заслуженого юриста України, володаря Почесної відзнаки Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя Віктора Подороги* (на знімку) *незвичайне хобі. У вільну хвилину він пише гуморески й пісні, упорядковує «шедеври» судової канцелярської епістолярії. Каже, що це допомагає зняти стрес, налаштуватися на філософсько-ліричний лад.

В його робочий кабінет не пройдеш без посвідчення. Та й то — не через один пост охорони.

Поки прямуєш коридорами до Подороги, думаєш: «Еге ж, найголовніший суддя області, мабуть, вельми суворий чоловік!»

А він — доброзичливий, люб'язний, уважний. І неспроста, бо родом із гущі народної, а народ ніколи не втрачав гумору. Ця риса притаманна й Вікторові Подорозі.

Будучи ще головою Городищенського райсуду, Віктор Миколайович видав першу збірку гумористичних віршів «Рай у бур'яні». У тім «бур'яні» — куми, свати, тещі та зяті — наче й знайомі типажі, та автор виставив їх на оглядини свіжо, з усмішкою, влучно і дотепно.

За першою спробою пішли інші. Сьогодні у талановитого гумориста вже вісім книжок.

— Пригадую, що складати слова «стовпчиком» почав з дитинства, — ділиться Віктор Миколайович. — Це, певно, передалося мені з генами, бо гумор у нашій родині цінували завжди. Довгими зимовими вечорами, щоб розважитись і розсмішити одне одного, ми з братом змагалися у віршуванні. Часто приєднувалися батьки. Мама ще й гарно співала, тато — малював. Перші свої «перчинки» я вміщав у шкільній стінгазеті, згодом — у районці.

Минулий рік був для Віктора Подороги-літератора особливо врожайним. У світ вийшло відразу три «сміхозбірки». Перша — «Що не так?» — власні байки, гуморески, проза. Друга — «Піднімемо чари!» (тости) — у співавторстві з викладачем Черкаського національного університету імені Б. Хмельницького Миколою Кальком. Й третя — «Розгублена Феміда» (витяги з протоколів, касаційних скарг, анекдоти про діяльність міліції, суду, адвокатури) — у співдружності з колегою, головою Апеляційного суду Чернівецької області Олексієм Черновським. Гумористичні книжечки черкащанина показували колись Павлові Глазовому. «Це мій стиль,— із задоволенням сказав корифей. — Хай так і далі пише!»

Віктор Миколайович не раз ставав призером і лауреатом не лише численних літературних конкурсів, а й музичних. Його пісня «Козацький рід» у виконанні братів Томіленків, популярного співочого дуету з Корсуня-Шевченківського, виборола Гран-прі на всеукраїнському фестивалі «Пісенний вернісаж». Навіть на міжнародному музичному фестивалі «Куяльник», де у творчому змаганні брали участь композитори та зірки-виконавці з різних країн, дві пісні юриста-черкащанина отримали найвищі нагороди.

За першою освітою він музикант — має диплом музично-хорової студії хорового товариства України по класу баяна. Сімнадцятирічним вже працював за отриманим фахом. А після армії вступив до Харківського юридичного інституту. Де б не працював згодом, не полишав першу юнацьку любов — музику, поетичне слово, малювання. Віктор Миколайович уміє грати на баяні, на гармонії, гітарі, фортепіано — чим і займається інколи на дозвіллі. «Це дуже допомагає досягати душевної рівноваги, спокою, — зауважує. — Сучасний наднапружений ритм життя треба розвантажувати улюбленим заняттям, спілкуванням з природою, з давніми друзями. А ще — мандрувати, знайомитися з пам'ятками історії, культури, архітектури. Я люблю паломницькі подорожі, вони мене наснажують, додають духовних сил, зміцнюють віру».

Нині Віктор Подорога готує диск зі своїми піснями, їх там буде не менше двох десятків. Записують пісні артисти з Корсуня-Шевченківського, Городища, Канева, Черкас.

— Як дасть Господь, то в цьому році побачать світ ще кілька збірочок, — каже Віктор Миколайович. — Це буде лірика, пісенник з нотами. Ну і гумор, без якого ніяк не можна жити.

Аби наші читачі також посміхнулися, пропонуємо дещо з книжок Віктора Подороги.

Володимир БЕЗУГЛИЙ, Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото з архіву героя.

*

(Зі збірки «Розублена Феміда»)

Із вироку: «Намагаючись припинити бійку криками до нападаючих, за 10 метрів до місця бійки, зненацька отримав удар кулаком руки в обличчя».

*

Зі скарги у Верховний Суд матері засудженого: «У сина є кінь, так той також п'яний приплівся до нього і покликав його красти, а тепер сина засудили, а він — на волі».

*

Із протоколу допиту: «Стали звинувачувати мене в Славиному неблагополучному сімейному щасті».

*

Зі скарги (її автор спробував перекласти з російської на українську): «Госстрах — Держпереляк».

*

Із виступу адвоката: «Матеріальні претензії потерпілого були задоволені повністю, при цьому в задоволенні був присутній і я».

*

Із виступу потерпілого: «Вона взяла органи міліції і з ними прийшла до мене».

*

Із показань потерпілого: «С. ударив мене в копчик в області потилиці».

Порада

*Кінь захворів
в господаря одного:
Не їсть, не п'є
і не встає — лежить.
Ветеринара запросили
молодого,
Щоб допоміг діагноз
встановить.
І той сказав: «Хвороба
інфекційна.
Ось ліки на три дні
йому дамо.
Якщо не встане, скажу
офіційно:
Коня, шановний,
ми усипимо».
Свиня почула цю
людську розмову,
На третій день
прибігла до коня:
— Вставай і йди
чи зараз, чи ніколи,
Інакше не побачиш
світла дня.
І кінь зіп'явсь на ноги
через силу,
З конюшні вийшов,
став траву щипать.
— У-р-р-а-а! — господар
вигукнув щасливий. —
Свиню заколем, будем
святкувать!
Із цього робим висновки
сумні:
Не лізь з порадами,
бо буде, як свині!*

*

Незаймана

*— Чому, синочку,
ти сумний? —
Питає мати сина.
— Матусю, трапилась
мені
Незаймана дружина.
— Ну, це ж прекрасно,
в даний час
Таких дівчат бракує.
— Так вийшла ж
заміж другий раз,
Ось це мене й хвилює.*

Комп'ютери допомагають незрячим

На цьогорічному Ярмарку бібліотечних інновацій у Києві проект Рівненської державної обласної бібліотеки «Публічна бібліотека — бібліотека рівних можливостей (послуги людям з вадами зору та слуху)» визнаний кращим в Україні.

Завдяки гранту, наданому відділом преси, освіти та культури Посольства США в Україні Рівненській державній обласній бібліотеці, з березня 2006 року тут працює навчально-інформаційний центр «Інтернет-Окуляр», де люди з вадами зору та незрячі не лише блукають світовою мережею Інтернет, читають цікаві книжки, беруть участь у вікторинах і конкурсах чи ведуть інтернет-листування, а й вивчають комп'ютерні технології. В Україні, крім Рівного, такі центри є в публічних бібліотеках Києва і Херсона.

— Усі три комп'ютери в центрі обладнано брайлівськими, тобто рельєфно-крапковими дисплеями, сканером і принтером. Програма «Екранний читач» через синтезатор мови перетворює відеосигнали на звукові, відповідно всі функції та клавіші озвучені. Відтворені в такий спосіб тексти та інформацію з Інтернету незрячий користувач може прослухати через навушники чи динаміки або записати на компакт-диски і прослухати вдома, — розповідає директор бібліотеки Валентина Ярощук. — Але спочатку відвідувачі центру здобувають елементарні навички роботи за комп'ютером. За консультанта-тренера у них член УТОСу Петро Озарчук. Свого часу він сам за сприяння обласної організації Українського товариства сліпих пройшов навчання у Київському реабілітаційному центрі, а тепер навчає роботі з «озвученим» комп'ютером усіх охочих.

За роки діяльності центру його послугами скористалися близько 10 тисяч осіб, а 1,9 тисячі незрячих і людей з вадами зору опанували комп'ютер і навчилися використовувати можливості Інтернету.

— У центрі для відвідувачів влаштовують пізнавальні й інформаційні заходи: тематичні зустрічі з цікавими людьми, презентації нових добірок аудіокниг, яких бібліотека торік отримала сімдесят примірників, спілкування за горнятком кави, дні інформації, акції «Канікули з Центром «Інтернет-Окуляр», — продовжує Валентина Ярощук.

Для успішної організації роботи Центру «Інтернет-Окуляр» бібліотека співпрацює з Рівненською обласною організацією Українського товариства сліпих, навчально-консультативним пунктом для незрячих і слабкозорих дітей, Міжнародним економіко-гуманітарним університетом ім. академіка С. Дем'янчука, Всеукраїнською молодіжною громадською організацією інвалідів з вадами зору «Генерація успішної дії», Клеванською спеціалізованою загальноосвітньою школою-інтернатом I—III ступенів для слабкозорих дітей та ін.

Цього року Рівненська державна обласна бібліотека запровадила нову послугу для незрячих та слабкозорих людей — створення аудіопідкастів та їх представлення на сайті бібліотеки.

Для її впровадження, а точніше, на реалізацію проекту «Створення аудіопідкастів на сайті Рівненської державної обласної бібліотеки» отримано грант голів Рівненських ОДА та облради.

На сайті Рівненської державної обласної бібліотеки розміщені звукові файли (аудіопідкасти) для незрячих та слабкозорих, з яких вони можуть дізнатися про нові аудіокниги, отримати інформацію з питань екології, мистецтва, послухати оповідання та вірші. Аудіопідкасти представлені у різних рубриках: «Здоров'я», «Мистецтво», «Сучасна література», «Цікаво знати», «Аудіокниги», «Повір у себе». Звукові файли розміщені на сайті бібліотеки у розділі «Аудіопідкасти», оновлення інформації на них відбувається щотижня.

Бібліотека співпрацює також із Рівненською обласною організацією Українського товариства глухих. Скажімо, у навчально-тренінговому центрі бібліотеки було організовано та проведено уроки з освоєння комунікаційної програми Skype для глухонімих користувачів. Заняття проводила працівниця книгозбірні, а сурдопереклад робив працівник УТОГ. А в березні бібліотека провела квест, учасниками якого стали люди зі зниженим слухом і глухі.

Досвід бібліотеки цінний тим, що люди з обмеженими фізичними можливостями хоч на якийсь час справді отримують необмежений доступ до потрібної інформації й можуть відчути радість спілкування.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

На знімку: директор Рівненської державної обласної бібліотеки Валентина Ярощук.
Фото автора.

Віктор Миколайович уміє грати на баяні, на гармонії, гітарі, фортепіано

Корабель капітана Фракасса

Своє п'ятдесятиріччя харківський Театр для дітей та юнацтва завершує відчутною перемогою над ентропією попередніх сезонів. Прем'єра «Капітан Фракасс» за пригодницьким романом Теофіля Готьє — не так чергова вистава для старшокласників, як позиційна вистава нового витка в історії колективу.

«Капітан Фракасс» — вистава про комедіантів, тобто саморефлексія театру. Всупереч назві, насмілюся зауважити, що головним героєм є не Фракасс, а поступ театру, який пережив і добу блиску, і жебрацтва. Пафос вистави в тому, що окрилені дружбою та коханням виконавці грубих фарсів стають здатними грати високу комедію. Директор театру Андрій Гапанович ризикнув і виграв, зробивши ставку на постановочну команду сильного своєю експериментальною традицією театру ім. Т. Шевченка «Березіль». Режисер вистави Олександр Ковшун, сценограф — Олександр Абманов, художник зі світла — Володимир Мінаков, автор інсценівки та режисер з пластики — Олена Приступ, звукорежисер — Дмитро Євсюков.

О, як злободенно лунають у виконанні провідних майстрів Ольги Двойченкової, Галини Місюкевич (Дуенья), Сергія Городецького (Тіран), Миколи Сараєва (Блазіус) мрії артистів виступати в Парижі, бути елементарно нагодованими і — чого на світі не трапляється! — мати нарешті всього «по п'ять», як наївно просторікує комік Скапен (Юрій Ніколаєнко, Іван Михальченко). У розпачливому воланні останнього: «Я не заслужений, але я заслугову!» почулася десятиріччями вражена амбіція актора харківського ТЮГу, що традиційно обділений увагою. Та й щури і протяги в старому замку, з якими героїчно змагається П'єр (Анатолій Подорожко), сприймаються метафорично... Час зруйнував замок Сігоньяка, в роду якого був рятівник самого короля. Так і харківський ТЮГ з болем згадує свої зоряні часи... Але в кінці вистави пліт комедіантів усе-таки поплив під вітрилами надії та любові у відкрите море життя. Якщо перша дія — метушлива, гамірна, сповнена фарсових пристосувань, то друга виводить на осягнення того, що режисер прагнув донести над сюжетом. Застарілі у нинішньому прагматичному світі романтики, донкіхоти всетаки існують... І саме завдяки їм рухається вперед цей світ-театр. Адже якби не смерть Матамора, не запалили б очі барона де Сігоньяка божевільною ідеєю — одягти його вериги! Сигналізує про зміну жанрового камертону вже фінал першої дії. Під тужливе сопрано, що виводить барокову арію кохання, дві постаті в чорному — найманці сильних світу цього — побили палицями Леандра (Віталій Мізяк, Сергій Лістунов). Від болю та образи у комедіанта — розгубленість і сором в очах... Але вже наступної миті герой-коханець перемагає глум, підстрибує і робить блазенський жест. Мовляв, це гра, панове, гра! Навіть традиційний рудимент романтичного жанру — сцену дуелі Сігоньяка (Дмитро Герасимчук, Максим Левадний) і Валамбреза (Руслан Романов, Володимир Царьков) — автор музичної драматургії Д. Євсюков «оркестрував» як двобій світоглядів — примхливого панства і бідного артиста, що також має свій гонор.

У виставі несподівано, але переконливо вийшли у герої розбійник Агостен і буфон Матамор. Режисер сміливо поставив знак рівності між ними, наголосивши на романтичній жилці Артиста своєї Долі Агостена (Юрій Суржко). Трансляція саме через них головної теми вистави стає очевидною, коли обидва відходять з життя під спільний для них реквієм. Театральні символи — «оскаженілі» плащі, «знавіснілий» брезент повозки — сигналізують про бурю, від якої однаково потерпають усі безпритульні: від комедіантів до розбійників. Саме цієї лихої ночі, мов просвітлілий у власному успінні Король Лір, умирає Матамор (Михайло Чатченко, Віталій Бондарєв). Цей артистичний лицедій помирає не від хвороб і старості, а від усвідомлення своєї несучасності, вражений категоричним вироком своєї улюблениці Ізабелли (Ніна Хижна і Анна Дровліненко). Саме пантоміма з Ізабеллою, що ввижається акторові в образі дівчинки, робить сцену смерті Матамора жанрово дотичною до трагікомічних мініатюр Чапліна й Єнгібарова.

Щодо невдахи-розбійника з душею артиста, то його загибель надала виставі відчутного присмаку містерії. Розбійника за рішенням суду мають стратити через розтрощення кісток. І ось повільно Агостен піднявся на ешафот (у О. Абманова дерев'яний поміст — це і замок, і театр-балаган, і причал місячної ночі, і, зрештою, місце страшної страти). Полум'я ліхтаря в руці розбійника асоціюється з душею, що ось-ось згасне, відлетить. Агостен починає дивний танок... Розпластаний на помості, що хитається, зсувається з місця під ним, мало не падаючи з площини, яка загрозливо перевертається, ледь балансуючи, чіпляючись за дошки руками, впиваючись у них всім тілом, приречений виконує танок смерті. Класична височінь безпристрасного барокового співу разюче контрастує з конвульсіями тіла на ешафоті. І раптом маленьке звірятко Чікіта зривається з місця, викликаючи поіменно всіх померлих розбійників на цю останню страту, на це моторошне свято смерті. З відчайдушним криком «Я кохаю тебе, Агостене!» героїня Дар'ї Ямпольської кидається до ешафота і вбиває мученика одним ударом ножа. Ця сцена не просто вражає, вона виводить на рівень асоціацій — за межі конкретного сюжету. Не випадково почулося мені в цьому вигуку маленької розбійниці булгаковське: «Ієшуа, я рятую тебе, я — твій вірний учень, Левій Матвій!»

І нехай історія Чікіти і Агостена скінчилася трагічно. Проте трупа Фракасса в Парижі лише починає свою нову історію. Так, без моралізації, театр доносить до юних глядачів думку, що життя смугасте. У ньому є трагічна безвихідь, але завжди є промінь надії, і саме енергія молодості багато що може зрушити з місця у цьому світі.

Юлія КОВАЛЕНКО,
театрознавець.

Харків.

На знімку: сцена з вистави. Матамор — Віталій Бондарєв, Ізабелла — Ніна Хижна.

Фото надане театром.

Возний і Терпелиха стали бісами

«Ми для того й подорожуємо, щоб повертатись додому...» — здогадався Мурашка, який збирався разом із Равликом обійти довкола світу у виставі театру «Карабаска» (м. Перм) на 4 Міжнародному фестивалі театрів ляльок «Дивень», що проходив у травні в Хмельницькому. А втім, здається, численним гостям фестивалю повертатись додому зовсім і не хотілося. Так само, як і хмельничанам їх відпускати.

Цього року на «Дивень» приїхали театри з Ізраїлю, Росії, Білорусі, Литви, Молдови та наші — зі Львова, Вінниці, Києва, Рівного. Програма була дуже насичена. Зазвичай лялькові вистави тривають близько години, тож за день можна було переглянути по 4—6 вистав.

Вони були дуже різні: постановки для найменших («Ріпка», Ізраїль, «Муха і Комар», «З Равликом довкола світу», Росія), для школярів — «Лисичка-сестричка та Вовк-панібрат» (Вінниця), «Лелеченя і опудало» (Рівне), «Шлях до Віфлеєму» (Львів), «Оленка та Іванко» (Хмельницький), «Соловей» (Литва). Були і дорослі вистави — «Наталка-Полтавка» (Черкаси), «Цигани» (Київ—Курськ), «Загублена душа» (Білорусь), «Майська ніч» (Хмельницький). Відому комедію «Наталка-Полтавка» черкаський театр перетворив майже на трагедію. В сюжет ввели чортів та ангелів. Самі герої Возний та Терпелиха були бісами. А Виборний нагадував персонажа з нічних жахів (величезна червона товста лялька, а в одному з епізодів голова ляльки на таці). А завершилась дія німою сценою — глечиками, що наче завмерли в повітрі, а з них витікає кров. Несподівано і вражаюче!

Цікаві й «Цигани» за поемою Пушкіна. Дія відбувалась на перевернутих колесах, адже циганське життя проходить «на колесах». І пристрасть, що вирує в душі вільного народу, на годину заполонила увесь зал.

На завершення фестивалю господарі показали прем'єру для дорослих — «Майську ніч» за Гоголем (режисер Сергій Брижань, художник Михайло Ніколаєв). Білі ляльки, білі декорації на тлі чорної сцени. Постановка нагадувала сон, у якому герой Голова так і був лялькою — головою з довгими вусами. А всі інші персонажі були різних розмірів — від живих акторів на повен зріст до м'яких ляльок, малих, мов немовлята (Левко та Ганна).

За чотири дні фестивалю Хмельницький побачив можливе і неможливе, казкове і реалістичне. Ці 16 вистав показали весь світ. Як казав Мурашка з вистави про Равлика: «Виходить, що коли я ходжу довкола тебе, — я ходжу довкола світу!»

Марина БОРТНИК.

Хмельницький.

Мережа: яка вона?

Днями у столичному музеї Івана Гончара відбулась презентація альтернативних мистецьких путівників найбільшими містами нашої країни. Такі видання покликані привернути увагу іноземних та й українських туристів до особливостей Києва, Львова, Івано-Франківська, Одеси...

Така акція, що, до речі, одночасно відбулася у семи містах, — лише невелика складова діяльності Української мережі культури. Мережа розпочалася з об'єднання зусиль Центру культурного менеджменту у Львові та Європейського культурного фонду в Амстердамі. Для більшості з нас це явище поки що нове, але в усьому світі мистецькі осередки давно і плідно співпрацюють.

— Багато культурних подій у межах навіть нашої держави проходять дуже ізольовано, а тому вони не мають бажаного ефекту та резонансу, — пояснює координатор проекту зі створення Української мережі культури Ольга Коцька. — Метою нашої діяльності є налагодження взаємозв'язку між організаціями та окремими особами, які готові працювати разом.

— Проект «Тандем» триває вже більше року і охоплює 31 місто в різних країнах, — каже директор Центру культурного менеджменту Ігор Савчак. — Протягом цього часу виникло багато творчих тандемів. Але головне те, що ми змогли підтримати ініціативи, які об'єднують, створюють нові орієнтири для подальшої спільної роботи, підвищують розуміння творчих цінностей.

Усі проекти мережі дуже відрізняються один від одного: вони міждисциплінарні. Це і театралізовані вуличні постановки, виставки творів образотворчого мистецтва, міжнародні фестивалі сучасної скульптури і навіть інтерв'ю про життя українських мігрантів у Європі. Творчі прагнення не лише колективів, а й окремих людей тут завжди вітають і розглядають. А якщо ваші ідеї зацікавили менеджерів організації, вам нададуть не лише фінансову підтримку, а й особистісно-методичну допомогу, обіцяють сприяти промоції робіт.

Оксана МАЦУНИЧ.

РЕФЛЕКСІЇ

Чому ми не лорди

Публіцист Борис Кириченко видав нову книжку — «Конспект для онуків» (К., «Синопсис», 2011). Автор передає свій життєвий досвід онукам, саме звернення до них і відкривається книга.

Утім, деякі читачі мають звичку починати не з передмови, а з середини книжки. Так зробив і я. І зрадів, бо не часто в нашій літературі трапляється, щоб про серйозні речі говорилося отакою мовою. «Любий друже!.. Хай кожен відвіданий тобою дім буде для тебе або місцем щирої радості і веселості, або школою, де ти чомусь навчишся. Хай кожна компанія або потішає твої почуття, або примножує твої знання, або зрощує, шліфує твої манери... Заради Бога, не ходи в примітивні компанії. Ніщо не виховує молоду людинку так гарно, як часте перебування в товаристві шановних високопоставлених людей». Читаючи таке, почуваєшся щасливим. Але скоро стало зрозуміло: це не сучасний текст, а знамениті «Листи до сина» лорда Честерфілда (XVIII століття). Від того насолоди не поменшало, і плагіату тут нема: автор мав шляхетний намір подарувати онукам «конспект» думок улюблених ним британських інтелектуалів. Тут є кілька десятків афоризмів із Шекспіра, Бекона, Локка. А листи лорда Честерфілда подано всі (вони займають 141 сторінку, а вся книжка — 238).

Було б добре, якби кожен дідусь подарував таку книжку своїм онукам. Але ця має тираж 1200 примірників, тобто адресована й ще комусь, окрім онуків автора. Отже, сторонній читач може висловити свою думку. Спробуємо. Основний мотив книжки такий: чому англійці шановані в світі, а їхня мова стала міжнародною, а от у нас усе не так? А все тому, каже автор, що ми ще з часів Хмельницького топчемось на місці. Ми ліниві, ми сякі й такі. Наші вожді, Винниченко та інші, не зуміли повести нас за собою. А незалежність Україні подарував Ленін. А потім ще — Єльцин.

Якби я був онуком автора, то спитав би: «Дідусю, але ж Винниченко був членом тієї самої компартії, що й Ленін, то чому Ленін «зумів», а Винниченко «не зумів»? Мабуть, через те, що він був українець? І ще: Ленін подарував нам Україну разом із тридцять третім роком, і тридцять сьомим, а в пакеті з тим подарунком був і Сталін, що подарував нам разом з Гітлером війну, в якій, дідусю, загинув твій батько, а наш прадід». Як писав цитований автором Бекон, «той, хто проповідує добрі переконання і при цьому подає нікчемні приклади, однією рукою будує, а другою руйнує».

Можливо, шановний автор передбачав, що хтось має щодо історії іншу думку, ніж у нього. І він (стор. 230) пише, що наші балакуни займаються «ревізуванням подій, що їх принесла Велика Жовтнева соціалістична революція... хоча святою правдою є те, що комуністи ліквідували гноблення людини людиною». Не будемо це коментувати. У Честерфілда в листі №66 сказано краще: «Не можу не дивуватися, що на світі є ще люди, які можуть писати або читати ці нескінченні переспіви». Автор пише, що історію не повернеш — а отже, і не варто про неї надто багато говорити. Гаразд, не будемо. Але цитований автором Честерфілд іншої думки: «Любий хлопче, користь історії полягає у знанні прикладів доброчесності і вад людей, які жили до нас. Нам належить зробити щодо цього власні висновки» (стор. 43).

Звісно, у нас — балакуни, а у них — філософи. І не лише у британців. Ось ще одна цитата з книги: «Ерудовані й високоосвічені Володимир Володимирович Путін і Дмитро Анатолійович Медведєв підняли Росію з колін і семимильними кроками повели її...» Це той випадок, коли Сірко, послухавши Голохвастова, сказав: «Розумний — аж страшно!»

Віталій ЖЕЖЕРА.

У виставі несподівано, але переконливо вийшли у герої розбійник Агостен і буфон Матамор

КУРІНЬ

№ 105 (5355) СУБОТА, 9 ЧЕРВНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, короткочасні дощі, грози. Вітер південно-західний, 5—10 м/с, під час гроз шквали 15—20 м/с. Температура вночі 12—17 градусів тепла, на узбережжі морів до 20, у східній частині й на півночі Лівобережжя 9—15 тепла. Удень 25—31, на півдні місцями 34 тепла, в західному регіоні 22—28 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 9 ЧЕРВНЯ

1922. У Харкові створили Південнорудний трест. **1973.** Уперше в історії українського боксу чемпіонами Європи стали В. Засипко з Донецька (перша найлегша вага) і А. Климанов із Жданова (перша середня вага). **1990.** У Верховній Раді УРСР відбулася зустріч із британським прем'єр-міністром Маргарет Тетчер, яка перебувала в Києві у зв'язку з Днями Великої Британії в Україні. **1993.** Національний банк України ввів в обіг купони багаторазового використання номіналом 10 000 українських карбованців. **1995.** У Сочі президенти України та Росії підписали угоду про окреме базування Чорноморського флоту РФ та Військово-морських сил України, а також про розподіл майна Чорноморського флоту.

Голландець, який копає канал, щоб проплив човен сусіда

ГІСТЬ? У «КУРІНЬ»!

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Знайомтеся — це Пітер Нівендейк (Нідерланди), президент Федерації організації карикатуристів (ФЕКО). Нагода поспілкуватися з ним з'явилася, коли Пітер навідався до Києва на XIII Міжнародний конкурс карикатур «Незалежність» (тема: футбол). Отже...

— Пане Пітере, два слова про вашу організацію...

— Ага, два... Поза політикою. Уклався? (Сміється). Розшифровую: це — неполітична організація. Уявляєте, поруч Ізраїль та Єгипет? Об'єднує лише карикатура! Із рештою 32 країнами простіше. Нещодавно прийняли до своїх лав Італію і Бразилію. А наша місія — опікуватися виставками, стежити за правилами, захищати авторські права карикатуристів. Нудна робота? А що поробиш, коли є країни, де після конкурсу не виплачують премії, не повертають оригінали, не надсилають каталоги. Тоді таким одна дорога — в чорний список. Ми попереджаємо: дивіться, сюди потикатися не варто, обчистять як липку. Художники, звісно, прислухаються. Вірите, в нас нині є листи з Угорщини та Австралії, так, мовляв, і так, ми вже виправилися, видаліть із списку. Прийміть гроші.

— Як це?..

— Маю на увазі членські внески. Що заможніша країна, то більше платить. Скажімо, для Нідерландів та Франції — 500 євро, а для Болгарії — лише 100. Виходить по 10 євро на брата карикатуриста. Для України теж буде 10, якщо вступить у ФЕКО. До речі, у вас сильна школа карикатури: із 100 країн Україна спокійно потрапляє в десятку. Володимир Казаневський, Юрій Кособукін, Костянтин Казанчев — визнані майстри, останнім часом Олексій Кустовський в усіх на слуху... А щодо ФЕКО... Як у вас кажуть, де два українці — там три гетьмани? (Сміється). 45 карикатуристів — 45 груп! Схожа ситуація і в Греції: там є дві групи, які ніяк не можуть вибрати, поділити одне крісло керівника організації.

Моя посада теж виборна. Я вже втретє командую парадом. Перший — із 1985-го по 1990 рік, другий — із 1995-го по 2000-й. І нині...

— Якщо не секрет...

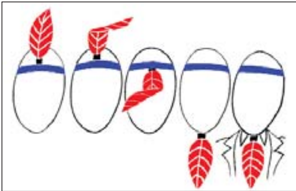
— Я просто кращий! (Сміється).

— Бачу, ви вже готові розповісти і про свою творчість: звідки черпаєте теми?

— З життя! Воно цікаве і дивовижне: здоров'я, політика, міжнаціональні відносини...

— Ви пам'ятаєте свою першу карикатуру? Не соромно за неї?

— За спеціальністю я скульптор, а мою першу карикатуру опублікував канадський журнал у 1981 році. Про перо. Тільки не журналістське, а пташине... Вона складалася із п'яти частин. Перша — це,.. втім, я вам її надішлю... *(Ось вона).*

— А остання?

— О, я нею дуже пишаюся, вона про Тимошенко. Щоправда, ви її не надрукуєте, а шкода... Ще її цінність у тому, що я вперше використав там слова. Загалом у мене 12 тисяч карикатур.

— На карикатурі в Голландії можна прожити?

— У нас десь 600 карикатуристів і лише 6—7 художників живуть з малюнків. У мене самого багато угодобань: я художник-оформлювач, дещо пишу, бачите, малюю...

— Пане Пітере, ваш сміх вбиває чи лікує?

— Сміх тільки лікує — це вже напевно. Але за умови, якщо це гарна карикатура.

— Для українця ментально — «моя хата з краю», а для голландця спрацьовує правило: «Копаю канал, щоб проплив човен сусіда»?

— Копають, до того ж усе своє життя. Хороший сусід кращий, ніж далекий друг. Знаєте, Голландія — це мультикультурна країна. Коли сталася трагедія в Японії, співчуття не знало меж...

— Чи була у вашому житті пікантна, скандальна ситуація пов'язана з карикатурою?

— Два роки тому я намалював набір карикатур про ісламських жінок. Виставка пройшла з успіхом в Ірані, Туреччині, Єгипті — проблем не було. Тільки-но роботи з'явилися в Бельгії, їх зняли з показу з незрозумілих причин. В європейців спрацювала, мабуть, внутрішня самоцензура. Це все резонанс на данські події... *(Див. праворуч).*

— Як ви працюєте: напряму з газетами чи на замовлення?

— Буває по-різному. Можуть надіслати статтю, до якої потрібно зробити карикатуру. А буває, що я пропоную тему, а вже потім за нею з'являється стаття.

Моя країна цінна тим, що до думки карикатуриста дослухаються, а це завжди надихає... Я працюю за натхненням.

— Уявімо, ваш олівець безсилий, натхнення катма, і тут — чарівна паличка. За яку б тему ви одразу взялися?

— Це більше філософське питання. Чарівні палички видають на небесах... Я дуже люблю дивитися футбол, але ніколи не малював карикатури на цю тему. Мабуть, тоді спробував би...

— Ви потрапили на відлюдний острів. Які три речі хотіли б, щоб морська хвиля викинула на берег?

— Дружину, олівець, папір. І хотілося б ще й четверте — музику.

— Дружина допомагає вам своїми ідеями?

— Коли вона каже, що малюнок гарний, я відсилаю, поганий — я теж відсилаю.

— А яка смішна картинка в Києві запам'яталася, що може перерости в тему?

— Це складне запитання, я не можу відповісти. Порівняно з Болгарією Україна дуже відрізняється обличчями людей, вони — веселі.

— Найнесподіваніше місце, де друкувалася ваша карикатура?

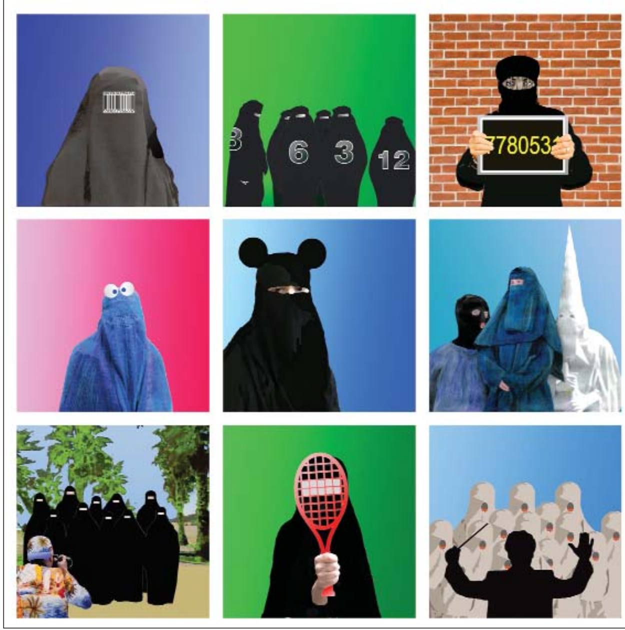
— Єгипет. Про цю серію ісламських карикатур я вже

казав. А ще — Японія, 2011 рік. До речі, про «японський Чорнобиль» дуже важко жартувати...

— Із 90-х років яка була найнесподіваніша, найнезвичайніша подорож?

— Куба. На острові Свободи був цілий місяць, і кожен день казали: буде завтра кава, а завершилося тим, що я дістав свій «Нескафе» і пригостив усіх. Усе зрозуміло: комуністична країна, ембарго — американська проблема, немає кому допомагати. На Кубі, як на відлюдному острові, є три речі: сигари, ретро-автомобілі та повії. Я спробував тільки сигари... (Сміється).

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Парламент ухвалив у першому читанні законопроект №9073 «Про принципи державної мовної політики».

Репродукція плакату часів СРСР.

Рецепт відновлення пам'яті

Володимир Константинов, кримський спікер:

— Російськомовне населення України все ще перебуває в агресивному інформаційному середовищі, але поступово руйнує на рівні масової свідомості нашу спільну історичну пам'ять і традиції.

Від чергового:

— А ви поверніть тисячам кримських населених пунктів (Ленінське, Совєтське, Планерське) їхні кримськотатарські назви. Одразу відновляться історична пам'ять і традиції і неагресивне середовище.

ДОШКА ПОШАНИ

Якщо на нари...

Володимир Путін, президент Росії:

— Якщо на нари — то в гарній компанії.

Від чергового:

— У гарній компанії? Березовський підійде?

Кошмар

Віктор Пшонка, Генпрокурор:

— Так звані маски-шоу для пересічних громадян України — це стало кошмаром.

Від чергового:

— Це ще не кошмар. Кошмар буде тоді, коли будуть маски-шоу для прокурорів.

Бронежилет з карманчиками

Юрій Луценко, екс-міністр внутрішніх справ:

— Своя сорочка ближче до тіла. У депутатів ця сорочка перетворюється на бронежилет...

Від чергового:

— ...І коли цей бронежилет знімеш, то під ним — тушка тушкою!

Козли і зрадники

Представник Партії регіонів (про своїх виборців):

— Вони не зрадять нас, просто плюнуть нам у морду і скажуть: ви козли. Але до інших не підуть.

Від чергового:

— Думка неправильна. Нормальний пацан має сказати: за козла відповісте.

Гаманцеві патріоти

Костянтин Затулін, депутат Державної Думи Росії (про прийняття мовного законопроекту №9073):

— Люди, які добивалися прийняття закону, хочуть бути патріотами України...

Від чергового:

— Так, вони хочуть бути патріотами України, але отримувати гроші в Росії або хоча б у вашій касі Інституту країн СНД.

Ключ від проблеми

Ганс-Юрген Гаймзьот, посол Німеччини в Україні:

— Угода України з ЄС перебуває у в'язниці, і ключ від неї лежить у Києві.

Від чергового:

— Залишилося тільки знайти і розбудити сторожа.

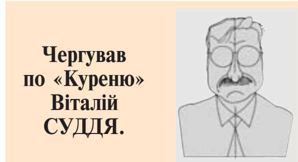
Навіщо шолом зривати?

Віталій Захарченко, міністр внутрішніх справ (про події біля парламенту під час розгляду мовного закону):

— Чому і кому було вигідно вступати в боротьбу з міліцією — для мене особисто незрозуміло. Навіщо було кидати в міліцію щось, навіщо було сльозогінний газ застосовувати стосовно співробітників міліції, навіщо було зривати з них шолом — для мене незрозуміло.

Від чергового:

— Незрозуміло? Запитайте у своїх штатних працівників. Уявляєте: стоять з різних боків барикади два співробітники міліції. Одному кийок, шолом дали, а іншому сказали: а тобі треба шолом відібрати, не віддаватимеш — газом його, газом...

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24860

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

